

Roman van Perchevael

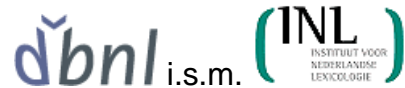
editie W.J.A. Jonckbloet

bron

Roman van Perchevael. In: Instituut voor Nederlandse Lexicologie (samenstelling en redactie), *Cd-rom Middelnederlands*. Sdu Uitgevers/Standaard Uitgeverij, Den Haag/Antwerpen 1998.

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_per001wjon01_01/colofon.php

© 2012 dbnl

[Roman van Perchevael]

- Daventure gewaget nu das,
 Dat menech man blide was
 Dor dat Perchevael te hove es comen,
 Ende om dat si mede hebben vernomen
 36955 Dat hi gewonnen heeft sijn lant,
 Ende sijn broder mede altehant
 Acglavael dlant heeft beseten.
 Dor dese sake, alse wijt weten,
 Dede die coninc houden hof
 36960 Om te merren sinen lof,
 Ende ontboet als te voren
 Die ter tafelronden behoren.
 Ende alsi in dese feeste saten
 Quam daer ene joncfrouwe, di utermate
 36965 Lelijc was in allen maniren:
 Men mochse niet wel visiren
 Van gedane hoe swerd si was:
 Si hadde di tande gelijc den das:
 Si hadde granen omden mont
 36970 Ende enen snavel gelijc den hont,
 Ende ogen hol, der simmen gelike:
 Die wintbrauwen lanc ende eyselike:
 Dat ansichte breet ende vuel
 Si quam gereden op enen muel
 36975 Inder zalen ter selver stat
 Daer die coninc Artur at,
 Ende si groette den coninc vorwaer,
 Ende al die met hem waren daer.
 Daerna sprac vort die joncfrouwe:
 36980 "Her coninc Artur, bi mire trouwe;
 Ic moet noch tavont herde verre
 Ofte ic saels wesen erre;
 Want ten castele, hebbic geval,
 Orglieuse, here, soe sal
 36985 Mine herberge wesen, wildijt horen,
 Daer vif hondert ridders utvercoren
 Ende .lx. sijn altoes binnen;
 Ende elc heeft daer, als wijt kinnen,
 Sine amie. Dies wille roken
 36990 Dat hi aventuren wilt soken,
 Daer mach hi vinden in allen tijt
 Joesten fel ende swaren strijt;
 Een mach daer proven sijn geval,
 Ofte winnen oft verlisen al.
 36995 Es hier ieman, die wilt winnen
 Alden prijs die heeft binnen
 Die werelt nu? Ic segge hi vare
 Opten berch te Montesclare;
 Daer es beseten ene joncfrouwe,
 37000 Die hulpeloes drivet groten rouwe.
 Dise hulpe uter noet
 Men souts hem spreken ere groet,
 Ende hi mochte oec danen bringen
 Tswerd metten vrenden ringen,
 37005 Daer grote doget an geleget."

- Die joncfrouwe heeft nu al geseget,
 Ende reet en wech eer iet lanc.
 Mijn her Walewein doe op spranc
 Ende sprac: "Bi mire trouwe, ic vare
 37010 Der joncfrouwen hulpen te Montesclare."
 Ywain sprac: "Ic wille riden
 Ten castele Orglieus nu ten tiden,
 Ende proven daer mijn geval."
 Ende Keye sprac: "Ic sal
 37015 Ten Doloreus nu varen met."
 Dit selve seide her Grifflet.
 Ende Perchevael seide: "Ic wille riden
 Achter lande in allen tiden,
 I alle martsen harentare;
 37020 Ende es ieman die oppenbare
 Josteren wille jegen mi
 Oft vechten met swerden oec daer bi,
 Ic makene mat oft hi mi mede
 Eer ic meer van hem scede."
 37025 Ende eer hi volinde sine tale
 Sprongen daer op si hondert wale,
 Ende hebben haer wapine an gedaen,
 Ende namen orlof alle saen,
 Ende souden en wech sijn gereden.
 37030 Daer sagen si comen met haestecheden
 Ginganbrisile met gewoude,
 Die brachte enen scilt van goude
 Met ere veeschen van lasure.
 Hi groette den coninc Arture
 37035 Ende die ridders groet ende clene,
 Sonder Waleweine allene.
 "Waleweine en grotic nembermere,
 Want hi versloech minen here
 Sonder redene ende sonder recht,
 37040 Dies willic hem doen lien echt
 Vor alle die hoge baroen
 Ins conines hof van Scaveloen.
 Dies bidic pant vor sine mage,
 Te vechtene over .xl. dage."
 37045 Walewein spranc op ter vard
 Ende sprac te Ginganbrisile ward,
 Daer sijt alle horden, hoveschelike:
 "Her riddere, semmi God, die rike,
 Haddic iet jegen u mesdaen,
 37050 Ende haddi mi dat laten verstaen
 Tuscen mi ende u hoveschelike,
 Ic had u gebetert sekerlike
 Tuwen wille; maer sint dat gi
 Den camp begert dus sere van mi,
 37055 Ic sal dan over .xl. dage
 Te Scaveloen comen, sonder sage,
 Ende vechten daer al sonder scamp
 Aldus ontfa ic hier den camp."
 Dus werd di camp genomen daer,
 37060 Ende Giganbrisiel voer wech vor waer,
 Ende her Walewein ginc hem gereiden

Ten campe werd sonder beiden.
 Ende al die heren. als gi moget horen,
 Daer ic af seide hier te voren,
 37065 Die wilden soeken die aventuren,
 Gereiden hen te dire uren
 Ende reden met Waleweine uut.
 Ginder werd doe groet geluut
 Vanden vrouwen ende der maisnieden
 37070 Doe di heren van hove scieden;
 Want thof bleef soe bloet nu
 Van goden ridders, secgic u,
 Datter si vive niet bleven omtrent,
 Daermen op micken mochte een twent.
 37075 Walewein ende Acgravein,
 Gariet ende her Ywein,
 Perchevael ende Griflet
 Ende her Keye, die oec reet met,
 Ende Mordret, ende alt conroet,
 37080 Dat ic hier vore seide al bloet,
 Dat voer al nu ter uren
 Om te sokene aventuren.
 Si reden te gadere .iiij. milen:
 Doe quamen si ter selver wilen
 37085 Tere wegescede, daer si doe
 Wilden sceden, ic segt u hoe.
 Walewein wilt riden tsinen campe,
 Hem te bescuddene van rampe;
 Ende mijn her Ywein wilt varen
 37090 Ten castele, sonder sparen,
 Diemen heet Orglieus;
 Ende Keye wilt varen ten Doloreus:
 Ende Griflet ende dandere mede
 Deilden hen al daer ter stede,
 37095 Ende voren som met Yweine
 Ende som met Keyen ende Acgraveine,
 Ende som vorense te Montesclaren,
 Daer Walewein soude sijn gevaren.
 Ende Perchevael voer allene daer
 37100 Enen wech, hine weet waer.
 Dus laticse riden alle nu
 Ende sal hier vort tellen u
 Van Waleweine, die nu vard
 Te Scaveloen tsinen campe ward.
 37105 Doe Walewein gesceden was
 Van sinen gesellen, daer ic af las,
 Quam hi gereden daer hi sach liden
 Ene grote rote ridderen riden.
 Her Walewein hilt stille ende lietse varen.
 37110 Een sciltknecht quam gereden daer naren:
 Dien vrachde Walewein, secgic u,
 Wie die ridders waren nu.
 "Here," seit hi, "hets Meliandelijns,
 Die gerne soude bejagen prijs;
 37115 Ende dat ander es Credouet,
 Die altoes na di ere hem set."
 Walewein sprac: "Hem kinnic wel,
 Hets een ridder dapper ende snel."
 Walewein seide: "Waer varen nu si?"
 37120 "Here, tenen tornoye hier bi,

Tote Tybaude van Tintavel,
 Daer sal sijn een tornoy fel.
 Here, vard te hulpen dien van binnen,
 Bi Gode, gi sulter mogen winnen
 37125 Groten prijs, sidi vrome.
 Daer sal sijn harde willecome
 Elc riddere die es coene:
 Tybaut heeft hulpen te doene."
 Walewein sprac doe te desen:
 37130 "Knape, hoe mach die tornoy wesen
 Tuscen hen tween in eneger wijs?
 Ja, en was Meliandelij
 In Tybauts huus op gevoet?"
 "Ja hi, here, dies gevroet,
 37135 Bat dan hi sijn sone ware;
 Maer ic segt u oppenbare
 Hoe dese dinc wesen mach.
 Doe Meliandelij's vader lach
 In sinen doetbedde ent met hem naude
 37140 Betroudi so wel heren Tybaude,
 Dat hi op trouwe beval sijn kint;
 Ende Tybaut heeft oit sint
 Harde vaderlijc gehouden
 Tes hi quam te sire ouden.
 37145 Doe socht hi an Tybauts dochter minne:
 Si seide hine quame in haren sinne
 Hine ware riddere ende goet man,
 Ende sine haddene oec daer an
 Sien torniren ten beginne;
 37150 "Ende mogedi dan hoger joncfrouwen minne
 Verdinen, so salic u minnen tenen gader;
 Ende des seldi beginnen an minen vader:
 Daer selen comen diet vreischen mogen.
 Sie ic u dan ten wapinen dogen,
 37155 Ende gi den prijs moget gewinnen,

- Ic sal u dan gerne minnen."
 Dus es die tornoy daer toe comen."
 Her Walewein heeft orlof genomen,
 Entie knape es wech gereden
 37160 Te sinen here, die nu ter steden
 Te Tyntaveel quam vor di stat.
 Ende Tybaut, die daer binnen sat
 Met sinen geburen, met sinen magen,
 Die nu secgen ende sere clagen
 37165 Dattie tornoy niet sal gescien,
 Want Tybaut dorste niet doen te dien;
 Hi vruchte dat hem an sijn ere
 Mochte lopen nu al te sere,
 Ende om dit haddi doen sluten
 37170 Sine porten al, ende daer buten
 Meliandelise ende sine liede mede.
 Walewein quam doe vore die stede,
 Want sijn wech al daer gelach.
 Doe hi die porten besloten sach
 37175 Trac hi daer ene eyke stoet:
 Bi enen torre beetti te voet,
 Ende dede an die eyke daer naer
 Sijn twee scilde hangen daer,
 Ende beide daer op aventure.
 37180 Die boven lagen daer ten mure,
 Drove waren van dien
 Dattie tornoy niet soude gescien.
 Binnen dien heeft dit verstaen
 Een out riddere ende es geгаen
 37185 Tote Tybaude, ende seide hem daer:
 "Here, mi donct al over waer,
 Dat ginder houden .ij. ridders van love,
 Die mi donken van Arturs hove
 Ende hen gerne hier binnen daden.
 37190 Twe gode man comen wel te staden
 Ondertiden; bi enen goden man
 Es dicke gesciet datmen verwan
 Enen tornoy altenengader.
 Her Tybaut, al waric u vader,
 37195 Bi Gode, ic dorst u wel raden
 Dat wi donse wapinen daden
 Ende wi beginnen den tornoy.
 Het sal hen hebben harde boy
 Dat wi des tornoy's dorren roeken,
 37200 Ende selen ons driven ende soeken
 Tonser porten met overmode;
 Wi hebben ridders vele ende gode
 Ende seriante dapper hier binnen:
 Si selen verlisen ende wi winnen."
 37205 Dit was een vroet man vander stat,
 Daer des raets vele ane sat,
 Ende bi sinen rade Tybaut woude
 Datmen den tornoy crieren soude.
 Dies waren gene ridders blide:
 37210 Die sciltknechte lipen te stride
 Ende wapenden die ridders saen;

Ende daer binnen waren gegaen
 Die vrouwen licgen entie joncfrouwen
 Ten tinnen omden tornoy scouwen.
 37215 Doe sagen si neder in dat plein
 Onder eyke waer her Walewein
 Lach ende reste, die ridder milde.
 Doe si daer sagen die .ij. scilde
 Waren die vrouwen blide daer
 37220 Ende seiden: "Nu selewi sien oppenbaer
 Dese .ij. ridders wapenen nu."
 Andere seiden: "Ic segt hier u,
 Hi heeft els iet vernomen,
 Want hijs sonder geselle comen.
 37225 Wat selen hem allene .ij. scilde?
 Vergave God dat hise wilde
 Beide nu te samen dragen,
 So mochtwi secgen dat wi sagen
 Nie merre wonder noch en horden."
 37230 Binnen dien dat si dese worden
 Seiden ende maecten geluut
 Soe trocken gene ridders uut.
 Ende Tybauts dochter was daer nu comen,
 Daer di tornoy om was genomen,
 37235 Ende met hare haer susterkijn,
 Dat jonger was vele in scijn;
 Maer si was so overfier,
 Dat si hadde tenen toname hier,
 Beide van heren ende van vrouwen:
 37240 Die joncfrouwe metten clenen mouwen.
 Die ridders sijn comen opt velt:
 Die tornoy began met geweld,
 Ende min here Meliandelij
 Reet ut om te bejagene prijs.
 37245 Ende alsene sine vrindinne siet
 Sprac si: "Gi vrouwen, nu bespriet.
 En es hi niet prijs wel weerd
 Ende dat hi vore spere ende sweerd?
 Siet ho wel hi hem gelaet:
 37250 Bi Gode, ic wilde dine haet
 Dat hi mesvore." Doe sprac saen
 Haer susterkijn: "Joncfrouwe, laet staen
 U prisen; hier es sulc bi,
 Hijs beter ende scoenre dan hi."
 37255 Om dit wilsise hebben geslegen,
 Maer die vrouwen scotenre jegen,
 Dat si hare nine quam an;
 Ende die tornoy hi began.
 Daer werd menech slach geslegen:
 37260 Wie dat Meliandelij quam jegen
 Hem was een vallen wel gereet
 Eer dat hi heme iet leet.
 Hi hadde daer al sulc geval,
 Dattie tornoy vor hem boech al.
 37265 Dies was sine minne so blide,
 Dat si noch sprac ten selven tide:
 "Gi vrouwen alle, nu besiet.
 En es die gene te minnen niet,
 Diet ginder soe ridderlijc doet?
 37270 Hijs rike, scone ende goet,

Nieman can hem geliken iet."
 Doe sprac die suster: "Dit nes niet.
 Hier es noch vele scoenre bi
 Ende beter mede dan hi si."
 37275 Die outste suster werd erre ter stont
 Ende sloech di andere vorden mont
 Ende verspracse sere omt gent.
 Doe ward echt groet perlement
 Om Waleweine, twi hi stille lach
 37280 Daer hi dus torniren sach?
 "Hets een coeman," sprac die ene,
 "Ende vard aldus, alsict verneme,
 Ende vard oft hi een ridder si
 Omden tol tontforne daer bi."
 37285 Sulke seide: "Het es een wisselare."
 Dus maectense haer sceren oppenbare
 Met Waleweine. Doe sprac en trouwen
 Die joncfrouwe metten clenen mouwen:
 "En es wisselare noch coman,
 37290 Maer hi scient een edel man,
 Ende es wel elcs ridders genoet;
 Want sine speren sijn so groet."
 Doe spraken hare die vrouwen an:
 "Swiget, het scient menech man
 37295 Dies meester des hi nine es;
 Dits geen ridder, sijt seker des,
 Maer hi maect hem ridder daer bi
 Dat hi wilt wesen tolvri;
 Ende sal des plegen so vele,
 37300 Datmenne sal hangen bider kele."
 Dit seiden si daer soe oppenbaer,
 Dat Walewein horde al clær.
 Hi scaemde hem des soe sere,
 Dat hi ward al uten kere.
 37305 Hi dochte hem sere van sinen campe;

- Wordi belet bi enegen rampe,
 Dat hi nine quame ten dage,
 Hi ware gelachtert ende al sijn mage,
 Worde hi gequetst oft gevaen.
 37310 Hier bi liet hi torniren staen.
 Meliandelijs toende sine cracht
 Vore die porte optie gracht.
 Doe sagen die vrouwen daer ter steden
 Enen sciltknecht comen gereden,
 37315 Die daer om bejach reet.
 Die vrowen ripen dien gereet
 Ende seiden: "Waerdi goet, bi mire trouwen,
 Gi sout u spade laten blouwen
 Om een trinsoen oft om .i. testire;
 37320 Want gi mocht hier winnen scire
 Onder dese eyke harnasch ende goet,
 Sonder slach ende oec stoet,
 Die dese riddere heeft in hoeden.
 Hijs van so godertiren moden,
 37325 Al sloechdine ende namet hem al,
 Ic wane hi hem niet weren sal."
 Die knape reet te Waleweine ward
 Ende seide: "Hoe ligdi dus, musard?
 Ic wane gi gelaten sijt ter aderen
 37330 Dat gi ligt stille, daer gi vergaderen
 Saget dus sconen tornoy heden."
 Walewein antwerde hem ter steden:
 "Maecti henen nu ter stat,
 In berechti dit noch dat."
 37335 Dus voer hi van hem alsoe,
 Ende die tornoy sciet daer doe.
 Die van buten hadden den prijs;
 Maer tgewin in alre wijs
 Hadden merre die van binnen.
 37340 Eer si scieden daden si bekinnen
 Datmen sanderdages sal torniren.
 Mijn her Walewein , die godertiren,
 Es met ter porten in gevaren
 Metten ridders die daer waren.
 37345 Doe quam daer saen in sijn gemoet
 Her Garijn, daer die raet an stoet
 Altemale vander steden.
 Hi heeft Waleweine al daer gebeden,
 Dat hi met hem herberge nu.
 37350 Walewein deet gerne, secgic u;
 Ende onderwegen vrachdi Waleweine
 Twi hi so stille hilt inden pleine,
 Dat hi nine tornierde daer?
 Walewein seide tot hem daer naer:
 37355 "Her werd, ic ben beropen saen
 Van enen campe, sonder waen,
 Ins conincs hof van Scaveloen,
 Dien ic ember daer moet doen;
 Ende haddic hier dan getorniert,
 37360 Ende waric igeren af gefalgiert,
 Dat ic niet quame te minen dage,

Soe waric gelachtert ende al min mage."
 "Her riddere, gi daet hier an wale."
 Dus quamen [si] tot sire zale,
 37365 Daer die werd wille wesen.
 Ende her Walewein was binnen desen
 Verraden; want Tybauts dochter saen
 Liet den vader van hem verstaen
 Dat Walewein en coman si,
 37370 Ende dat hi also riddere vard daer bi
 Omdat hi wilt tolvri wesen.
 Die jonger suster es binnen desen
 Dor enen bogart gegaen
 Ende dede heren Garine dit verstaen.
 37375 Her Garijn werd sere onsteken
 Ende es te hove werd gestreken
 Met sinen sone Herbaude:
 Onderwegen ontmoetti Tybaude.
 Al was her Garijn erre sere,
 37380 Nochtan groetti sinen here
 Ende vrachden waer hi henen woude.
 Tybaut seide dat hi soude
 Tsinen huus varen enen coman vaen,
 "Daer mi nu es af laten verstaen
 37385 Dat hi vard also riddere ter uren
 Omdat hi den tol wilt ontfuren."
 "Her Tybaut, eer ic u des gehinge
 Hier soude eer werden groet gedinge,
 Al benic u man ende gi min here;
 37390 Eric u liet doen dese onnere
 In min huus al onverdient
 Enegen goeden man, al min vrient,
 Soudicker eer om pinen nu."
 Tybaut seide doe: "Ic wille met u
 37395 Varen corten minen tijt."
 Aldus werd daer bevelt die strijt.
 Dus redense tsire herbergen bede:
 Van goder hoede comt goet vrede
 Doe min her Walewein vernam
 37400 Dat Tybaut tsire herbergen quam
 Ginc hi jegen hem mettesen
 Ende hitene willecome wesen.
 Deen nam den anderen metter hant
 Ende gingen sitten op ene banc.
 37405 Also Tybaut sine stade siet
 Vrachdi Waleweine twi hi liet
 Dat hi nine tornierde heden?
 Walewein seide: "Here, bi waerheden,
 Ic ben campvast, se'gcic u,
 37410 Jegen den coensten di levet nu
 Ins conincs hof van Scaveloen."
 Her Tybaut sprac hem ane doen:
 "Her riddere, begeerdi enege dinge
 Die u gebreken sonderlinge,
 37415 Dat soudic doen, haddijs noet."
 Walewein seits hem danc groet.
 Mettien nam Tybaut orlof saen:
 Doe sach [hi] waer dat quam gegaen
 Sine joncste dochter ende hilt ter stede
 37420 Waleweine met haren armen bede

Ende seide: "Here ontfermt u dongevoech.
 Dat mi min suster om u sloech
 Heden dat clagic, here, nu u."
 "Soete kint wat besteet nu,"
 37425 Sprac Walewein, "te berechtene mi
 Dat tusscen u ende uwer suster si?"
 Die vader scaltse doe om dat
 Ende seide: "Loepti dus in die stat
 Den ridders elagen u verdriet,
 37430 Dat u ende uwer suster er gesciet."
 Walewein seide doe: "Sonder waen,
 Sine heeft hier an niet mesdaen."
 Doe sprac hi hare al lachende toe:
 "Live kint, wat wildi dat ic doe
 37435 Te wraken van uwer suster nu?
 "Here," seitsi, "Ic bidde hier u
 Dat gi dor mi ten tornoie draecht
 Margen wapine." "Scone maecht,"
 Sprac Walewein, "dat willic anegaen
 37440 Dor uwen wille, sonder waen."
 Si neech toten voeten daer of.
 Doe nam Tybaut daer orlof
 Ende sette sijn dochter vor hem daer.
 Onderwegen vragede hi daer naer
 37445 Wat si ende haer suster hadden gaens
 Daer si ane verdiende slaens?
 Si seide den vader dattet ware
 Om Meliandelise, dien si so mare
 Maecte van groter vromecheide;
 37450 "Ende om dat ic dat wederseide
 Nam si mi biden hare
 Ende gaf mi enen slach daer nare.
 Ic sach desen riddere doe an,
 Ende seide hi ware beter man.
 37455 Oec woude ic, here, bi mire trouwen,

- Dat ic Meliandelise mochte scouwen
 Margen ter eerden licgen , here,
 Ende hi moest costen een deel mire ere."
 Tybaut sprac ende loech:
- 37460 "Dochter, gi moet margen vroech
 Den riddere een teken geven daer bi
 Datmen kinne dat u riddere si."
 "Here, daeraf en wetic twint."
 Tybaut seide doe: "Live kint,
- 37465 Ic sal u hier af wel betalen."
 Mettien quamen si tsire zalen
 Daer bi beette ter eerden saen.
 Die outste dochter quam gegaen,
 Ende alsi harre suster sach daer
- 37470 Versprac sise sere. Doe seide daer naer
 Haer vader: "Maer gi, dise sloecht heden,
 Moet Godsat hebben nu ter steden."
 Des anderdages harde vroe
 Riep Tybaut sijn dochterkijn hem toe
- 37475 Ende gaf hem ene mouwe roet,
 Ende hiet hare doe ende geboet
 Dat si ten riddere weder kere
 Ende hi die mouwe dor haer ere
 Dragen wille heden den dach.
- 37480 Dat kint liep daerwerd dattet mach,
 Ende gaf heren Waleweine die mouwe,
 Ende bat hem op gerechte trouwe
 Dat hise dragen soude dor hare.
 Walewein seide doe oppenbare
- 37485 Dat hise dragen soude, Godweet.
 Mettien waren die ridders gereet.
 Ende waren ten velde comen.
 Die joncfrouwen hebbent oec vernomen
 Ende sijn ten tinnen geseten mede.
- 37490 Mettien liet lopen daer ter stede
 Meliandelij's op dat velt
 Ende dede ropen met gewelt
 Oft daer ieman soe coene ware
 Een spere te brekene oppenbare?
- 37495 Alsine amie dit gesiet ,
 "Gi vrouwen," seit si, "en donct u niet
 Die gene der bester een die leeft?
 Die den genen gemint heeft
 Mach harre minnen blide wesen."
- 37500 Ende rechte doe si sprac van desen
 Quam Walewein gereden opt velt,
 Dar Meliandelij's reet met gewelt;
 Ende alse Walewein dit heeft gesien
 Reet hi jegen hem mettien,
- 37505 Ende stakene metten orsse int sant.
 Walewein riep enen knape te hant
 Ende sende dors in rechten trouwen
 Der joncfrouwen metter cleinre mouwen.
 Die suster heeft gesien ende seecht
- 37510 Hoe Meliandelij's ter eerden leecht:
 "Suster," seit si, "wat segdi nu?"

Dits die comen die hier vor u
 Meliandelise tumelen dede."
 Di suster was drove ende seide ter stede:
 37515 "Swiget daer af, quade pute.
 Bi Gode, haddic u daer ute
 Ic soude u geven ene buffe.
 "Ja, suster? ende eest dan truffe?
 Besiet, gi vrowen, ho hi leecht,
 37520 Daert min suster af wederseecht,
 Die de coeman ave stac.
 Ic wane hi heeft groet ongemac:
 Hi leget soe lange averrecht."
 Die suster heeft hare gerecht
 37525 Ende wilde harre suster slaen,
 Maer die vrowen benament saen.
 Mettien quam die knape ende sochte
 Die joncfrouwe, dier hi dors brochte,
 Ende presenteret daer ter stede
 37530 Van sijns heren halven mede.
 Si was blide ende dancte hem sere.
 Die knape reet weder tsinen here,
 Die des dages opter heide
 Menegen dede rumen sijn gereide.
 37535 Ic wane noit man ne sach
 Meer Waleweine pinen om bejach
 Op enen dach; dies wan hi sciere
 Rikeliker orsse vire.
 Dirste sindi der joncfrouwen
 37540 Diemen heet metten clenen mouwen:
 Dander ter herbergen binnen
 Heren Garijns wive, der werdinnen:
 Terde sindi harre dochter ter stede:
 Dat vierde harre suster mede.
 37545 Aldus bestaetdi sijn bejach;
 Ende doent ginc om den middach
 Done wildi nember torniren,
 Ende die tornoy began falgiren.
 Walewein reet ter herbergen tien tiden:
 37550 Hi hadde den prijs van beiden siden.
 Daer ward stille ende oppenbare
 Dicke gevraget wie hi ware,
 Maer nieman conde geweten dat.
 Doe her Walewein quam in die stat
 37555 Vant hi tsire herbergen saen
 Die joncfrouwe, dine heeft ontfaen
 Vrindelike, ende dancte hem sere
 Dat hi hare dade die ere
 Dat hi dor hare tornierde daer
 37560 Haer vader quam oec daer naer
 Ende dankets hem, ende die werdinne
 Ende beide haer dochtere oec met sinne;
 Ende her Garijn dancte hem mede
 Der eren die hi hen allen dede.
 37565 Si vrachden om sinen name te hant:
 "Walewein," seit hi, "benic genant
 Des conincs Arturs suster soene:
 Ic bens te lochgene niet gewone."
 Doe boden si hem haren dienst sere
 37570 Walewein dancte der ere

Ende heeft an hen orlof genomen.
 Mettien es die joncfrouwe comen
 Ende custen daer an sinen voet.
 "Wat eest, joncfrouwe, wat gi doet."
 37575 "Ic cusse uwen voet dor dat gi
 Mijns gedinken sult daer bi."
 Walewein sprac: "Wel live joncfrouwe,
 Ic sal u altoes sijn getrouwe;
 Gi hebt mi gedaen sulke ere,
 37580 In vergeets nembermere."
 Dus heeft hi orlof genomen
 Niet allene ane hen somen,
 Maer an hem allen die daer waren.
 Nu latic heren Walewein varen
 37585 Ende sal u van Acgraveine tellen vort
 Ende van Keyen, als gi gehort
 Hebt hier vore, die wilden varen
 Ten Doloreusen castele twaren.
 Daventure seget ons al plein,
 37590 Dat her Keye ende Acgravein
 Ter wegescede daer si scieden,
 Also gi hier vore horet bediden,
 Voren dien dach al dorenture
 Sonder te vindene aventure
 37595 Die te vertellen werdech es.
 Des ander dages, sijt gewes,
 Gemoetten si ene joncfrouwe daer.
 Si vraechden doe oppenbaer
 Om den wech ten castele ward;
 37600 Ende si antwerde hen ter vard:
 "Wildi derward varen nu,
 Ic salre u leiden, seegic u,
 Opdat gi dorret volgen mi."
 Keye seide: "Joncfrouwe, waer bi
 37605 En soudewi u niet volgen dorren?

- Vard vore, waerward gi wilt porren,
 Wi selen u volgen nu vor waer."
 Si voer vore: si reden naer
 Toter nacht toe alsoe.
- 37610 Des nachts lagen si oec doe
 In dat wout met een hermite,
 Dise wel ontfinc met vlite.
 Des ander dages voren si vort.
 Doe quamen si ridende in ene port
- 37615 Daer si ontbeten ten selven tiden;
 Want si moesten verre riden,
 Dat dede hen die joncfrouwe verstaen,
 Eer si ter herbergen souden gaen.
 Doe si geten hadden daer
- 37620 Reden si henen, wet vorwaer,
 Ende quamen omtrent vespertijt gereden
 Daer si .ij. ridders gemoetten ter steden,
 Wel gewapent ende opgeseten.
 Doe sprac die joncfrouwe: "Ic laet u weten,
- 37625 Gi heren, eer gi hier moget liden
 Suldi jegen dese .ij. hier moten striden.
 Si sijn so overmodech nu,
 Gi behoeft wel te wachtene u,
 Suldi metten live ontgaen."
- 37630 Doen antwerde min her Keye saen:
 "Bi Gode, joncfrouwe, ic segt u hier,
 Si mogen wesen alsoe fier,
 Ende also spreken hier oec mede,
 Si selen bliven hier ter stede
- 37635 Gevaen ofte also gewont,
 Sine werden daer af meer gesont."
 Ende binnen dat Keye dese worde sprac
 Doe joncfrouwe over ene side trac,
 Ende deen riddere vanden tween
- 37640 Riep op Keyen al in een
 Sevenwarf met groet:
 "Geeft u op oft gi sijt doet."
 Ende Keye hadde dit onwerd sere,
 Ende rechte te hant sinen spere,
- 37645 Ende liet lopen doe sijn ors;
 Ende die ander, die niet wors
 Gereden was dan Keye daer,
 Quam op Keyen, wet vor waer,
 Ende stakene met sinen spere soe,
- 37650 Dat brac in seven sticken doe;
 Maer Keye en was gequetst niet,
 Noch die steke deden geen verdriet;
 Ende hi stac den riddere weder
 Dat hi viel vanden orsse neder;
- 37655 Maer hine was niet sere gequetst:
 Sijn helm die was hem ontletst.
 Hi spranc op ende bantene weder.
 Dat hi was gesteken neder
 Dat dremde hem sere utermaten:
- 37660 Hine wiste hem hoe gelaten.
 Hi trac sijn sward ende seide saen:

"Nu moet hier an u leven gaen,
 Ic sal u doden ende u part,
 Gine beet te voet ter vart
 37665 Oft laet mi weder min part bescriiden;
 Ende laet ons dan met swerden striden."
 Binnen dat si dus spreken , Godweet,
 Soe was die ander riddere gereet
 Ende comt daer oec op Keyen gereden.
 37670 Dit sach Acgravein ter steden,
 Ende sloech met sporen der ward,
 Ende haeste soe sere sine vart,
 Dat hi den riddere heeft onderreden
 Eer hi te Keyen quam ter steden,
 37675 Ende geraectene so over di side,
 Dat hine dede tumelen tien tide
 Vanden orsse optie eerde.
 Ic waent hem .vij. dage deerde,
 Want hi viel in sire ongewout
 37680 Besiden weges op een hout,
 Dat hi den arm brac ontwee.
 Nu es versekert hedemee
 Keye van desen, dat seggie u
 Doe hi sach dat sijn geselle nu
 37685 Den genen af hadde gesteken
 Was Keye te stouter, sekerleken,
 Ende sprac ten genen die daer stoet:
 "Ic wille beten met u te voet,
 Ende wille becorten desen strijt
 37690 Tuscen mi ende u, ter tijt;
 Want litic u dit pert bescriiden
 Gi sout mi lichte willen ontriden."
 "Fi, quaet vassael, wat segdi.
 Dat gi dit nie pinset van mi
 37695 Dat suldi ontgelden, dat verstaet,
 Eer ghi mi heden voet ontgaet."
 Dus heeft hi sijn sward genomen,
 Ende Keye es daer jegen hem comen,
 Ende manlijc heeft anderen daer gegroet
 37700 Met groten slagen ende ontmoet.
 Die riddere was erre ende sloech sere
 Grote slage op Keye den here,
 Ende Keye slogen weder soe,
 Soe grote slage, dat hi doe
 37705 Achter moeste gaen aldaer,
 Dies hem te mode was harde swaer;
 Idoch werdi hem harde sere,
 Ende ginc Keyen an met mengen kere,
 Want hi conste harde wel scermen.
 37710 Keye en liten niet gehermen,
 Ende slogene so int leste daer naer,
 Dat hi loefs moeste lien daer.
 Ende rechte als hi verwonnen was
 Quamen met groter haest na das
 37715 .vij. ridders gereden met snelre vard,
 Ende ripen sere te Keyen ward:
 "Gi blives hier, her mordenere.
 Gi waent nu sijn een groet here
 Dat gi dien riddere hebt verwonnen;
 37720 Ter quader tijt hebdijs begonnen."

Mettien sijn si an hem comen
 Eers Keye word heeft genomen,
 Ende steken op hem ende slaen,
 Ende hebben daer Keyen gevaen.
 37725 Maer eer sine gevingen ter stont
 Haddire daer twe soe gewont,
 Dat si nemmeer mochten striden.
 Si voren an Acgraveine tien tiden
 Ende wilden oec hebben gevaen;
 37730 Maer hi sette hem ter were saen,
 Ende staker enen met sinen spere
 Dat hi viel al sonder were,
 Ende quetste hem sere in die side,
 Want hi brac ene rebbe tien tide.
 37735 Dus waser vive so onvermogen,
 Dat si niwieren toe ne dogen,
 Eer Acgravein ward gevaen,
 Twe die vorste, sonder waen,
 Ende drie nadat, secgic u,
 37740 Vanden .vijj. dire quamen nu.
 Dus worden gevaen dese twee
 Ende en wech gevord met groten wee.
 Ten Doloreusen castele toe
 Wilden sise binne voren doe,
 37745 Die daer stont in ere milen naer.
 Die andere, die gewont waren daer,
 Die vorden si met hen oec mede:
 Dire doet waren lietense ter stede.
 Alsi dus henen gesceden waren
 37750 Ende ene halve milen hadden gevaren
 Quam Perchevael in hare gemoet
 Al enen sijtwech die daer stoet,
 Also als hi sochte aventuren
 Daer si hem souden mogen geburen.
 37755 Een riddere sagene daer hi soude liden,

- Ende riep hem ane ten selven tiden:
 "Hordijt, gi di daer nu rijt,
 Geeft u op nu ter tijt,
 Gi hebt verre gnoech gereden,
 37760 Gi moet met ons nu ter steden
 Mettesen tween te hove varen
 In onse gevangnesse, twaren.
 Vollijc, geeft u op ter vart
 Eric u dode ende u part."
 37765 "Doden?" sprac doe Perchevale,
 "Gi hebt mi vollijc metter tale
 Doet, dat donct mi ane u;
 Maer ic rade u dat gi u nu
 Wacht jegen minen steke;
 37770 Ic segt u bider goder weke,
 Ic saelt u tsuren maken soe,
 Eer gi mi sult bringen daer toe
 Dat ic mi op nu sal geven,
 Dat u costen sal u leven
 37775 Ende hen allen die met u sijn.
 Nu hoet u jegen dat spere mijn.
 Ic vechte eer ict late nu,
 Want ic ride om vechten, secgic u,
 Achter lande harentare,
 37780 Ende om te vreischene daer af niemare.
 Nu hoet u jegen minen spere."
 Mettien sette hem die ander ter were
 Ende reet op Perchevale, ende stac
 Soe dat hi sijn spere brac;
 37785 Ende Percheval redene weder soe,
 Dat hi sijns lijfs werd onvroe;
 Want hi dorstakene altemale
 Dat hi doet viel te dale.
 Doen dit sach een ander daer
 37790 Nam hi sijn spere ende reet daer naer
 Op Perchevale met enen erren moede;
 Ende Percheval, die was in sine hoede,
 Quam hem jegen daer ter stont,
 Ende heeft den genen oec so gewont,
 37795 Dat hi viel neder ter stede
 Ende brac sijn been oec daer mede.
 Doe quam die derde, die riep sere:
 "Her vasseel, bi onsen here,
 Gi copet eer gi mi ontvard."
 37800 Percheval antwerde ongespard:
 "Bi Gode, her riddere, in vlie niet."
 Mettien Percheval lopen liet
 Ten riddere ward met snelre vard,
 Ende stac heme ende oec sijn part,
 37805 Dat si ter eerden vielen beide.
 Die riddere viel onder tgereide
 Ende tpart viel op hem daer naer,
 Ende hi brac sine rucge al daer.
 Doen dit die [andere] hebben gesien
 37810 Gingen si vaste henen vlien
 Ten castele ward bi ere valeien,

Ende liden Acgraveine ende Keyen
 Ende die gewonde licgen daer.
 Doe quam Perchevael hen bat naer
 37815 Ende vant daer sine gesellen doe,
 Dies si blide waren ende vroe.
 Hi ontbant hen hare hande saen,
 Ende si hebben hare orsse gevaen
 Ende saten daer op, ende reden daer
 37820 Na die daer vloen, wet vor waer;
 Want Perchevael en wils laten niet
 Om dat hise vor hem riden siet.
 Hi reet soe sere, hebbic vernomen,
 Eer si ter porten consten comen
 37825 Vanden castele heeft hise herhaelt
 Ende seide: "Gi heren, betaelt,
 Gi motet ontgelden, sonder waen,
 Dat gi min gesellen had gevaen."
 Mettien heeft hi tward verheven
 37830 Ende den enen slach gegeven
 Dat hi viel ter eerden mettien.
 Dit heeftmen inden casteel versien,
 Ende al dat daer binnen was
 Trac metten here ut nadas.
 37835 Ende hierenbinnen waren comen mede
 Acgravein ende Keye bede.
 Daer ward een groet strijt verheven,
 Ende menech groet slach gegeven.
 Perchevael onderginc hen di porte saen,
 37840 Datter nieman in mochte ontgaen,
 Ende sloech oec so grote slagen,
 Dat si hen allen begonsten versagen;
 Want hi sloger vele doet aldaer.
 Doe werd die here in groter vaer
 37845 Ende gaf hem op al daer ter stede
 Perchevale, ende alle dandre mede,
 Ende opende hem den casteel oec daer,
 Ende swoer hem te varne daer naer
 In des conincs Arturs genaden saen,
 37850 Ende den casteel van hem sal ontfaen;
 Dit geloefdi bi sekerheiden.
 Nu salic swigen hier ter steden
 Van Perchevale ende van Acgraveine,
 Ende van Gariet tellen ende Yweine.
 37855 Nu doet verstaen daventure
 Dat Ywein ter selver ure
 Ende Gariet, daer si orlof namen
 Ter wegesceden daer si toe quamen,
 Daer Walewein voer ten campe ward,
 37860 Dat si voren met ere snelre vard
 Ten castele Orglieus werd saen.
 Onderwegen vonden si enen naen,
 Den feynesten dien si noit sagen;
 Ende her Ywein began hem vragen
 37865 Om den casteel, waer hi stoet,
 Oft hijs hem iet conde gemaken vroet,
 Die die Orglious daer hiet?
 Die naen seide: "Wildi hem iet?"
 Ywein seide: "Jawi, twaren,
 37870 Wi wouden daer josteren varen,

Want ons [is] doen daeraf bekint
 Datmen daer altoes joeste vint."
 "Bi Gode, dats waer," seide di naen;
 "Maer al ware uwer .lx., sonder waen,
 37875 Nochtan soudi alle bliven mat
 Eer gi quaemt vander stat;
 Maer wildi ember wesen daer,
 Ic salre u leiden oppenbaer,
 Ende sal u wisen den casteel,
 37880 Daer binnen es groet riveel
 Van riddere ende van sconen vrowen
 Ende van joncfrouwen, diemer scouwen
 Mach .c. ende .lx., wetet wale,
 Ende also menech ridder bi getale,
 37885 Die goet sijn ende vrome.
 Ic secge u dat ic danen come
 Ende ben vanden gesellen een,
 Ende hebbe ontfangen daer min leen;
 Ende wildi, ic kere weder met u,
 37890 Want ic soude gerne sien nu
 Hoe gi dese dinge sout beginnen
 Jegen die gene die sijn daer binnen,
 Want uwer en es hier maer twee:
 Hoe gemochti embermee
 37895 Enege dinge daer bestaen
 Die u te gode mochte vergaen?"
 Gariet seide: "Bi Gode, in weet;
 Maer wi hebben gedaen enen eet,
 Dat wi daer ember moten varen
 37900 Ende jostiren daer al sonder sparen."
 Die naen sprac: "Bi waerheiden,
 Ic sal u ember tot daer geleiden,
 Ende sal u wisen in wat maniren
 Dat gi haestelijc sult torniren.
 37905 Daer steet een tor, daer seldi varen

- Ende rechte daer vore u oppenbaren;
 Ende also vollijc alsmen u vernomen
 Heeft selen si twe ut comen
 Al gewapent met speren groet,
 37910 U te vane ofte slaen te doet.
 Ende al verwindi die, sonder waen,
 So salre noch twee comen saen
 Tote dat gi verwonnen sijt.
 Dus mochdi ontgaen in gere tijt."
 37915 Ywein seide: "Wi selen hier of
 Doen algader onse belof."
 Dus voren si metten naen,
 Dise geleit heeft, sonder waen,
 Toten castele rechte toe,
 37920 Daer die torre stont alsoe.
 Ende die naen voer daer besiden
 Ende barch hem te dien tiden
 Dat menne niet soude sien.
 Nu hebben vernomen binnen dien
 37925 Die ridders vanden castele nu
 Den .ij. ridders, dat secgic u.
 Daer gincker hen .ij. wapinen ter vart,
 Ende sijn gereden ueward
 Daer Gariet ende her Ywein
 37930 Stille houden op dat plein.
 Ende alle vrouwen ende joncfrouwen
 Gingen ten cartele di joesten scouwen,
 Ende manlijc met enen rosen hode.
 Nu sijn comen met stouten mode
 37935 Gene .ij. ridders opten pleine:
 Die een reet op heren Yweine,
 Die ander reet op Gariette.
 Elc reet ontwee sonder lette
 Sijn spere; maer die ander twee
 37940 En hadden daer af en geen wee;
 Maer si staken die andere soe,
 Dat si der joesten waren onvroe.
 Si vilen ter eerden alst hen sceen:
 Deen brac den arm, dander been.
 37945 Also vollijc als dit was gedaen
 Quam daer een knape utgegaen
 Ende brachte elken enen rosen hoet
 Die opter vrouwen hoeft stoet,
 Die gerre ridders vrindinne waren.
 37950 Gene knape seide doe sonder sparen:
 "Gi ridders, u sinden gene .ij. vrouwen,
 Die gi sonder hoet moget scouwen,
 Dese .ij. hoede op rechte minne,
 Ende elke es worden u vrindinne;
 37955 Ende wildi riddere sijn daer binnen
 Gi mogetter comen nu met minnen;
 Ende bliefdi, dat secgic u,
 Soe moetti noch josteren nu."
 Ywein seide: "Danct ons den vrouwen sere:
 37960 En ware ons noch en gene ere,
 Ende wie mochtens ons oec scamen

Dat wi noch daer binnen quamen
 Wine hadden meer gejosteert."
 Hieren binnen es weder gekeert
 37965 Die knape ende heeft sine boetscap gedaen.
 Doen quamen daer .ij. andere saen,
 Ende elc reet daer opten sinen
 Met selker cracht, met sulker pinen,
 Dat si moesten rumen tgereide
 37970 Ende vielen neder optie heide.
 Echt quam die knape daer gegaen,
 Als hi te voren hadde gedaen,
 Ende brachte .ij. hoede alsoe vort,
 Ende seide noch die selve wort
 37975 Die hi hier vore seide nu;
 Maer die ridders, dat secgic u,
 En wilden daer binnen comen niet.
 Twee andere men echt daer comen siet,
 Ende die verwonnense daer ter stede,
 37980 Ende also vort tot .xx. mede:
 Ende .xx. rosen hoede omtrint
 Waren hen daer mede gesint.
 Dit duerde toten avonde daer.
 Doe quamen daer .lx. ute vorwaer,
 37985 Ende bestonden Gariette ende Yweine,
 Ende vingense daer inden pleine
 Met crachte, ende vordense nu
 In den casteel, dat secgic u.
 Maer die vrowen die waren daer inne
 37990 Ende hare hoede sinden op minne
 En liten hen doen geen quaet:
 Si bescuddense daer, dat verstaet,
 Ende holpen hen dat si daer waren
 In ene scone camere twaren,
 37995 Daer si hadden alles gnoech,
 Van etene, van drinkene gevoech;
 Hen ne gebraken gene dinge
 Dies si begeerden sonderlinge,
 Sonder dat si nine mochten van daer.
 38000 Aldus lagen si, wet vor waer,
 Inden casteel aldus gevaen
 Also alsic u hebbe doen verstaen.
 Nu latic bliven dese
 Tote dat icker meer af lese,
 38005 Ende sal van Mordrette tellen nu
 Ende van Griflette, secgic u,
 Die wilden verloessen openbare
 Die joncfrouwe te Montesclare.
 Daventure doet ons weten
 38010 Dat Mordret hem heeft vermeten
 Ende Griflet [te helpen] der joncfrouwen
 Die hulpeloes dreef groten rouwe.
 Si reden henen onder hen beden
 Van daer si scieden ter wegesceden
 38015 Daer Walewein voer ten campe ward.
 Doen si dus quamen op haer vard
 Quamen si in een wout gereden
 Daer si vonden tere steden
 Ene hermitage staende nu.
 38020 Daer lagen si in, dat secgic u,

Dien nacht tot dat ginc dagen.
 Doe stondense op ende gingen vragen
 Den clusenare hoe verre het ware
 Toten castele te Montesclare.
 38025 Die clusenare sprac: "Wat wildi daer?
 Daer drieft eene joncfrouwe groet mesbaer,
 Want si es belegen daer binnen
 Van enen dise wilt winnen
 Ende haers ondancs nemen te wive;
 38030 Ende si heeft liver dat mense ontlive
 Dan sine tenen manne name.
 Ende ware dat sake, dat ieman quame
 Dise verloeste in enen camp,
 Hi mochte hare winnen, sonder scamp,
 38035 Ende verloesten oec sonder gedingen,
 Ende tswaerd metten vremen ringen;
 Maer die gene die daer vore leecht
 Es soe starc, als men ons seecht,
 Dat hi wel soude dorven bestaen
 38040 .vi. ridders te male, sonder waen,
 In enen crite, dat seegic u.
 Ende hier omme ne darre nieman nu
 Eenwijcs bestaen: dits die sake
 Daer die joncfrouwe af es tongemake.
 38045 Ende .xx. milen es noch tot daer;
 Ende dese wech sal u openbaer
 Dar ward leiden, dat verstaet,
 Die hier besiden den bosche gaet.
 Constise verloesten gi daet wale."
 38050 Doen seide Mordret dese tale:
 "Al ware hi noch alsoe starc,
 Wilt hi comen in een parc,
 Ic slane doet, ic segt u twi,
 Oft die duvel ontragene mi."
 38055 "Soe doe ic oec," seide Griflet.

- Doe namen si orlof ongelet
 Ende voren henen alden dach
 Die strate die biden bosche lach
 Tote des avons. Doe quamen si
 38060 In enen cloester die daer lach bi
 In .vi. milen gehinde na
 Den castele, alsict versta.
 Daer lagen si dien nacht alsoe.
 Daer horden si sere clagen doe
 38065 Die joncfrouwe, die was beseten.
 Men liet hen daer die waerheit weten
 Van algader dat daer was gesciet.
 Des ander dages en lettense niet,
 Sine voren dar ward harde vroe,
 38070 Ende quamen daer te primetide toe,
 Daer die tyran was gelegen,
 Ende hadden .xx. tenten geslegen,
 Daer in waren met hem oec dan
 Wel .cccc. werachteger man.
 38075 Nu es Mordret ende Gariet
 Comen met haesten ongelet
 Daer die tenten sijn geslagen,
 Ende begonsten naden here vragen,
 Daer hen scire berecht af was.
 38080 Ende doen hijt wiste, sijt seker das,
 Quam hi vord ende seide
 Wat si wilden alle beide?
 Si seiden si wilden bescudden al dare
 Die joncfrouwe, jegen wien dat ware.
 38085 Hi sprac: "Dat moet sijn jegen mi.
 Nu segt, weder soe wildi
 Beide tenenmale nu vechten
 Oft wilt hem elc allene berechten
 Jegen mi? Nu kiest dat ene."
 38090 Mordret seide: "Ic wille allene
 Jegen u vechten, sidi so coene
 Dat gijjt doret bestaen te doene."
 Des balch hem die tyran sere
 Ende keerde met enen corten kere,
 38095 Ende nam ene glavie in die hant,
 Ende quam te Mordrette ward gerant
 Al dat hi mochte; ende Mordret weder.
 Elc stac anderen daer ter neder;
 Maer die riddere hadde gene dere,
 38100 Ende Mordret was met den spere
 In sine side gequetst nu.
 Die tyran spranc op, secgic u,
 Ende es te Mordrette gegaen,
 Die oec nu op es gestaen,
 38105 Maer hine conste hem niet verweren,
 Hi hadde vander wonden sulc deren
 Dat hi hem op moeste geven
 Oft hi hadde verloren dleven.
 Dus es Mordret gevaen;
 38110 Ende Griflet heeft den strijt bestaen.
 Elc hadde in die hant een spere:

Si quamen te gadere met groten gere,
 Ende elc stac sijn spere ontwee;
 Maer sine hadden daer af geen groet wee.
 38115 Si trocken die swerde beide doe,
 Ende manlijc ginc anderen toe
 Met groten slagen ende met sturen.
 Mi heeft wonder hoe geduren
 Grifflet mochte vor sine slage,
 38120 Dier hi ontfinc inden dage
 Menegen, dat seldi verstaen.
 Oec heeft die ander daer ontfaen
 Menegen slach die was groet:
 Een ander warre af bleven doet.
 38125 Dus vochtensi toter nonen daer.
 Maer Grifflet begonste daer naer
 Tragen sere an sijn slaen,
 Ende die ander es hem angegaen
 Ende heeften met slagen soe verladen,
 38130 Dat hi hem moeste bidden genaden.
 Dus es daer Grifflet oec gevaen
 Ende met Mordrette sinen geselle gedaen.
 Nu latic dese twee aldaer,
 Ende sal u vort secgen hier naer
 38135 Van Perchevale ende sinen gesellen,
 Daer gi hier vore af horet tellen,
 Die den Doloreusen casteel wan.
 Doen si alle drie van dan
 Sciden ende wech varen
 38140 Hebben si vernomen, twaren,
 Dat Ywein ende Gariet mede
 Waren gevaen alle bede
 Ten Orglieus inden casteel.
 Doen si die waerheit wisten geheel
 38145 Drogen si over een, secgic u,
 Dat sise wilden verloessen nu,
 Ofte daer vore bliven doet.
 Dus reden si met groet
 Wat si mochten dar ward.
 38150 Ende rechte in die selve vard
 Gemoetten si den selven naen,
 Daer ic hier vore af dede verstaen,
 Ende soude thuswerd sijn gereden;
 Want doe gevaen waren ter steden
 38155 Ywein ende Gariet beide,
 Alsic u hier te voren seide,
 Voer hi henen ongelet
 Ende gemoette dese heren met,
 Die hem oec vrachden naden casteel.
 38160 Ende hi berechte hen al geheel
 Die manire vanden castele
 Ende vanden ridders in enen dele,
 Die daer waren also gevaen.
 Si seiden si wilden derward saen
 38165 Die ridders verloesten, mogen si.
 Die naen seide: "Hets den avonde bi,
 Maer vart met mi herbergen nu,
 Ende margen vroech salic u
 Derward leiden, begerdijt , gi heren."
 38170 Si dancten hem derre eren

Ende voren met hem daer ter stat.
Savons men hens nine vergat:
Van datmen eten mochte ende drinken
Die naen dede hars wel gedinken.
38175 Si hadden daer wel haer gemac.
Smargens als di dach ontbrac
Beriden si hen ende wilden riden;
Ende die naen voer met tien tiden
Ende leidese toten castele mettien,
38180 Omdat hi wilde die joeste sien.
Hi wiesde hen waer si selen riden
Daer men der joesten soude ontbiden.
Ende alsoe vollijc alsi daer waren
Quemen daer drie ridders uitgevaren
38185 Jegen die drie die daer hilden,
Beide met speren ende met scilden,
Ende gewapent wel ter cure,
Ende reden optie andere ter ure.
Ende Perchevael den sinen soe stac
38190 Vanden orsse, dat hem brac
Sijn been ontwe; ende Keye
Stac den sinen in ene valeie
Vanden perde dat hi tumelde daer.
Acgravein stac den sinen daer naer
38195 Dat hi die vote opward keerde:
Ic wane wel dat hem deerde.
Ende alse saen alse dit was gedaen
Quam daer een knape ende brachte saen
Drie rosen hoede, ende seide daer
38200 Gelijc dat ic vore maecte openbaer.
Ende alse dit daer was leden
Quamen daer drie ander ridders gereden:
Die staken si oec af ter stat,
Ende .iiij. rosen hoede brachte na dat
38205 Echt die knape, wet vor waer.

- Dus wonnen sire .xxv. aldaer:
 Perchevael .x. ende dander twee
 .xv. onder hen beiden min no me
 Ende alse dit die van binnen sien
- 38210 Comen si alle ut mettien,
 Ende willen die drie ridders vaen
 Gelijc si dandere hadden gedaen;
 Maer dat en conde hen niet gescien.
 Perchevael ginc hen an mettien
- 38215 Ende Keye ende Acgravein,
 Ende verslogenre daer op dat plein
 .xx. doet ende .xv. gewont soe,
 Dat si waren des lives onvroe;
 Alse dit dandere hebben gesien
- 38220 Gaven si hem op mettien,
 Ende die joncfrouwen alle met,
 Ende her Ywain ende Gariet
 Waren te livereert al daer.
 Ende alle die joncfrouwen oppenbaer
- 38225 Ende die ridders die daer waren
 Moesten ten coninc Artur varen
 Ende hem opgeven, sonder waen,
 Ende den casteel van hem ontfaen.
 Nu salic hier swigen van desen
- 38230 Ende sal van Waleweine lesen,
 Die tsinen campe ward gereden
 Doe hi van Tintavel es gesceden.
 Daventure doet ons weten
 Dat Walewein, die riddere vermeten,
- 38235 Doe hi orlof hadde genomen
 Te Tyntavel, dat hi es comen
 Soe verre gereden, dat hi versach
 Enen cloester, daer hi snachs lach.
 Des anderdages, si u becant,
- 38240 Waest al weldernesse ende woest lant:
 Daer vant hi hinden harde vele.
 Daer nam hi een ors te sinen spele
 Ende reet na die hinden soe,
 Dat hi ene hinde wel na doe
- 38245 Metten spere hadde gesteken daer,
 Maer sijn ors sneefde daer naer
 Ende mietde an enen voet.
 Doe keerde Walewein, die ridder goet,
 Ende dede sijn ors besien.
- 38250 Doe seide die knecht mettien
 Dat een yser hadde verloren
 An sinen rechteren voet voren.
 Dus reden si vort ende hebben gemoet
 Vele liede al ongegroot.
- 38255 Daerna quamen twe ridders dan:
 Deen was een scone jonc man:
 Die jonge nam Waleweine bider hant
 Ende groettene vrindelijc te hant,
 Ende seide doe blidelijc na desen
- 38260 Hi moet ember sijn gast wesen;
 "Ende ic sal bidden desen here

Dat hi met u te mire herbergen kere."
 Her Walewein gelovet hem daer.
 Doe bat hi sinen geselle daer naer
 38265 Dat hine tsire suster soude leiden,
 Ende hare bevale sonder beiden
 Dat sine alsoe wel ontfinge dare
 Alsoe oft hi selve quame te hare,
 Ende dat sine minne ende ere doe.
 38270 Dus voer die riddere met hem alsoe
 Ende sal heren Waleweine voren ende laten
 Daer sine al toter doet haten.
 Niet verre was hi optie vart,
 Hine sach enen casteel wel beward,
 38275 Die op enen arm sat vander zee:
 Dies prisdine vele te mee.
 An dander side was die casteel
 Met starken muren al geheel
 Gemuert wel in allen sinnen,
 38280 So datter an was geen winnen.
 Dus quamense gereden binnen der stede.
 Daer sach her Walewein oec mede
 Alrehande ambacht maken
 Van so meneger, messeliker saken,
 38285 Dat ict niet vertrecken conde:
 En doech oec niet te deser stonde.
 Dus redense te gadere met gemake.
 Her Walewein bescoude menege sake
 Eer si toten torre quamen.
 38290 Knapen sprongen op do sijt vernamen
 Ende hebben heren Waleweins part ontfaen;
 Ende die riddere namen saen
 Bider hant ende hirenbinnen
 Leidene tere camere met minnen,
 38295 Daer die joncfrouwe binnen was nu,
 Ende seide: "Desen gast sent u
 Uwe broder, die coninc mijn here,
 Ende ontbiet u dat gi hem doet ere,
 Ende alsoe jegen hem gevard
 38300 Oft gi sijn suster ward;
 Ende hout hem geselschap soe
 Dat hi blide si ende vroe.
 Hiertoe maent u nu, joncfrouwe,
 U broder op gerechte trouwe.
 38305 Ic sac weder varen in geen wout:
 Sijt desen riddere hout,
 Ende maecten vro tesen tide."
 "Deser geselschap benic blide:
 Hi scient so overhoveschen here;
 38310 Ic sal hem doen al die ere
 Die ic mach ende die ic can."
 Mettien nam si dien edel man
 Hoveschlike bider hant;
 Ende die bode nam orlof te hant
 38315 Ende voer tsinen here weder.
 Mijn her Walewein ginc sitten neder
 Bider joncfrouwen ten selven stonden.
 Ten irsten selense hen beconden
 Onderlinge van goder minne.
 38320 Hi seide te hare ten beginne

Dat hi haer vrient ende riddere ware
 Beide stille ende oppenbare,
 Ende soud wesen al sijn leven.
 Die joncfrouwe heeft hem weder gegeven
 38325 Sulke tale die was bequame.
 Si hadde van hovescheit groten name.
 Een riddere es comen binnen dien,
 Ende heeft heren Waleweine cussen sien
 Die joncfrouwe, ende hi verkindene daer
 38330 Walewein, en maecte geroechte daer naer.
 "Bose wijf, du cust ende sits beneven
 Die dinen vader nam sijn leven."
 Eet Walewein dir conste gehanden
 So was die gene gelopen thanden
 38335 In die stat, ende maecte groet gescal,
 Ende brachte di comoenge op hem al.
 Doe die joncfrouwe horde dese tale
 Ward si bleec ende vale
 Ende viel van anxte in onmachte.
 38340 Doe si bequam en haer bedachte
 Versuchte si ende seide al bloet:
 "Ay arme, wi sijn beide doet;
 Want die riddere die ons hier sach
 Sal vergaderen al dat hi mach
 38345 Die comoenge vander port
 Ende bringense op ons nu vort.
 Ic wane gi bat wapent u;
 Een vrome riddere die mochte nu
 Een stuc houden desen inganc."
 38350 "Joncfrouwe, en maket dan niet lanc,
 Haelt mi wapine opter stede."
 Si haelde hem wapine ende wapenden mede
 Van allen wapinen sonder lac,
 Maer dat hem een scilt gebrac:
 38355 Daer vore hi een scaebert nam.

- Ende aldus hi vor die dore quam
 Ende seide: "Nu come wie dat wille,
 Ic segt hem wel lude ende stille,
 Die op mi wilt winnen die dore
 38360 Hi blijft doet oft ic daer vore."
 Ende binnen desen es die gene comen
 Daer hi die scepenen heeft vernomen
 Ende den meyer vander stat,
 Ende riep met luder stemmen na dat:
 38365 "Wapent u, gi liede allegader.
 Hier es Walewein die verrader,
 Die onsen here sloech te doet."
 "Waer es hi?" riepen si alle bloet.
 "Hi es hier boven bi onser joncfrouwen,
 38370 Die ic hem sach cussen, bi trouwen."
 Men geboet daer ten wapinen al,
 Ende datmenne levende vaen sal
 Ende gevene levende haren here;
 Des selensi hebben prijs ende ere.
 38375 Het riep al vaste: "Nu besiet
 Dat hi ons ontga niet."
 Die meyer liep sere verbolgen:
 Die scepenen gingen hem volgen.
 Men geboet al ute daer,
 38380 Wat elc vinden conste vorwaer,
 Waest riec, pike, vlegel, stocken,
 Hake, sceppen, swingen, rocken,
 Wat dat si gegripen conden;
 Also alsi in haer ambacht stonden
 38385 Nam elc dat ende volgede naer.
 Sulc nam een timberbiel daer
 Ofte ene reke oft ene gysarme;
 En si dattene God bescerme
 Soe es min here Walewein verloren.
 38390 Die joncfrouwe wel geboren
 Pijnt hem te hulpen so si best can.
 Doe si sach so menegen man
 Riep si met luder stemmen nu:
 "Gi dorpers, wat es gedaen hier u?
 38395 Bringt u die duvel hier gedregen?
 Hier werden selke sevene verslegen
 Eer gi den riddere vercrigen moget.
 Ende oftene min broder sinde op doget
 Dat ic heme nu ere dade,
 38400 Ende dit was met mins broder rade,
 Wildine dan aldus orlogen?
 Ic segt u wel al ongelogen,
 So wie so wille maget horen,
 U ware beter waerdi te voren
 38405 Ten duvel volen werd gegaen
 Dan gi op mi dus comt, sonder waen,
 Met getogenen swerden al nu
 Sonder mijn weten, dat secgic u."
 Binnen dat si aldus sprac
 38410 Was gesteken dat si brac
 Mids ontwee die camerdore;

Maer die portier, dire stont vore,
 Hi ontfinc den irsten soe
 Metten swerde, datter vloet
 38415 Meer dan .xl. achterward;
 Ende si worden soe vervard,
 Datter geen so coene stoet
 Die sine hant oft sinen voet
 Hadde gesteken ter cameran binnen,
 38420 Al haddire mede mogen winnen
 Enen guldinen pinninc:
 Soe hoetde elc sine dinc.
 Die joncfrouwe, die nine vant
 Dat si mochte nemen indi hant,
 38425 Toten scaecspele si scire voer,
 Dat lach gestroit opten vloer,
 Ende rapet al in haren scoet,
 Ende dede coenheit vele groet,
 Ende ginc staen ter camerdore:
 38430 Den dorperen dire stonden vore
 Ginc si deilen ende spinden
 Gene rocken metten vinden
 Ende gene ridders metten ouden,
 Ende swoer dat sijt ontgelden souden,
 38435 Die quade dorpers entie vule.
 Si warp daer sulken somege bule,
 Dat alden dach hem dede wee.
 Daer keerder dusent ende mee
 Vander camerdore weder,
 38440 Ende seiden dat si den torre neder
 Te houwene souden beginnen,
 Sine consten di dore niet gewinnen
 Met en gerehande vermoge,
 Si waren so nedere ende si so hoge;
 38445 Die portwerdere was hen alte stuer.
 Doe hiwen si an genen muer
 Met wapinen ende met bilen.
 Nu hort van Ganganbrisilen:
 Hi quam gegaen ter selver uren,
 38450 In weet bi wat aventuren,
 Ten geruchte ende ter niemare.
 Hem hadde wonder wat dat ware
 Dat hem tfolc geliet;
 Noch sone wiste hi niet
 38455 Dat Walewein daer binnen was.
 Doe hi die waerheit wiste das,
 Geboet hi hen bi haren ogen
 Dat si souden met Gode gedogen
 Ende den tor roren no breken.
 38460 Si begonsten daer weder spreken
 Met wreden worden ende met fellen:
 Op hem selven souden sine vellen,
 Den tor, op dat hire binnen ware
 Met Waleweine den mordenare,
 38465 Ende op harre joncfrouwe mede,
 Hoe soet die comoenge lede,
 Eer si hen liten den man ontgaen,
 Die hen so lede heeft gedaen.
 Doe hi sach datmen nine dede
 38470 Dor sijn gebot no dor sine bede

Pensi dat hi den coninc
 Soude varen tellen dese dinc,
 Ende hijt hem sere clagen soude.
 Binnen desen quam vanden woude
 38475 Die coninc, ende Ginganbrisiel seide:
 "Her coninc, grote lelijchede
 Doet u meyer ende sine gesellen,
 Dat si uwen tor ter neder vellen
 Ende al dat si mogen asselgiren.
 38480 Gi wet wel in wat maniren
 Walewein beropen es van mi
 Te campe; here, dat es hi,
 Die selve man, war hulpt verholen,
 Dien gi herberget ende hebt bevolen
 38485 Uwer suster mire joncfrouwen.
 Het ware wel recht, bi mire trouwen,
 Sint dat hi es u gast,
 Dat gine in uwen huse vast
 Geleide daet hebben ende vrede.
 38490 Gesciet hem daer enege lelijchede
 Gi seles hebben mesprijs groet.
 Hi ware gevaen nu ende doet
 En haddi hem selve bescud niet:
 Hi slacht den ever, di niene vliet
 38495 Ende voer die honde gevet biel."
 Die coninc sprac: "Ginganbrisiel,
 Donct u wesen dat onmate,
 Die mi lief heeft dat hi hate
 Die mi lede heeft gedaen?
 38500 Nochtan secgic u, sonder waen,
 Ic wilde wel dat ware benomen;
 Ende magic daer te tide comen
 Ic saelt benemen ende gebiden
 Dat nieman so cone si van minen lieden
 38505 Dine scaed meer ofte arget

- Sint dat icken hebbe geherberget."
 Ten irsten dattie coninc quam
 Vor sinen tor, ende hi vernam
 Gene geruechte ende dat gescal,
 38510 Hiet hi den meyer dat hijt al
 Bename. Doe waest scire gedaen.
 Hi geboet hen allen saen
 Dat si keerden vanden torre.
 Doe werd dat here saen in porre:
 38515 Die sameninge was saen testort
 Doen si horden des meyers wort.
 Een rike man, een wel geboren,
 Die alder porteren was te voren,
 Die daer woenden in die stat,
 38520 Dor sine doget ende dor dat,
 Om dat hi was van hogen rade,
 Die gene sprac: "Here, hi mesdade
 Die hierto wiste goeden raet,
 Hine gevane te derre daet
 38525 Die hier bestaen was met onmaten;
 Maer dat vele lieden haten
 Den genen die uwen vader sloech,
 Dan donct mi geen ongevoech;
 Al hadden si meer gedaen. Nochtan
 38530 Sint dat gi selve hebt den man
 In u huus geherbercht
 So sidine sculdech ongehercht
 Te houdene alse uwes selfs leven;
 Ende al wildine oec begeven,
 38535 Ginganbrisiel, die ridder coene,
 Hi ware sculdech hem te doene
 Goet geleide ende vasten vrede
 Sint hine hier comen dede
 Jegen hem te vechtene camp.
 38540 Gesciet hem lachter hier oft ramp
 Men saelt u beiden sere mesprisen;
 Hi es na goets mans wisen
 Sinen hals hier comen te verwerne.
 Here, ic segt u dat ic gerne
 38545 Sage ende wel raden dorste
 Datmen desen camp vervorste
 Dat virendeel van enen jare,
 Ende daer binnen soeken vare
 Dat witte spere die edel man,
 38550 Datmen gevagen so nine can
 Daerne hanget emmer boven ane
 Van verschen blode ene trane
 Dat uten gehelen ysere dringet.
 Hi doe den raet dat hi u bringet
 38555 Dat witte blodende spere,
 Oft hi come weder, here,
 Ende levere hem selven u
 In sulker gevancnesse als es nu:
 Dus en mogedijs niet gemissen
 38560 Gine hebtene in uwer gevancnessen;
 Soe mogedi bi beteren saken

Ende bi scoenre comen te wraken,
 Kere, dan gi moget nu.
 Doet aldus, dat radic u."
 38565 Die coninc lovede desen raet.
 Hier na hi langer nine staet,
 Hine gaet ten torre sonder sparen,
 Daer si beide binnen waren,
 Walewein ende oec die suster sijn.
 38570 An Waleweine en was niet in scijn,
 No an varuwe no an gebare,
 Dat hem daer van enen hare
 Sine coenheit iet besweec;
 Maer die joncfrouwe, si was bleec
 38575 Van sorgen ende van serecheden,
 Ende beefde met alden leden.
 Ende alsi haren broder sach,
 Dat hare meest op therte lach
 Claget si hem met wenenden ogen.
 38580 Ende Ginganbrisiel hi ginc togen
 Sine grote hoveschede;
 Hi groette Waleweine ende sede:
 Owi, here, her Walewein,
 Dat horde u broder Acgravein
 38585 Ende menech man van hogen love
 Binnen des conincs Arturs hove
 Daer wi campvast worden beide,
 Daer namic u op min geleide.
 Daer so maendic u ende bat
 38590 Dat gi in ne gene stat
 Ne sout herbergen oppenbare
 Die mijns heren des conincs ware.
 Her Walewein, des en daetdi niet,
 Ende daer ombe es u mesciet
 38595 Bi uwes selfs scout; gewheet,
 Dit ongevoech es mi leet,
 Ende ben des drove in minen mode."
 Doe sprac die gode man, di vrode,
 Daer die raet vander stat an stont:
 38600 "Ginganbrisiel, hout uwen mont.
 Heeft die comoenge enege dinc
 Mesgrepen, dats jegen den coninc
 Meer dant es jegen u.
 Danct Gode, hets wel leden nu
 38605 Jegen dat gescepen stoet.
 Donket u beiden wesen goet,
 Die coninc wilt sonder scamp
 Een jaer versten desen camp,
 Ende her Walewein daer binnen vare
 38610 Ende soeke dat blodende spare,
 Datmen gedrogen nine can,
 Daer en hange ember an
 Versches bloets ene trane.
 Vandien spere, na minen wane,
 38615 Es vorscreven ende vorseget:
 Een conincrike dat verre leget,
 Dat rike van Logres es genant,
 Dat wilen was der heidene lant,
 Sal biden spere al sijn testort.
 38620 Dat spere, daer gi af hebt gehort,

Sal her Walewein soken varen.
 Oec sal hi sekeren ende swaren
 Den coninc dat hijt hem sal bringen."
 Walewein sprac: "Salmen mi dwingen
 38625 Te swerne enegen valschen eet?
 Noch ware mi liver, Godeweet,
 Dat ic dogede seven jaer
 Selke quale die mi ware swaer,
 Dan ic mi keerde an sulke vore,
 38630 Dat ic sekerde ende swore
 Dat ic nine vermochte te done."
 Die gode man sprac: "Ridder cone,
 Hier nes nieman die des geert
 Dat gi u dancs u iet versweerd;
 38635 Maer gi selt sweren oppenbare,
 Dat gi om te bejagen dat spare
 Sult doen al u macht met vlite.
 Ontfechtet u so sidijs quite:
 Oft gi tspere niet cont gewinnen,
 38640 So moetti tesen torre binnen
 Tenden den jare geven u
 In sulc gevancnesse als gi sijt nu."
 Her Waleweine antverde: "Desen eet
 Aldus te done benic gereet;
 38645 Maer ic moet tirsten varen
 Ene joncfrouwe verloessen te Montesclaren,
 Die ic mi vermat ere
 Te verloessene ut haren sere
 Eer Ginganbrisiel beriep mi.
 38650 Daerna varic, wildi,
 Dat spere soeken een jaer."
 Si loefdent wel , ende brachten daer
 Die heilegen Waleweine te voren,
 Ende hi hevet daer gesworen
 38655 Dat hi sal doen al sine macht

- Te sokene den witten scacht.
 Daer altoes hanget ane
 Versces bloets ene trane;
 Oft hijs oec niet can gewinnen
- 38660 Hi sal ten selven torre binnen
 Hem selven leveren in gevancnessen,
 Ofte hi sal des lives messen,
 Oft vander verranessen hem maken claer,
 Daer hi om es gehachtet daer.
- 38665 Alse dese eet was gedaen
 Nam Walewein orlof saen
 Anden coninc ende ander joncfrouwe,
 Die hem geholpen hadde met trowen,
 Ende ane alle die daer waren,
- 38670 Ende es aldus en wech gevaren.
 Sinen knapen gaf hi orlof,
 Ende hietse varen in Arturs hof,
 Ende es aldus van hen gesceden.
 Die orsse hiet hi weder leden
- 38675 Alle, sonder sijn Gringalet.
 Hoe sere weende doe Jonet
 Ende die andere knapen mede
 Doent daer quam tenen gescede,
 Ende dat hi wilde in vreemt lant
- 38680 Allene varen dolen. Te hant
 Voren die knapen te Cardol ward,
 Want si vernamen optie vard
 Dat die coninc Artur was daer.
 Doe si daer quamen, wet vor waer,
- 38685 Dat hen die coninc vrachde, twaren,
 Waer Walewein ware gevaren?
 Jonet sprac: "Here, her coninc,
 Walewein groet u boven alle dinc.
 Ende die camp van Scavelone,
- 38690 Dien hi geloefde daer te done,
 Die es geverst nu een jaer."
 Hi vertelde den coninc daer naer
 Al die gescinesse klein ende groet
 Die hi daer geloefde al bloet:
- 38695 Vanden spere te sokene een jaer,
 Ende vander joncfrouwen te Montesclaer,
 Hoe hi dar ward gevaren es nu
 "Om hare te verloessene, secgic u,
 Ende daerna vaert hi tspere soken."
- 38700 Die coninc began daventure vloken,
 Dat Walewein soe was verdoeft
 Dat hi dat hadde geloeft;
 Want hi docht sere van dien
 Dat Waleweine iet mochte mescien.
- 38705 Dies was hi drove herde sere,
 Ende die coninginne noch mere:
 Doe sijt wiste mesliet si hare,
 Ende alle die vanden hove daer nare
 Dreven rouwe, dat secgic u.
- 38710 Ic laetse driven den rouwe nu,
 Ende secge u van Waleweine vort,

Des gi noch niet en hebt gehort.
 Daventure doet ons verstaen,
 Also Walewein hadde wech doen gaen
 38715 Sine knapen, dat hi allene
 Quam gereden, die ridder, gemene
 Ane een wout omtrent middach,
 Daer hi ene hermitage sach.
 Daer ward es hi gereden saen.
 38720 Omdat hi gerne hadde verstaen
 Vanden hermite enege niemare
 Hoe hi mochte te Montesclare
 Geraken, ende welken wech dat hi
 Varen mochte, daer hi bi
 38725 Comen mochte ter joncfrouwen,
 Die beseten was met rouwen;
 Want doe hi quam den bosch binnen
 Vant hi daer in allen sinnen
 Grote wege, die wel waren
 38730 Geslegen: done wisti welken varen.
 Omdit voer hi ter clusen ward
 Met ere groter snelre vard.
 Ende als hi ter clusen binnen quam,
 Enen hermite hi daer vernam,
 38735 Die out was sere van jaren.
 Alsi daer binnen quam gevaren
 Vraechdi den goden man daer nare
 Welc hi best mach henen varen
 Ten castele te Montesclare,
 38740 Ende oft iet verre tot daer ware?
 Die hermite seide: "Live here,
 Het ware u te verre hedemere;
 Maer comt herbergen met mi,
 Ende margen betide so suldi
 38745 Daer wel comen, dat seegic u."
 Walewein pensde dat hem nu
 Beter ware dat hi daer blive
 Dan hi jegen avont crige,
 Want het was den avonde naer.
 38750 Her Walewein dankes den hermite daer,
 Ende bleef dien nacht alsoe.
 Die hermite vertelde hem doe
 Vander joncfrouwen te Montesclare,
 Hoe dat si beseten ware
 38755 Van enen den vreselijcsten tyran,
 Die niet ontsage .vi. man
 Tenen male in enen crite.
 Vort telde hem die hermite
 Hoe hi .ij. ridders heeft gevaen:
 38760 "Dat was mi heden doen verstaen
 Dat si van Arturs hoven waren;
 Die sal hi margen sonder sparen
 Hangen doen, dat seidemen mi."
 Walewein sprac doe: "Live here wetti
 38765 Iet hoe die ridders hieten nu?"
 "Here, ic horese nomen, seegic u,
 Mordrette ende Grifflet."
 Her Walewein seide: "Bi mire wet,
 Magic daer margen te tide comen
 38770 Dat hangen werd hem daer benomen."

Doe bat Walewein den hermite doe
 Dat hine sanderdages wecke vroe;
 Want hi wilt daer waerd riden
 Ende die ridders bescudden te dien tiden,
 38775 Ende die joncfrouwe oec ter stede,
 Daer ic u hier vore af sede.
 Die clusenare gelovet hem daer.
 Des anderdages, wet vor waer,
 Wectine in die dageraet,
 38780 Ende her Walewein met haesten op staet
 Ende gereit hem, ende vor van daer.
 Ende rechte doen die sonne claer
 Sceen quam hi met haesten gereden
 Op enen berch, daer hi beneden
 38785 Sach waer .xx. ridders hilden,
 Beide met spere ende met scilden,
 Ende al gewapent; ende hadden daer
 Ene galge gerecht oppenbaer,
 Daer si Mordrette ende Griflette
 38790 Hangen souden sonder lette.
 Ende Walewein sach den enen opwaerd gaen,
 Daermenne hangen soude saen,
 Ende hi wiste wel nu die waerheit,
 Bi dat hem die clusenare hadde geseit,
 38795 Dat sijn broder was ende Griflet.
 Hi riep van verren: "Gi lietet bet.
 Dat gi minen broder wilt hangen
 Dat sal u hier te quade vergangen."
 Mettien setti sijn ors inden loep
 38800 Ende reetter daer vive over hoep,
 Dat si daer vielen metten perde
 Sere gequetst op die eerde.
 Hi trac sijn sward ende ginc slaen:
 Die gene die daer hilden gevaen
 38805 Sinen broder ende Griflette mede

- Sloech hi die hande af daer ter stede.
 Doe ginc hi den anderen toe:
 Elc die mochte daer ontfloe
 Ten here ward, ende ripen dare
 38810 Dat daer een duvel comen ware,
 Diet al versleet sonder vorste
 Die daer sijns ontbeiden dorste.
 "Ende die ridders heeft hi genomen,
 Daer wi met waren ter galgen comen."
 38815 Ginder ward groet geruechte nu.
 Die here vanden here, secgic u,
 Dede wapinen al sijn here
 Also te sine in die were,
 Ende beval hen allen oec daer na
 38820 "Eest dat ic te campe besta
 Den genen die dit heeft gedaen,
 Ende sidi dat ic onder sal gaen,
 Soe comt alle met ere conroet,
 Ende vaetten mi of slaten doet.
 38825 Ende sidi dat ic boven bem,
 Ende ic minen wille doe met hem,
 Sone suldi niet doen daertoe."
 Aldus beval hi hen allen doe,
 Ende hi reet vore te Waleweine ward,
 38830 De doe ontbonden hadde ter vard
 Sinen broder die hande bede
 Ende Griflette oec mede,
 Ende elc hadde hem gewapent daer
 Met wapinen, dat wet vor waer,
 38835 Die de ridders hadden an
 Die Walewein versloech, di edel man;
 Ende hebben die orsse oec bescreden,
 Die daer die dode liden ter steden.
 Ende Walewein es vord gereden met
 38840 Ende sijn broder ende Griflet,
 Ende sciet waer die here comt dan
 Gewapent met .cccc. man
 Doense die tyran heeft vernomen
 Maecti een teken, ende es comen
 38845 An Waleweine, ende vrachde hem al dare
 Hoe dat hi soe coene ware
 Dat hi hem dorste nemen nu
 Sine gevangene? "Ic segt u,"
 Sprac Walewein; "ic quam al hier
 38850 Om te bescuddene dese joncfrouwe fier,
 Die gi hier hebt beseten;
 Ende oec vort doe ic u weten
 Dat ic hier dese .ij. quam verdingen
 Ende gint swerd metten vremen ringen.
 38855 Daer ombe quamic oec hareward.
 Nu hebbic u geoppenbard
 Waeromme dat ic hier ben comen."
 Die ander sprac: "God moet mi verdomen
 Ofttict hier nine wreke an u.
 38860 Gi sijt te verre comen nu,
 Gi moet betalen, sonder waen,

Die overdaet, die gi hebt gedaen."
 Walewein doe met haesten seide:
 "Mi es leet enege beide.
 38865 Sidi die here daert al an staet,
 Soe hebt hier enen corten raet
 Ende siet wat gi wilt anegaen.
 Ic beens gereet, sonder waen;
 Ic strede so gerne jegen u,
 38870 Dat mi verwast der talen nu."
 "Bi Gode, ic maecs u heden mat,"
 Sprac die ander, ende kerde na dat,
 Ende seide dat hi hem hoetde gereet.
 Walewein, die doe was al gereet,
 38875 Nam sijn spere in die hant,
 Ende es ten anderen ward gerant,
 Die op Waleweine quam gereden
 Met harder groter haestecheden,
 Ende brac sijn spere midts ontwee;
 38880 Maer Walewein en hadde geen wee
 Vanden steke, wet vorwaer,
 Maer hi stac den anderen daer
 Met sinen spere so utermaten,
 Dat hi moeste tgereide laten
 38885 Ende viel opt deerde daer ter stede,
 Soe dat hem deerde in al die lede.
 Nochtan spranc hi op ter vard
 Ende heeft getrect daer sijn sward,
 Ende es tote Waleweine gegaen,
 38890 Ende seide hi soude doet slaen
 Sijn ors, oft hine beette neder.
 Her Walewein antwerde hem weder
 Ende seide dat ware onmate:
 Hi hadde liever dat hi op sijn ors sate
 38895 Ende verwere hem also daer naer,
 Dan hi ombescedenheit dade daer.
 Dus sat op sijn ors die here:
 Des seidense Waleweine alle ere.
 Doen trac Walewein sijn sward,
 38900 Ende die ander reet te hem ward,
 Ende hadde sijn sward oec getogen.
 Si quamen te gadere so vermogen,
 Dattie eerde donderen sceen
 Daer si versamenden onder hen tween.
 38905 Elc sloech anderen grote slage
 Ene lange wile vanden dage,
 Dat gelijc gnoech onder hen was,
 Ende men niet geweten conde das,
 Welc dat daer was te boven.
 38910 En was en geen, men mochten loven.
 Vanden slagen die si slogen
 Haer helme daer inward bogen
 Ende haer scilde frotseerden doe,
 Ende haer halsberge oec daer toe.
 38915 Nu werd erre die grote tyran:
 Dat so lange vor hen een man
 Gestaen mochte was hem leet.
 Hi ginc Waleweine op gereet
 Ende waendene wel scoffieren nu;
 38920 Maer her Walewein, dat secgic u,

Bestontene weder daer alsoe,
Want sine cracht begonsten doe
Te wassene, daer men toe gesach;
Want het ginc anden middach,
38925 Dat sine cracht te wassene plach.
Doe ginc hi slaen slach in slach,
Gelijc dat hi smargens dede.
Men ward niet geware an sine lede
Noch an sine slage dat hi iet
38930 Gevochten hadde, diet besiet.
Hi ward soe rasch in sijn slaen,
Dattie gene waende sonder waen
Dathi hadde gemaect sijn spel
Al tote nu, so overfel
38935 Ende so groet ende so sture
Waren sine slage nu ter ure.
Hine conste vor hem niet gestaen
Ende vlo alomme, sonder waen,
Ende ne dorste der slage verbeiden niet.
38940 Ende alse Walewein dit gesiet
Dat hi vor hem vlochtech es
Reet hi hem na, sijt seker des,
Ende slogene opt hoeft enen slach
Dat hi ne horde none sach,
38945 Ende dat hi daer na al met allen
Vanden perde moeste vallen,
Ende bleef in onmacht licgende daer.
Dit sagen sine liede oppenbaer,
Ende worden hier af sere verert.
38950 Si waenden te lange hebben gemert,
Ende dat haer here ware doet.
Doen brac op al dat conroet,
Ende reden heren Waleweine daer toe.
Som wilden sine vaen daer doe,
38955 Ende som wilde sine slaen doet.

- Daer ward een geruchte soe groet,
 Daer si op hem trocken ter wilen,
 Men horet wel tere halver milen.
 Deen riep: "Slachene doet."
- 38960 Dander riep met mode groet:
 "Vatene hier nu ter stede
 Ende laettene ons hangen mede;
 Ende die andere, sine gesellen,
 Laetse ons op radere quellen."
- 38965 Dus eest al op Waleweine getogen,
 Die ginder hielt also vermogen
 Ende also onversaecht oec mede,
 Als oft hire dusentech hadde ter stede
 Die hem souden in staden staen.
- 38970 Nu hord, wat hi heeft gedaen.
 Hi arselde allettel over voet
 Tot enen berge die daer stoet,
 Daermen hem van achter niet
 En conde gedoen en geen verdriet,
- 38975 Ende hiet Mordret ende Griflette
 Dat si hem weerden sonder lette.
 Elc stont daer vor hem selven nu:
 Si quamen alle, dat secgic u,
 Op Waleweine gereden ter stede,
- 38980 Die hem daer ter were dede
 Soe anxtelijc ende soe sere,
 Dat hire daer ten irsten kere
 .xx. ende meer dede vlien
 Van enen slage die si gesien
- 38985 Hadden, dien hi ter stede sloech;
 Want hi enen sijn hoeft afdroech
 Ende enen anderen dire bi was
 Half den hals, sijt seker das.
 Ende Mordret ende Grifelet mede
- 38990 Versloegenre menegen optie stede.
 Dus latic vechten daer die heren
 Ende sal te Perchevale weder keren,
 Die Yweine heeft verloest,
 Ende Gariette ende Keyen vertroest,
- 38995 Ende Acgraveine oec, sonder waen,
 Alsic u hier vore dede verstaen.
 Doen si scieden sonderlingen
 Vanden torre, daer si ontffingen
 Die rosen hoede, do reden si
- 39000 Tenen hermite, die woende daer bi.
 Daer vernamen si die niemare
 Vanden castele van Montesclare,
 Dat Mordret daer ware gevaen
 Ende Griflet ende datmense soude saen
- 39005 Hangen des ander dages vroe.
 Doen sijt vernamen si reden doe
 Alden dach ende alden nacht
 Wat si mochten, met groter cracht,
 Om dat sire gerne waren comen
- 39010 Eer hen dlijf worde genomen.
 Doch reden si soe in haren doene,

Dat si quamen omtrent none
 Gereden daer die casteel stoet,
 Ende sagen waer die ridders goet,
 39015 Walewein, Mordret ende Grifflet mede,
 Vochten so vresselijc daer ter stede
 Jegen wel .cccc. man,
 Dat u nieman geseegen ne can.
 Si haddenre wel geslegen doet
 39020 .xl. ridders in dat conroet
 Eer hen dese hulpe es comen.
 Ende else Perchevael dit heeft vernomen
 Dat daer vacht min here Walewein
 Sloech hi vore in dat plain
 39025 Ende riep: "Geselle, versaecht u niet,
 Ic beent, die Walloes." Mettien hi liet
 Sijn spere sinken ende reet in.
 Daer veldire .xx. int begin,
 Ende dorbrac al die scare,
 39030 Ende dorreetse so aldare,
 Dat hi banderside es dore comen.
 Echt heeft hi een spere genomen
 Enen die daer bi hem hilt,
 Ende reet echt dore met gewilt.
 39035 Derdewarf reet hi echter vort.
 Else Walewein dit heeft verhort
 Dattie Waloes daer es comen
 Heeft hi oec een spere genomen
 Ende reet in die scare met.
 39040 Doe volchde Gariet ende Mordret
 Ende Keye ende min her Ywain
 Ende oec mede Acgravain,
 Ende hebben der andere vele gedoet.
 Dus worden si daer soe verbloet,
 39045 Dat si alle gingen vlien
 Ende liten haren here mettien
 Licgende in onmacht op dat plein,
 Daerne geslagen hadde Walewein.
 Si slogenre wel .cc. al daer,
 39050 Die dlijf verloren, wet vor waer;
 Ende .cc. esser ontvloen.
 Si quamen daer lach die here doen,
 Ende Mordret die stakene doet
 Om dat hi hem te hangene geboet;
 39055 Maer dat was Waleweine leet.
 Tirst dattie joncfrouwe dit weet
 Es si vanden castele comen
 Ende heeft der heren ware genomen,
 Ende deetse met hare varen nu.
 39060 Si ontfinse wel, dat secgic u.
 Daer was des avons bliscap groet:
 Die joncfrouwe haren knapen geboet
 Datmen nine spare jegen hen.
 Si was so blide in haren sen,
 39065 Dat si hare ne wiste hoe gelaten.
 Die heren die daer savons aten
 Waren wel gedient tier stont.
 Walewein vrachde, dat si u cont,
 Omt swerd metten vremen ringen,
 39070 Datment daer soude vort bringen,

Dattie joncfrouwe heeft gedaen:
 Si dede hem sine nature verstaen,
 Ende seide wie dats werdech ware
 Hi mocht nemen openbare
 39075 Ende uttrecken, sonder waen,
 Ende daer met vechten ende slaen;
 Ende dies oec werdech nine es,
 Het brake ontwee, sijt seker des."
 Walewein nam tswerd in die hant,
 39080 Ende traect ute, ende sloecht thant
 Op enen helm, die daer lach,
 Datmenne te sticken scoren sach.
 Doen stac hijt weder inden scoe
 Ende wildet Perchevale geven doe
 39085 Om te provene daer ter stede.
 Perchevael seide, ende alle dandere mede,
 Dat hijt gnoech hadde geproeft
 Also alst den swerde toe behoeft;
 "Ende het es oec uwe met rechte,
 39090 Want gi wonnet met gevechte
 Opten tyran die hier lach."
 Die joncfrouwe, die dit horde ende sach,
 Seide tot Waleweine: "Nu siet, here,
 Ic ben uwe nu embermere,
 39095 Ende moet tuwen dienste staen;
 Gi moget met mi doen, sonder waen,
 Al dat gi wilt ende begeert.
 Al min goet ende oec dit sweerd
 Es uwe, dat wet oppenbare."
 39100 Her Walewein die dankets hare
 Met scoenre tale daer ter stede.
 Na den etene gincmen gere
 Bedden, ende doe gingen die heren
 Hen daer na ter rasten keren,
 39105 Ende slipen met gemake doe

- Tote des ander dages vroe.
 Doe wilden die heren danen varen:
 Die joncfrouwe boet hen allen, twaren,
 Gichten ende scoenheit omtrent;
- 39110 Maer sine wildens niet een twent.
 Si sciden danen met vrouden nu.
 Her Walewein voer, dat secgic u,
 Dat grael soeken ent spere met
 Alsi geloefde bi sire wet
- 39115 Te Scaveloen al sonder waen.
 Alsic u hier vore dede verstaen.
 Ende Perchevael, Ywain ende Gariet,
 Keye, Acgravein ende Grifflet,
 Dese sijn te hove gevaren,
- 39120 Daer si willecome waren.
 Die coninc was blide harde sere
 Ende vraechde om Waleweine den here,
 Oft si van hem iet wisten nu?
 Ende si vertrocken hem al dat, secgic u,
- 39125 Die aventuren die waren gesciet;
 Sine lietens achter bliven niet.
 Si waren blide van dien gevalle,
 Maer om Waleweine droefden si alle,
 Ende die coninc alre meest.
- 39130 Ende die coninginne, alsijt vereest,
 Was sijs soe drove utermaten,
 Sine wiste hare hoe gelaten;
 Nochtan verblietde si haer te mere
 Om Perchevale den stouten here,
- 39135 Bedie si hadde troest om das,
 Dat hi een vrindelijc ridders was.
 Nu latic dese tale bliven,
 Ende sele van Waleweine scriven,
 Die nu vart dat grael soeken
- 39140 In allen landen, in allen hoeken.
 Doen her Walewein was wech gevaren
 Vanden castele te Montesclaren
 Ende van sine gesellen, alswi weten,
 Doe quam gereden die here vermeten
- 39145 Des derdes dages an een wout,
 Daer hi hoerde menechfout
 Doe vogle singen ende wesen blide.
 Daer vernam hi ten selven tide
 Enen riddere sere gewont,
- 39150 Die daer lach ten selver stont
 Ende reste in sire amien scoet.
 Her Walewein hare goeden dach ontboet.
 Si, die drove was herde sere,
 "God loent u, seit si, "live here."
- 39155 "Joncfrouwe," sprac Walewein saen,
 "Die riddere donct mi sere ontaen:
 Wectene, des biddic u,
 Ende laet mi hem vragen nu
 Na die seden vanden lande."
- 39160 Die joncfrouwe antwerde hem te hande:
 "In weckene dor ne genen man."

"Joncfrouwe, ic salne wecken dan."
 Doe wectene Walewein an haren danc,
 Soe dattere die riddere met ontspranc.
 39165 Die riddere sprac ter selver tide:
 "Vore Gode moet hi wesen blide
 Die mi wecte dus sachte nu.
 Her riddere, op trouwe radic u
 Dat gi scuwet dese pade
 39170 Die vol sijn van overdade.
 En quam nie man in valscher voie:
 Dit sijn die pade van Galoye,
 Daer noit riddere dore en leet,
 Hine bleef doet oft so bereet,
 39175 Dat hem dat keren werd ontseit."
 Walewein antwerde hem gereit:
 "Vrient, in quam hier niet om keren,
 Maer ic quam hier omdat ic leren
 Wilde die seden vanden lande:
 39180 Keerdic dus dat ware scande."
 Die riddere seide: "Bi mire trouwen,
 Vaerdi voerd, het sal u rouwen;
 Maer keerdi weder gesont na dien,
 Dat nembermeer mach gescien,
 39185 Ende benic doet, nemt dese joncvrouwe
 Ende voertse op gerechte trouwe
 Tot eneger stat daer si wel si."
 Walewein antwerde doe dat hi
 Die joncfrouwe soude bestaden met eren
 39190 Op dat hi mochte weder keren.
 Dus sciet Walewein van daer
 Ende quam gereden saen daer naer
 Optie zee, sonder waen.
 Daer sach hi menech scep staen.
 39195 Ene scone stat stoet daer besiden,
 Daer hi neven moeste liden,
 Daer ene rivire neven liep,
 Die wijt was ende sere diep.
 Optie rivire reet hi te hant
 39200 So verre, dat hi ene brucge vant,
 Die sere lanc was ende groet.
 Daer reet hi over met groter spoet.
 Besiden der brucge daer een deel
 Vant hi staende enen casteel,
 39205 Die de hoede was vander stat.
 Walewein maecte hem vaste na dat
 Ten castele waerd herde saen,
 Ende bider porten heeft hi verstaen
 Ropen ene joncfrouwe na dat,
 39210 Die in een scone proyel daer sat:
 "Her riddere, gine dorft u dus niet haesten,
 Ic wane gire nu sijt ten naesten
 Dat gire nembermer selt comen.
 Gi wanet mi wel nu hebben genomen
 39215 Ende met u gevoert daer naer."
 Walewein seide: "Gi secget waer:
 Om u soe benic comen hier."
 "Bi Gode, her riddere, sidi so fier,
 Dat gi dorvet geleiden mi,
 39220 Ic sal u volgen waer dat si,

Tot dat ic di sie in selc meswinde
 Dat di sal smerten tot dinen inde.
 Nu hale mi ginder over min pard,
 Dat daer staet in dien boegard."
 39225 "Bi Gode, dat si al ongelet,
 Wistic waer doen min Gringelot."
 Walewein gaeft hare ende ginc saen
 Over een vonder daer hi sach staen
 Ridderen, knapen ende joncfrouwen,
 39230 Dine te wondere alle bescouwen,
 Ende spraken hem ane alle daer,
 Ende castiedene sere daer naer
 Dat hi der joncfrouwen nine rochte,
 Want si ware in quaden gedochte,
 39235 Ende si hadde menegen doen nemen dlijf,
 Want si ware een quaet wijf.
 Walewein liet hen secgen daer
 Dat si wilden, ende ginc daer naer
 Al gewapent daer hi tpart vant.
 39240 Een groet riddere, een seriant,
 Lach daer bi ende hoetde tpaert:
 Ende Walewein boet die hant der waerd.
 Die riddere sprac: "Wat wildi maken?
 Hoetdu van al sulken saken,
 39245 Want gi bliefter ombe gescint."
 Si hadden ginder lanch perlemint.
 Int inde nam her Walewein dat part
 Ende voret saen ter joncfrouwen ward,
 Die haren mantel hadde laten vallen
 39250 Ende haren wimpel oec met allen,
 Om dat si wilde datmense soude
 Te bat sien. Doe sprac boude
 Her Walewein: "Joncfrouwe, siet u part:
 Sitter op als gi wilt, ende vard,
 39255 Ic sal u hulpen nu daer op."

- "Wat, her sot, houdi u scop,
 Dat gi u hant soud doen an mi?
 Dan wildic niet dat gevallen si
 Om dat goet van derre steden:
 39260 Mi ware liver afgesneden
 Dine hant, dan si an mi ware comen."
 Mettien heeft si tpart genomen
 Ende es saen daer op geseten.
 "Her riddere:" seit si, "ic doe di weten,
 39265 Vaert nu voren, ic volge u na
 Toter wilen, dat wel versta,
 Dat ic di sie in so groter scande
 Ende in selc verdriet, dat in den lande
 Nie riddere gesciede te voren.
 39270 Groten lachter ende groten toren
 Sal di gescien, ende mesval,
 Eric van di sceden sal."
 Dus voer si op hem rampeniren
 Alden dach, sonder enech viren,
 39275 Dat Waleweine dede groet verdriet;
 Maer hine antwerde hare daer niet
 Ende keerde over die brucege weder
 Ende rechte vort alt water neder,
 Soe verre, dat hi ten inde quam
 39280 Daert water sinen loep om nam.
 Doe sprac die joucfrouwe: "Bloet man,
 Keert weder omme, ende volgt mi dan,
 Want ic sie wel sonder beiden
 Dat gi mi uten wege wilt leiden."
 39285 Walewein seide doe: "Ay scone joncfrouwe,
 Ic doe niet, bi mire trouwe;
 Mar ic deet nu om dat,
 Dor dat ic quam den anderen pat
 Ende ic gene aventure vant:
 39290 Om dat redic al hier te hant."
 "Dune deets: du reets hier bedien
 Dattu wilt daventuren vlien."
 "Nu segt dan waer gi wilt, joncfrouwe,
 Ic vares gereet, bi mire trouwe."
 39295 "Soe vard mi dan al desen pat."
 Dus sloech hi weder omme na dat,
 Ende quam inden wech gereden
 Daer hi den riddere liet licgen heden,
 Die daer lach alsoe gewont.
 39300 Ende rechte inder selver stont
 Soe heeft Walewein gelesen een cruet,
 Dat in hadde grote virtuet,
 Ende quam ten riddere daer hi was,
 Ende betastene over al na das,
 39305 Ende vant den puls stide ende warm.
 Die joncfrouwe hadden in haer arm
 Ende weende, ende seide: "Hi es doet."
 Ende Walewein dat crudekijn croet
 In die wonden ende bantse daer
 39310 Mit enen doeke, die hem daer naer
 Die joncfrouwe van haren boefde nam.

Ende die riddere saen herquam
 Ende sprac dese word met pinen groet:
 "Ic hebbe geweest in groter noet
 39315 Vanden duvlen vander hellen,
 Die mi gerne souden quellen;
 Maer mochtic mine biechte spreken
 Soe waric den duvlen ontsteken.
 Hier woent een pape herde naer:
 39320 Haddic een part ic rede daer,
 Dat ic mine biechte gesprake."
 Mittien quam ginder een scilknape
 Van sere vremden seden
 Op een dravende part gereden.
 39325 Doe seide die riddere: "Ay live here,
 Geeft mi geen part, dor Gods ere,
 Dattie sciltknecht bringet daer."
 Walewein antwerde hem daer naer:
 "Wat soect die knecht, wat doet hi hier?
 39330 Hi mochte wesen nu so fier,
 Ic soude min ors eer lenen u
 Eer ic sijn rosside name nu."
 "Gi had recht, hi es so quaet:
 Al dat hi jaget dats baraet:
 39335 Hi comt om uwe scande naer,
 Ende sal u wachten, wet vor waer;
 Ende mocht hi, hi dade u quaet."
 Als min her Walewein dit verstaet
 Gaet hi darward vraget saen
 39340 Wanen hi comt also gedaen?
 "Ic vare allomme spien," seit hi;
 "Quaet gelucke geve God di.
 Wat hefstu met mi te done
 Waric vare?" Ende omt goene
 39345 Slogene Walewein ter stat,
 Dat hi ter eerden viel na dat,
 Metter vust op sijn hoeft,
 Dat hi daer neder lach verdoeft.
 Ende als hi opstont viel hi weder
 39350 Wel .vij. werf, eer hi ginc ter neder.
 Daer na dreichdene di sciltknecht,
 Ende Walewein ginc ten riddere echt,
 Die welna al was becomen:
 Ende alsi Walewein hevet vernomen
 39355 Verkindene wel. Hi bat hem daer naer
 Dat hi sire amien op holpe daer;
 Ende die wile dat hi dat dede
 Sat hi op Waleweins ors gere
 Ende voret wech optie heide;
 39360 Soe watter Walewein toe seide
 Hine wilden dors geven niet.
 Walewein seide als hi dit siet:
 "Bi Gode, gi volget wel den raet:
 Doet mi goet ic doe u quaet.
 39365 Nu soudic gerne weten, vrient,
 Waer ic des nu hebbe verdient
 Dat gi mi dus fel sijt."
 "Walewein, gedinct di niet die tijt
 Dattu mi daets eten metten honden,
 39370 Mijn hande op minen rucge gebonden?"

"Bestu dan dit Gregorias?
 Dat ic di dede ic lie wel das;
 Maer het es des lans sede,
 Die met ere joucfrouwe mesdede,
 39375 Hars ondanc, datmen den man
 Metten honden dade eten dan,
 In des coninc Arturs lant."
 "Walewein, daer ombe saltu nu te hant,
 Dijn Gringalet darven, ende riden nu
 39380 Dat rosside, dat mager es ende scu."
 Dus sciet hi van Waleweine daer;
 Ende die quade joncfrouwe loech daer naer
 Ende seide: "Here, bi mire trouwen,
 Nu sciendi wel die groeten vrowen
 39385 Geleiden sout te groten feesten;
 Oec soudise wel in oreesten
 Ende in groten wigen bescudden nu.
 Sit op u rosside, ic volge u.
 Gi hebt een goet begin gedaen."
 39390 Die sciltknecht quam daertoe gegaen
 Ende versprac Waleweine oec sere,
 Dat Waleweine tornen dede mere
 Dan hem noit dinc dede:
 Doch sweech hi stille ende sat gere
 39395 Op dat part, dat mager was
 Ende ongescepen, alsict las,
 Ende oec dravende so onsochte,
 Dat hem di lichame scoren dochte;
 Ende reet en wech so hi best conste.
 39400 Die sciltknecht riep: "Ter quader onste
 Ende ter quader tijt wordi geboren;
 Ende hebben moetti groten toren
 Dat gi min part ontvoret nu."
 Die joncfrouwe sprac: "Laet genogen u,
 39405 Hi salre joesteren op wel scone:

- Het comt u noch wel te lone;
 Hi salre perde met winnen gnoech,
 Dan suldi hebben wel u gevoech,
 Want hi sal u deilen sijn gewin."
- 39410 "Ay joncfrouwe, seidi min."
 Sprac Walewein, " en scaed u twint.
 Dit spel en es noch niet gehint.
 Nu sijt hovesch ende hout uwen mont;
 Noch mochte comen wel di stont
- 39415 Dat ic min leet verwinnen soude."
 Die joncfrouwe antwerde also houde:
 "Bi Gode, her riddere, dat scient wel.
 Wan rietdi vort u pert snel
 Ende doet lopen metten sporen?"
- 39420 Walewein hadde des groten toren,
 Want hi sijn pert met genen dingen
 Ne const in den loop gebringen
 Anders niet dant gaen wilde.
 Dus quam gereden die riddere milde
- 39425 Op een plein bi ere rivire,
 Daer een casteel stont wel dire,
 Banderside den watere daer.
 Dat weder was scone ende claer,
 Ende vele joncfrouwen lagen ginder,
- 39430 Graven ende ridders kinder,
 Ten castele ende sagen uut.
 Doe sprac die joncfrouwe over luut
 Tote Waleweine: "Riddere, ontflic.
 Sagedi den genen die ic nu sie,
- 39435 Gi sout vlien, in twifels niet."
 Mettien Walewein hem om siet,
 Ende heeft daer enen riddere vernomen
 Op sijn part gereden comen.
 "Ay live joncfrouwe, ic biddu des,
- 39440 Segt mi wie die gene es."
 "Ic segt u wale, sijt seker das,
 Het es die bode Gregorias,
 Een sijn neve, een riddere fier,
 Ende wilt u verslaen al hier.
- 39445 Maer wiltu ontflic der doet,
 Soe com te mi in desen boet."
 "Joncfrouwe, wat so mijns gesciet,
 Vanden genen en vlie ic niet;
 Mochtic mijn part weder bejagen
- 39450 Sone dorstic min vernoit niet clagen."
 "Ic hope jagi, ende mede oec prijs.
 Gi sult doen .i. fier pongijs
 Vor alle gene scone joncfrouwen,
 Diet ten castele selen scouwen.
- 39455 Vergave God dat ic nu horde
 Dat borderen entie worde
 Dat si selen maken ter vart
 Als gi di vote keert opward
 In dat sant met groten scanden."
- 39460 Walewein keerde hem omme te handen
 Ten riddere ward, die ginder quam,

Ende als hi sijn spere vernam
 Brac int sitten sijn gereide,
 Ende sine stegerepe oec beide,
 39465 Ende stille bleef oec staende sijn part,
 Hine const gebringen niet vorward,
 Wat hijt sloech metten sporen
 Dat was al pine verloren.
 Nu es die gene op Waleweine comen
 39470 Ende heeft sijn spere in hant genomen,
 Ende stac Waleweine soe metter vard,
 Dat sijn part boech achterward
 Ende hi hem stoende op sine vote.
 Maer sijn spere quam so te gemote
 39475 Datten riddere al dore brac
 Sine wapine ende in die side stac,
 Soe dat hi ter eerden gevallen quam.
 Walewein sijn ors weder nam
 Ende sater op met snelre vart,
 39480 Ende keerde weder ter joncfrouwen ward;
 Maer si was hem doe ontfaen.
 Daerna sach hi comen gevaren
 Enen scipman op die vard,
 Die Waleweine eischede sijn part
 39485 Ende seide dat ware sijn leen.
 Her Walewein seide: "Scipman, neen,
 Waer af soudic u geven nu?"
 Die verman seide: "Ic segt u:
 Die enen riddere verwint opt sant,
 39490 Dat pert es mine alte hant,
 Ofte die riddere die blijft ontaen
 Soude men geven mi gevaen:
 Dits dat leen van genen castele."
 "Soe nemtene dan te uwen dele,"
 39495 Sprac Walewein, "ic geven u."
 "Her riddere, gi sout selve nu
 Gnoech hebben te done, soudi
 Den riddere bringen gevaen mi;
 Ende gi siten sculdech mi te vane
 39500 Ende in min scip te bringen ane."
 "Vrient, ic geloefdi vele te wors;
 Mi was heden genomen min ors,
 Ende man mi een ridder, sijt seker das,
 Dinic vander doet genas;
 39505 Ende gingic nu ende haelde den man
 Wie soude min pert houden dan?"
 Die verman seide: "Bi mire wet,
 Ic saelt u wel hoiden." Ende ongelet
 Ginc Walewein ten riddere ward
 39510 Ende trac op hem daer sijn sward.
 Die riddere sprac doe: "Live here,
 Ic ben gewont harde sere,
 En slaet mi nemmeer." "Vrient, dat si.
 Nu staet dan op ende gaet met mi."
 39515 Dus nam hine daer metter hant
 Ende leverde den verman thant,
 Die hem groten danc seide.
 Walewein vrachde doe sonder beide
 Den verman om die joncfrouwe,
 39520 Waer si ware. "Bi mire trouwe."

Sprac die verman, "gine saget nie
 Quader beeste dan was die.
 Si heeft menegen riddere valiant
 Dlijf doen nemen op dit sant.
 39525 Laetse varen ende ridet met mi,
 Want het es den avonde bi:
 Ic sal u herbergen trameer."
 Walewein sprac: "Verman, sidermeer
 Dat mi ontfaren es die joncfrouwe
 39530 Soe varic met u op rechte trouwe."
 Dus voren si saen na das,
 Daer die verman wonende was,
 In ene scone woninge saen,
 Die niet verre en was gestaen
 39535 Vanden castele, daer ic af seide.
 Men leide daer taflen sonder beide
 Ende ginc eten, sonder waen.
 Alles diesmen conde verstaen
 Datmen drinken mochte oft eten
 39540 Dies en was daer niet vergeten;
 Ende doe die tafle was opgedaen
 Gincmen daer slapen, sonder waen.
 Nu willic swigen hier van desen
 Ende wille vord vander joncfrouwen lesen.
 39545 Daventure seget, sonder waen,
 Alsoe die joncfrouwe heeft verstaen
 Dat Walewein den riddere stac neder
 Ende sijn ors gewonnen weder,
 Keret si omme in die stat
 39550 Hemelike, te vernemen om dat,
 Ende te spiene oec alsoe houde,
 Waer Walewein toe varen soude.
 Ende al dat si triest ende wacht,
 Dat was omdat si sine cracht
 39555 Gerne soude proven nu;

- Ende ware hi so starc, dat secgic u,
 Dat hi behouden mochte tplein,
 Soe sage si gerne dat Walewein
 Wrake dade over haren viant.
- 39560 Om dese dinge heeft si int sant
 Menegen riddere doen nemen dlijf
 Hieromme hiet een quaet wijf.
 Hier namaels seldijt bat verstaen
 Waeromme dese dinge sijn gedaen.
- 39565 Ende dese joncfrouwe wacht biden pleine
 Tote des ander dages Waleweine,
 Die metten verman was gevaren.
 Des ander dages, eer began baren
 Die sonne, was Walewein op gestaen.
- 39570 Ende sijn ward quam daer gegaen,
 Die hem daer boet goden dach.
 Walewein vrachde so hi irst mach,
 Ende nam den wart bider hant:
 "Her wart, wies es dit scone lant?"
- 39575 Ende dese casteel, di scone es sere,
 Wie houtene, wie esser af here?"
 "Here, des en wetic niet."
 "Ende die den castele wilde doen verdriet
 Oft asselgieren, wie souden dan
- 39580 Bescermen?" "Here, bi sente Jan,
 Daer sijn binnen si .v. hondert
 Onder ridders ende knapen besondert,
 Ende vele vrouwen die weduen sijn,
 Ende vele scoenre mageden fijn.
- 39585 Ende daer es .i. vrowe, sijts gewes,
 Die daer boven hen allen es,
 Die wilen hier int lant quam
 Ende met hare brachte, alsict vernam,
 Den meesten scat die man sach;
- 39590 Ende also alsic u secgen mach
 Soe deetsi met haren scatte maken
 Alle dese dire saken;
 Ende oec es dit met gokelien
 Binnen gemaect ende met astromien:
- 39595 Ende een meester die hiet Merlijn
 Maecte daer een bedde fijn,
 Dat dierste dat nie man sach,
 Ende daer noch noit man op lach.
 Ende die dat wonne, hi mocht here
- 39600 Vanden castele sijn embermere,
 Ende die joncfrouwe huwen daer binnen
 Ende haer goet doen oec gewinnen,
 Dat si lange hebben gedeerft,
 Ende daer si af sijn onteerft.
- 39605 Also min her Walewein dit horde
 Sprac hi ten waert dese worde:
 "Her werd, doet mi halen min part,
 Ic wille nu varen dareward,
 Ende wille dat wonder bescowen an."
- 39610 "Neen, her riddere, edel man,
 Laet dit bliven. In selker noet

En latic u niet varen; gi bleefter doet."
 "Ic salre varen, wats gesciet;
 In liet om al die werelt niet.
 39615 Houidi mi over dus blode?"
 "Nenic, here; maer bi Gode,
 Hets mi leet dat gire vard."
 Walewein ginc tsinen perde ward.
 Ende also die wert dat gesach
 39620 Liep hi hem na al dat hi mach,
 Ende seide hi wilde varen met heme.
 Dus vorense te gadere, alsict verneme.
 Die bat hi Waleweine ene bede daer,
 Die hi geloefde te doene daer naer.
 39625 Mettesen worden si beide quamen
 Toter salen, daer si vernamen
 Sittende enen steltenare,
 Die rike was ende vorbare,
 Ende een die fierste mede vor waer,
 39630 Diemen wiste verre ofte naer.
 Dus quamen si ter zalen binnen,
 Die rikelijc was in allen sinnen.
 Die doren waren met goude verweven
 Ende menech dier daer op verheven;
 39635 Ende an die zale, wien dats wondert,
 Stoden vensteren .vij. hondert
 Glasijn, daermen oppenbare
 Dore sach ofs glases nine ware
 Van in die camere tot opten vloere.
 39640 Walewein ginc al dorentore
 Ende besach dat wonder daer.
 Doen quamen si den bedde naer,
 Daer stene in stonden oppenbare,
 Die snachs lichten also clare
 39645 Also oft ware scone dach.
 An dit bedde groet wonder lach
 Van pellen ende van siden mede:
 Het liep op .iiij. sciven gere
 Met corden gemaect inden vloge
 39650 Also een piel ut enen boge.
 Daer hingen bellen ane gemanc,
 Die sere luetden ende maecten geclanc.
 Also Walewein dwonder hadde besien
 Seidi te sinen werd mettien:
 39655 "Her werd, in can gemerken niet
 Twi gi mi hier te gane ontriet;
 In sie hier nieman striden no twesten.
 Ic wille mi nu gaen sitten resten
 Op geen bedde, dat ginder staet."
 39660 "Neen, here, dats niet min raet.
 Sem mi die here die mi geboet,
 Gi sout sterven die quaetste doet
 Die nie starf enech edel man.
 Ic vermane u mire bede dan,
 39665 Die gi mi gelovet heden."
 "Neen, her werd, bi mire waerheden,
 In mach aldus niet henen gaen;
 Ic moet opt bedde sitten gaen,
 Watter af comt, oft wats gesciet."
 39670 Ende also die werd dat gesiet:

"Ay live here, so willic van u sceden:
 U ziele mote God geleden;
 In wane u sien nembermere."
 Hi liep uter zalen sere,
 39675 Ende Walewein ginc te hant daer naer
 Op dat bedde sitten daer,
 Al gewapent, met snelre vard.
 Ende dat bedde in roren ward,
 Ende die bellen maecten geclanc.
 39680 Daer ward van gescutte gemanc,
 Van pilen ende van groten enginen,
 Daermen liede met mochte pinen,
 Dies quam daer so vele over een
 Op Waleweine, dat hem wel sceen;
 39685 Want al die wondere die daer waren
 Quamen daer op hem gevaren.
 Ende had sijn gode scilt gedaen
 Hine ware der doet niet ontgaen.
 Dat wonder brac daer al ter wile.
 39690 Hi trac ut sinen scilde die pile,
 Ende van somen was hi gewont.
 Ende recht in dese selve stont
 Quam daer een groet man gegaen
 Ende ontede ene dore saen,
 39695 Ende brachte daer enen libard uut,
 Die briescede ende maecte geluut,
 Ende scoet op Waleweine also houde
 Oft hine daer verbiten soude,
 Ende gaf Waleweine daer enen slach
 39700 Met beide sinen clauwen, die hem wach,
 Soe dat Walewein viel ter neder.
 Maer hi spranc saen op weder
 Ende sloech den libart thoeft af
 Met enen slage, die hem gaf:
 39705 Die vorste vote hi met af droech.

- Danc heb hi, die den slach sloech.
 Dus viel die liebart doet ter neder,
 Ende Walewein ginc sitten weder
 Opt bedde. Alse dit sijn werd vernam,
 39710 Dapperlike hi gelopen quam,
 Ende sprac: "Here, nu weset blide:
 U es gesciet nu te tide
 Die meeste ere die nie gesciede
 Enegen man. Al dese maisniede
 39715 Ende al dit wonder, dat hort hier toe,
 Moet u dienen spade ende vroe;
 Ende het steet al tuwen gebode,
 Des gi wel werdech sijt, bi Gode."
 Na desen quamen toten roten groet
 39720 Van sconen knapen, die al bloet
 In haer rocke quamen gegaen,
 Ende knielden vore Waleweine saen
 Ende seiden: "Here, wi sijn u knechte
 Ende gi onse here: wel met rechte
 39725 Soe biedewi u onse manscap hier."
 Daerna quamen knapen fier
 Dine ontwapenden metter vard.
 Men leide sijn part ten stalle ward.
 Andere knapen quamen dier gelike,
 39730 Dine cleetden rikelike.
 Doe quamen daer vrouwen ende joncfrouwen,
 Diemen te wondere mochte scowen,
 Met groten scaren behagelike.
 Walewein spranc op do haestelike
 39735 Ende hiet die joncfrouwen willecome wesen;
 Ende si negen hem alle mettesen
 Ende boden hem haren dienst daer naer,
 Ende seiden: "Here, wet oppenbar,
 Dat wi u eygen sijn algader,
 39740 Gelijc oft gi ward onse vader."
 Vord seide daer ene joncfrouwe:
 "Here, u groet op grote trouwe
 Onse vrouwe die coninginne nu,
 Ende sint ons allen hier tot u
 39745 Dat wi bliscap maken ende joie,
 Dat u des tijds te min vernoie."
 Walewein sprac: "Danc hebbe min vrowe,
 Ende gi oec mede, scone joncfrouwe."
 Ende daerna namene saen sijn ward
 39750 Ende leidene tenen torre ward,
 Daer hi hem toende water ende wout
 Ende wilt ende tam, jonc ende out.
 Doen sprac Walewein al sonder sparen:
 "Hier salic mi in meyen varen
 39755 Ende corten daer wel mine stonden,
 Beide met voglen ende met honden."
 Die ward sprac: "Swiget van desen,
 Dat en mach altoes niet wesen,
 Want die hier binnen sal sijn here
 39760 Moet hier in bliven embermere."
 Walewein seide al sonder sage:

"In bliver in niet .vij. dage
 Aldus besloten met gewoude,
 Om .m. pont van roden goude.
 39765 Soudic dan hier ember bliven?
 Daertoe mochte nieman bedriven."
 Dus keerdi vanden torre neder
 Ende ginc opt bedde sitten weder
 Grammelike ende drove sere.
 39770 Ene joncfrouwe quam ende seide: "Here,
 Hier sal comen die coninginne,
 Ende si doet u vragen ten beginne
 Waer dat gi wilt datmen et."
 "Joncfrouwe," seit hi, "bi mire wet,
 39775 Mine roec waermen etet nu,
 In ete hier meer, dat secgic u,
 In sal eer sijn vertroestet bet
 Van dingen die mi hier nu let."
 Die joncfrouwe sciet gescoffirt van daer
 39780 Ende ginc ter coninginnen daer naer
 Ende seide hare wat si hadde vernomen
 Ane Waleweine. Nu es selve comen
 Die coninginne, ende festeerden sere
 Ende seide: "Sijt willecome, here."
 39785 "God loene u," sprac hi, "soete vrowe;
 Sem mine wet ende mine trowe,
 Eer ic u sach was mi so swaer
 Om en lettet dinc; maer daer naer,
 Tirst dat ic u sach, sonder waen,
 39790 Es mi die droefheit al vergaen."
 "Here, gi moget wel blide wesen."
 Sprac die vrowe, " want van desen
 Castele ende van al desen joncfrouwen
 Ende van desen serianten ende dese vrowen,
 39795 Ende van al dat hier binnen es
 Sidi here, des sijt gewes.
 U es gesciet die meeste ere
 Die noit gesciede enegen here,
 Danc hebbe God ende sine gewilt.
 39800 Nu siet, here, waer gi eten wilt,
 Soe ginder boven, so in die zale,
 Het staet ane u altemale."
 Walewein sprac doe: "Sem min trouwe,
 Het donct mi hier so scone, vrowe,
 39805 Dat hier elken wel mach lusten
 Beide dat eten ende dat rusten."
 Die vrowe nam doe orlof saen.
 Men ginc daer die hande dwaen,
 Ende Walewein ende sijn waerd
 39810 Sijn geseten daer ter vaert
 Omt bedde vanden wondere daer
 Tere taflen allene. Daer naer
 Saten daer doe banderside
 Onderhalf hondert joncfrouwen tien tide.
 39815 Daer was ten etene gedient wale.
 Daer was bliscap in die zale
 Naden etene ende groet spel:
 Men dancste daer ende sanc daer wel,
 Ende daerna gincmen slapen daer.
 39820 Walewein lach dien nacht daer naer

Opt bedde vanden wondere, Godweet.
 Sanderdages quam sijn wert gereet
 Ende dede Waleweine op staen,
 Ende sijn op enen torre gegaen.
 39825 Ende Clariane werd des geware,
 Ende seit der coninginnen daer nare,
 Die op stont met snelre vard
 Ende volgede hem ten torre ward,
 Ende leitde harre nichten met hare.
 39830 Ende alsere Walewein werd geware
 Groethise, ende namse bider hant,
 Ende gingen tere vensteren thant,
 Daer si lagen ende sagen uut
 Ende bescouden bome ende cruet.
 39835 Mettien si daer beneden scouwen
 Enen riddere ende ene joncfrouwe:
 Ende also Walewein dese besiet
 Sprac hi, "Vrouwe, kindi iet
 Gene .ij., die ginder varen?"
 39840 "En roeke u, here," sprac si, "twaren
 Het sijn .ij. die quaetste sekerlike
 Diemen vonde in enech rike.
 Hets der stouter riddere een
 Die de sonne nie besceen,
 39845 Ende daertoe die felste die leeft.
 Hets die menegen riddere heeft
 Terre havenen genomen dlijf;
 Ende dit es oec dat quade wijf
 Die hare en gere ondaet scaemt,
 39850 Daer gi gisteren hier vore met quaemt."
 "Ay live vrowe, mocht ict sijn,
 Hoe gerne sprakicse en letelkin."
 "Neen, riddere, dan mach niet gescien,
 Ende God verde u oec van dien
 39855 Quade , van oec so groter scade;

- Want wildi, here, vroeck ende spade
 Ute varen altoes te dien
 Alsoe hier wondere selen gescien,
 Soe soudi hier onlange geduren.
- 39860 Maer wildi houden die aventuren
 Die tesen castele behoren, twaren,
 Sone mogedi nembermer daer ut varen."
 Walewein sprac doe: "Ver coninginne,
 Hier mit bringdi mi uten sinne.
- 39865 Ic waende hier niet gevaen wesen."
 Die coninginne sprac doe mettesen:
 "Vaert daer gi wilt, in dien dat gi
 Sulc covent wilt houden mi,
 Dat gi weder keert noch tavont
- 39870 Indien dat gi blivet gesont."
 "Vrouwe, dit willic doen gereede;
 Maer gi moet mi oec ene bede
 Doen, vrowe; ende dat sal wesen
 Dat gi mi in .vij. dagen na desen
- 39875 Na minen name niet vereest."
 "Here, dit was die dinc die ic meest
 Begeerde te wetene, dat seggic u;
 Maer sint dat gijt begeret nu
 Soe latict bliven, ende hedemere
- 39880 Gevic u orlof te varne, here."
 Dus liep Walewein neder te dale,
 Daer wi af selen houden tale,
 Ende vander quader joncfrouwen daer nare,
 Ende vanden riddere die quam met hare.
- 39885 Nu seget ons vord die avonture:
 Dese joncfrouwe, die quade figure,
 Daer ic hier te voren af las,
 Alsoe wiste waer Walewein was,
 Alsoe alsoe sijt hadde bespriet,
- 39890 Doe en lette si langer niet,
 Sine voer om desen riddere saen,
 Die menege ondaet heeft gedaen,
 Ende brachten vorden torre bi dien
 Om dattene Walewein daer soude sien;
- 39895 Ende alsoe hise sage, pinsde si mede,
 Dat hi hare soude volgen gereede,
 Alsoe hi oec dede; want alsoe saen
 Als hi int palais quam gegaen
 Dedi knapen halen sijn pard
- 39900 Ende sater op, ende reet derward
 Wel gewapent, entie verman
 Volgede hem vaste mede dan
 Toter havene in corten stonden,
 Daer si den boet gereet vonden,
- 39905 Daer si mede over reden.
 Die andere riddere sprac ter steden
 Vrindelike ter quader joncfrouwen:
 "Segt mi, vrindinne, bi uwer trouwen,
 Kindi genen riddere iet?"
- 39910 Si loech ende seide: "Nenic niet;
 Maer, lief, het es die selve man,

Die mi gisteren brachte hier an."
 "Ay joncfrouwe, es hi dan dat,
 Dan coept hi metten live ter stat.
 39915 Besoect hi die havene van Galoye
 Dat sal sijn tsinen groten vernoie;
 Dit sal hi metten live becopen."
 Metten worde liet hi lopen
 Te min here Waleweine ward,
 39920 Ende waenden met ere snelre vard
 Wel hebben gesteken neder;
 Ende Walewein rechte op hem weder,
 Ende stac hem den scilt al dore,
 Ende maecte hem ene grote score
 39925 Inden halsberch, soe dat daer naer
 Tspere ginc inden lichame daer
 Wel eens voets lanc, Godweet.
 Die riddere viel ter eerden gereet,
 Maer hi spranc op ende trac sijn sward
 39930 Ende quam te heren Waleweine ward,
 Ende sloech op hem, sonder waen;
 Maer het was scire gedaen,
 Want Walewein maecten soe mat,
 Dat hi hem op gaf ter stat.
 39935 Ende Walewein riep den verman saen
 Ende gaf hem den riddere gevaen,
 Ende voer ter joncfrouwen saen daer bi,
 Ende seide: "Joncfrouwe, wildi varen met mi,
 Ic vore u over gene rivire."
 39940 "Deus. gi sijt nu harde fire,"
 Sprac die joncfrouwe, om dat gi
 Mijnen amijs verwont; maer dorsti
 Met mi varen onder genen boem,
 Die ginder staet? Nu nemet goem,
 39945 Ende doet daer ene coenheit mede
 Die min amijs dicke dede,
 Soe salic secgen dat gi sijt
 Die coenste die leeft nu ter tijt."
 Walewein sprac: "Vart vore, joncfrouwe,
 39950 Ic volge u na, bi mire trowe,
 Warward dat gi vard vort an."
 "Ay God," seit si, "ende Sente Jan
 En late u nembermer danen keren,
 Behouden uwer werelt eren."
 39955 Metttesen voren si dare ward,
 Ende alsoe des geware warden ter vart
 Die vrowen die ten palaise lagen,
 Ende sine dus wech varen sagen,
 Begonsten si mesbaren sere,
 39960 Ende seiden: "Wi verlisen onsen here,
 Die onse troest soude sijn ter noet.
 Siet, waerne nu tsire doet
 Die quade joncfrouwe met hare leidet.
 O wach, dat hi van ons nu sceidet."
 39965 Binnen desen, alsict hebbe vernomen,
 Es Walewein onder den boem comen,
 Daer hi niemanne onder ne vant
 Maer die joncfrouwe, die valant
 Waende der aventuren hebben vonden.
 39970 Walewein sprac doe ten selven stonden:

"Joncfrouwe, wildi iet meer van mi?"
 "Here, hier staet een water bi,
 Dat harde diep es ende nauwe,
 Daer min amijs metten dauwen
 39975 Blomen mi te haelne plach
 Tenen hoede op elken dach:
 Dorsti daer over nu riden
 Ic soude secgen dat nu ten tiden
 In die werelt coenre man ware."
 39980 Mijn her Walewein antwerde hare:
 "In sie hier brucge no gewat,
 Hoe soude ic comen daer ter stat?
 Ende dwater es diep, ende dboert hoge."
 "Dit wistic wel, dat nine doge,"
 39985 Sprac die joncfrouwe; "want gi node
 Daer over sout riden, gi sijt so blode;
 Want dit es dat sorgelijeste gewat.
 Hine mach niet hebben therte mat,
 Noch versaget sijn van al,
 39990 Die daer over nu riden sal."
 Walewein sweech al stille te hant
 Ende reet tot an des waters cant,
 Dat harde steil was ende diep.
 Hi hadde een ors dat wel liep
 39995 Ende dicke hadde, sonder waen,
 Alsoe groten spronc gedaen
 Also oftet daer over spronge.
 Hi hadde den ouden enten jonge
 Horen spreken vroe ende spade
 40000 Vanden vreesseliken gewade,
 Wire over quame, in alre wijs
 Hi soude bejagen groten prijs.
 Walewein haelde ut na dat,
 Ende sloech met sporen tot opt gewat;
 40005 Ent tpert spranc, ende miste ter stont,

- Soe dat achter quam opten gront;
 Maer het lichte hem ende spranc boven:
 Des mochttem Walewein wel beloven.
 Ende alse vollijc alsi over was
- 40010 Sach hi waer quam gereden int gras
 Een riddere, daer meer scoenheit an
 Lach dan ic geseegen can.
 Walewein groettene met worden scone.
 Die ander seide: "God moets u lonen.
- 40015 Nu sech mi, riddere, waer si si,
 Die quade joncfrouwe, die quam metti.
 Wetstu van haren geselscepe iet?"
 walewein antwerde: "Nenic niet;
 Maer een riddere quam met hare heden,
- 40020 Die op mi reet, ende daer ter steden,
 Alsoe alst God wilde oec dat,
 Dien stakic af ende maecten mat,
 Ende gaffene den verman daer nare,
 Die seide dat sijn recht ware.
- 40025 Doe sinde si mi hier in derre wijs,
 Ende seide mi dat haer amijs
 Hier over dicke te varne plach
 Ende hare te haelne op elken dach
 Blome tenen hoede, vor waer."
- 40030 "Die quadersse loech u daer;
 Hine ward nie soe cone vor das,
 Dat hi dorste comen daer ic was;
 Ende die quadersse daer gi met quaemt,
 Die hare geens dincs en scaemt,
- 40035 Si was min amie wel .i. jaer.
 In quam nie in steden vorwaer,
 Dat ic dies verdinen conste
 Dat si nie enege gode onste
 Te mi waerd hadde oft trouwe mede;
- 40040 Nochtan ic hare menegen dienst dede,
 Maer min dienst was buten hare al,
 Ende tirst datse mochte si mi ontstal
 Ende was an desen riddere comen,
 Dien duse heden heves genomen;
- 40045 Ende dat si di tot hier taende
 Dat was omdat si waende
 Dattu verdronken souts wesen.
 Nu latewi die tale van desen,
 Ende manlijc sekere anderen hier
- 40050 Te secgene alse riddere fier
 Dat elc anderen vragen sal."
 Dus sekeret deen den anderen al.
 Walewein haeste hem ende vragede na dat:
 "Here, hoe heet gene stat?"
- 40055 "Die stat behort allene mi
 Ende es geheten Orcani,
 Ende houtse van Gode te lene
 Ende van el niemanne gemene."
 "Here, hoe sidi selve genant?"
- 40060 "Vrient, ic hete Griromelant."
 "Ende hoe heet nu die joncfrouwe

Die gi segt so ongetrouwe?
 "Her riddere, dats waer, wildijt weten,
 Si es Orgeliose geheten.
 40065 Haer amijs heet Orgeleos van Yrlant,
 Ende sijn casteel es genant
 Die roetse metten nauwen wege,
 Daer ic u wel af verplege,
 Al lagendre .iijj. coninge voren,
 40070 Dine alle wilden testoren,
 Hine achtens niet van enen hoye:
 Dese hoet di pale van Galoye."
 "Here, nu segt mi noch een deel,
 Hoe heet gene scone casteel
 40075 Die over gene rivire steet?
 Daer lagic tnacht in, Godweet,
 Ende daer keric weder alsic scede."
 Griromelande ward harde lede
 Te moede doe hi dit horde,
 40080 Ende reet metten worden
 Al houdende dat hoeft neder.
 Ende Walewein die ripene weder,
 Ende vermaende hem daer sire trowen.
 "Vrient," seithi, "bi onser vrouwen,
 40085 Ic sculdi mine trowe quite.
 Nu vare daer du wils met vlite,
 Indien dat ic oec quite si.
 Ic waende, riddere, dattu mi
 Souts hebben geseit oppenbare
 40090 Vanden castele enege niemare,
 Maer du wets alse vele vander mane
 Alse vanden castele, in minen wane."
 Walewein sprac: "Alse hulp mi God.
 In make niet min spot,
 40095 Ic lach al desen nacht gereet
 Opt bedde vanden wondere; Godweet."
 Griromelant sprac: "Dit sijn scone word;
 Soete vrient nu liecht vort,
 Doch soudic enen favelare
 40100 Horen liegen, oft hi hier ware."
 "Here, in liege u groet no smal."
 Doe ginc hi hem vertrecken al
 Wat hem sander dages was gesciet:
 Hine liets hem achter niet
 40105 Vanden wonderen van daer boven,
 Vanden quarelen die op hem vlogen
 Ende vanden libart met gewilt.
 Doen toendi heme sinen scilt,
 Daer die clauwen in staken doe,
 40110 Daer Griromelant sach al toe.
 Ende als hi dit hevet vorsien
 Beette hi neder op sine knien
 Ende leide sine hande te samen:
 "Here," seithi, "mach mi scamen
 40115 Dat ic tot u hebbe geseit
 Aldus grote onhovescheit.
 Dor God, here, vergevet mi saen."
 Walewein sprac: "Hets gerne gedaen."
 Griromelant sprac: "U es gevallen
 40120 Die meeste ere boven allen

Ridderen die hier leven nu.
 Nu waric gerne berecht van u:
 Nu segt mi vanden hovescen vrouwen
 Diemen inden casteel mach scouwen,
 40125 Weetti daer af te secgene iet?"
 Walewein seide: "Nenic niet.
 In weet wie si sijn, Godweet."
 "Ic saelt u dan secgen gereet:
 Die outste vrowe, des sijt vroder,
 40130 Es des conincs Arturs moder,
 Ende dandere vrowe, die gi saget daer,
 Es haer dochter, wet vor waer,
 Ende Waleweins moder, dien God verwate
 Ende dien ic boven alle man hate."
 40135 Walewein sprac: "Wat segdi van desen,
 Dies en mach altoes niet wesen,
 Dies es meer dan .xx. jaer
 Dat si doet sijn, wet vor waer."
 "Si leven noch," sprac Griromelant;
 40140 "Ende doen die vrouwen quamen int lant
 Brachten si hier groten scat.
 Doe daden si maken daer ter stat
 Genen rikeliken casteel,
 Ende wondere mede een groet deel.
 40145 Ende waeromme si hier quam int lant
 Dat salic u secgen al te hant.
 Doen doet waren alle beede,
 Uterpandragoen ende coninc Lot mede,
 Doe ward in Bertangen groet strijt
 40150 Wie coninc soude sijn ter selver tijt,
 Want van Arture men niet vernam,
 Die sint ten conincrike quam;
 Ende Walewein ende sine brodere, dat wet,
 Waren doe cleine kindere met.
 40155 Ende om dat doe dlant in werre was

- Ruenden dese vrouwen beide dor das,
 Ende brachten groten scat ter steden
 Om hier te sine mede in vreden,
 Want si dat orloge dochten daer.
- 40160 Dat sijn die saken, wet vor waer,
 Datse hier dus comen dede.
 Ende tirst dat si quamen ter stede
 Soe bleef Waleweins moder al daer
 Van enen sconen kinde, dats waer,
- 40165 Dat nu die scoenste joncfrouwe es,
 Die in die werelt, sijt seker des,
 Nie geboren ward scoenre, ic wane,
 Ende es geheten Clariane,
 Daer ic ane hebben wane goet deel,
- 40170 Want ic houtse over mine al geel;
 Nochtan hatic Walewein meer
 Dan ic noit manne dede eer;
 Ende mochticken bevaren, in liten niet
 Om al die werelt leven iet."
- 40175 Walewein sprac: "Dits wonder groet,
 Dat gi der joncfrouwen broder doet
 Dus sere begert die gi mint.
 Ic wane u haer minne lettelt bint;
 Want minnetdise, gi sout boude
- 40180 Haer mage gerne te vriende houden."
 "Gi segt waer," seide Griromelant,
 "Maer dat sijn vader met sire hant
 Minen vader te doet sloech,
 Daer dedi mi leets ane gnoech;
- 40185 Ende Walewein selve sloech oec sint
 Enen jongen riddere, mire suster kint,
 Die starc ende cone was in die mate;
 En es geen wonder dat icken hate
 Ende ic mi wrake, mochtic, wale.
- 40190 Nu lecgewi neder dese tale,
 Des biddic u op doget fijn,
 Ende vord mi nu dit vingerlijn
 Mire amien der scoenre Clarianen,
 Ende sege hare datic wille wanen
- 40195 Dat Walewein liver, hare broder,
 Hars vader kint ende haerre moder,
 Vander quaetster doet vervore
 Dan mi min minste vinger swore."
 Walewein seide: "Bi mire trouwe,
- 40200 Hets ene harde scone joncfrouwe,
 Die gi hebt tere amien,
 Wilt si aldus der saken lien."
 Griromelant seide: "Ic en wille niet
 Dat gijt hare anders secget iet."
- 40205 "Gerne, here. Nu segt mi thant
 Hoe die casteel es genant."
 Griromelant seide: "Dat moet sijn:
 Hi heet die Roche van Sangwijn.
 Nu laet mi uwen name weten,
- 40210 Dies haddic wel na vergeten."
 Doen antwerdi hem te hant:

"Here, ic ben Walewein genant,
 Ende ben des conincs Arturs neve;
 In loechgene nembermer datic leve
 40215 Minen name in gere stat."
 Also Griromelant horde dat
 Sprac hi verbolgen ende sere verhit:
 "Ja Walewein, sidi dan dit,
 Gi sijt wel sot, dat secgic u,
 40220 Dat gi uwes namen liet nu.
 Waric gewapent also gi nu sijt,
 Onser een soude hier bliven ter tijt
 Verslegen al hier op dit plein."
 "Wat node ware dies?" sprac Walewein,
 40225 "Condi enege dinc op mi gelecgen
 Ic wilt u betren na goder liede secgen."
 "En mach niet sijn," sprac Griromelant.
 "Ic eysce u hierna camp te hant
 Van heden over .vij. dage;
 40230 Want hier nu alle uwe mage
 Met uwen oem sijn hier bi
 Tote in die stat te Orcani.
 Ontbiettene dat hi come hier
 Met allen sinen ridders fier
 40235 Ende met vrouwen ende met joncfrouwen,
 Dat si mogen den camp scouwen.
 Ende ic sal oec varen om mine mage
 Ende bringense hier ten .vij. dage."
 Walewein seide: "Ic lovet wale."
 40240 Dus scieden si met derre tale,
 Ende Walewein sloech met sporen nadat,
 Ende sijn part spranc over tgewat.
 Also dat die joncfrouwe vernam,
 Dat hi gesont dus weder quam,
 40245 Ginc si van haren perde saen
 Ende quam hem daer jegen gegaen
 Oetmodelike daer te voet,
 Ende seide: "Here, God geve u goet
 Desen dach ende alle dage.
 40250 Nu hort, here, hier mine clage:
 Ic moet u hier vertrecken al
 Mijn vernoy ende min mesval.
 Ic bekinne mi selven wel
 Dat ic hebbe stout ende fel
 40255 Allen ridderen menegen dach
 Geweest, die ic oit gesach;
 Nochtan haddic hier vormaels prijs
 Ende een scone riddere was min amijs,
 Daer ic toe droech grote minne;
 40260 Ende Griromelant, die sinen sinne
 Mi vercoes, slogene doet,
 Ende nam mi met cracht groet,
 Ende hilt mi doe .ix. maende
 Ende diende mi sere ende vermaende
 40265 Ende hadde mi utermaten lief;
 Maer ic haetten also enen dief.
 Wat hi dor mi dede verloes hi al.
 Tirst dat ic mochte ic heme ontstal
 Ende was an desen riddere comen,
 40270 Dien gi mi heden hebt genomen,

Daer ic om doge clen en rouwe;
 Maer min irste amijs, die getrowe,
 Daer mi af sciet die lede doet,
 Sine minne doet mi pine so groet,
 40275 Nat si mi maket herde dul
 Ende alre hoverdecheiden vul.
 Ende dit hebbic al gedaen bedi
 Ic waende dat ieman soude mi
 Daer omme dlijf hebben genomen;
 40280 Maer in can an niemane comen
 Daer ic des liefs an can verburen.
 Die doet vliet mi tallen uren.
 Nu biddic u, dat gi sonder genaden
 Recht over mi van minen mesdaden
 40285 Ende nemt mi hier min felle lijf."
 Walewein sprac doe: "Wel scone wijf,
 Oft God wilt des ne doe ic niet:
 Maer sit op, ende vard met mi; nu siet
 Waer die verman beit na mi."
 40290 "Here ic doe al gerne dat gi
 Wilt ende heet." Dus vorense thant
 Int scep ende quamen in dander lant.
 Ende alsoe die vanden castele scouwen
 Dat Walewein quam metter joncfrouwen
 40295 Waren sijs utermatene blide.
 Knapen sprongen an sine side
 Ende holpene af hoveschelike,
 Ende die joncfrouwe dire gelike.
 Die coninginnen alle beide
 40300 Quamen te heme wel gereide
 Ende hitene willecome wesen.
 Die joncfrouwen quamen binnen desen
 Ende ontwapendene herde saen.
 Walewein es int palais gegaen
 40305 Ende nam sire suster bider hant,

- Ende seide hare sine boetscap thant,
 Ende gaf hare tvingerlijn daer nare,
 Ende seide hare wie die ridder ware;
 "Ende hi ontbiet u oec terre tijt
 40310 Dat gi sine amie oec sijt,
 Ende dat u liver ware al bloet
 Dat Walewein u broder ware doet
 Dan hem sijn vinger swore gereit."
 "Ja here, heeft hi dit geseit,
 40315 Bi Gode, hine darf op mi niet hopen:
 Sijn troest es hem nu ontslopen.
 Al haddic te voren hem goeds geont,
 Hi hevet verwracht nu ter stont;
 Want wet dat , here, al oppenbare,
 40320 Dat mi nu vele liver ware
 Dat mi mesviele vroech ende spade
 Dant Waleweine minen broder dade.
 Nochtan en weet hi niet van mi
 Oftic doet ofte levende si."
 40325 Als hi die boetscap hadde gedaen
 Gincmen daer eten saen.
 Ende naden etene Walewein quam
 Vord in die zale ende nam
 Enen knape aldaer besiden
 40330 Ende seide: "Vrient, du moets riden
 Margenvroech tote Orcani,
 Daer die coninc Artur si;
 Ende segt hem datten haestelike
 Walewein ontbiet ende nerstelike,
 40335 Dat hi come opten .vi.ten dach,
 Ende bringe alt volc dat hi mach
 Te minen campe, dien ic dan sal
 Vechten om lijf ende om al
 Jegen Griromelande ter stede.
 40340 Segt der coninginnen oec mede
 Dat ic hare bidde op alle trouwe
 Dat si en late vrouwe no joncfrouwe
 Sine bringse te minen campe met hare,
 Want ict gelooft hebbe oppenbare.
 40345 Doet mi die boetscap so hemelike
 Dat nieman en weet in dit rike."
 "Here, si werdet wel gedaen."
 Dus nam die knape orlof saen
 Ende es van Waleweine gesceden daer,
 40350 Ende reet en wech saen daer naer.
 Nu latic hier af die aventure
 Ende sal spreken van Arture.
 Die aventure seget ons vord,
 Alsict int walsc hebbe gehord,
 40355 Dat alle die grote heren, twaren,
 Die metten coninc Arture waren
 Tote Orcani in die stede,
 Dreven rouwe ende serechede
 Om min her Waleweine, dat verstaet.
 40360 Die coninc en wiste sijns selves raet.
 Als hi alle sine riddere vernam,

Ende min her Walewein daer nine quam,
 Waent hi dat hi es verloren.
 Alle die ridders haddens toren;
 40365 Maer sconincs rouwe was soe groet,
 Dat hi vander taflen scoet
 Ende in onmacht viel ter stat.
 Ende als die coninginne ware werd dat,
 Viel si mede in onmacht saen
 40370 Van rouwen, ende werd sere ontaen.
 Het werd al in rone dat was int hof.
 Die knape, daer ic hier vore seide of,
 Die Waleweins boetscap nu dede,
 Quam gereden ter selver stede
 40375 Int hof, doe dit geruchte daer was.
 Hi beette van sinen perde na das
 Ende quam in die zale gegaen,
 Ende dede daer den heren verstaen
 Wanen hi quam; ten selven tide
 40380 Hi maecte saen dat hof blide.
 Als hi vore den coninc quam
 Ende men sine boetscap vernam
 Doe vrachde daer menech ridder goet
 Hoet met min her Waleweine stoet.
 40385 Die knape seide: "Hi es in hogen;
 Van sire doget en soudic u mogen
 Niet geseegen dat tiende deel;
 Nochtan willics u secgen en deel,
 Sine vrient mogens hebben joie.
 40390 Hi es leden di pale van Galoie:
 Hi [heeft] verwonnen inder campaengen
 Den overmodegen vander montangen,
 Ende vanden wondere oec den casteel
 Heeft hi gewonnen al gheheel,
 40395 Daer ombe heeft hier te voren
 Menech riddere sijn lijf verloren.
 Oec es mijn here overleden
 Dat felle gewat, daer tot heden
 Noit man over dorste riden.
 40400 En levet man nu ten tiden
 Die half mins heren Waleweins prijs
 Mochte versecgen in gere wijs.
 Here, oec senti mi tote u,
 Ende bid u sere ende vriendelijc nu,
 40405 Dat gi tsinen campe wilt comen,
 Dien hi nu heeft genomen
 Jegen den besten riddere int lant,
 Ende diemen heet Griromelant.
 Hi tiet u ende min here al bloet
 40410 Dat gi hebt sinen vader doet,
 Ende haet u beiden, hebbic vernomen."
 Die coninc seide: "Ic sal daer comen
 Ten campe met so menegen man
 Dat sijn liede daer inden dan
 40415 Cleine selen scinen ofte niet
 Jegen donse." Ende daerna hiet
 Die coninc Keyen ende Griflette
 Dat si den knape sonder lette
 Vore der coninginne leiden.
 40420 Alsi daer quamen die knape seide

Sijns heren boetscap herde wale.
 Daerna seide hi in corter tale
 Dat hare sijn here bade bi trouwen
 Dat si quame den camp scouwen.
 40425 "Knappe," seitsi, "al sonder waen,
 Wat u here wilt sal sijn gedaen.
 Ic sal daer comen met so meneger joncfrouwen,
 Men salse te wondere anscouwen."
 Nu was bliscap in dat hof,
 40430 Ende men sprac so vele hier of,
 Dat vespertijt was eermen daer at.
 Ende naden etene die coninc bat
 Heren Ywaine dat hi bevale
 Allen den heren vander zale
 40435 Dat si alle gereet waren
 Alsoe dat si met hem mochten varen
 Daer Walewein den camp soude doen.
 Des ander dages was menech baroen
 Gereet eer die sonne op ginc
 40440 Om te varne metten coninc.
 Ende doe die coninc porde van dare
 Vordi met heme tere scare
 Wel .iiijm. in rechten trouwen,
 Onder joncfrouwen ende vrouwen.
 40445 Dus reet die coninc tot dat hi quam
 Daer hi den casteel vernam
 Daer min her Walewein in was gelegen:
 Daer hebben si haer tenten geslegen.
 Ende mins heren Waleweins bode quam
 40450 Ende anden coninc orlof nam,
 Ende voer over dwater saen,
 Ende dede heren Waleweine verstaen
 Dattie coninc Artur daer ware
 Entie coninginne met al haerre scare.
 40455 Doe ginc Walewein saen na dien

- Op enen tor dat besien;
 Ende sijn moder ginc met al dare,
 Ende sijn oudermoder met hare,
 Ende sijn suster Clariane.
- 40460 Ende doen die vrouwen scouwen ane
 Die tenten ende there banderside,
 Waren si sere vervard tien tide,
 Want si waenden al sonder viren
 Datsi den casteel wilden asselgiren;
- 40465 Maer Walewein die troestese daer.
 "Here," seide die coninginne daer naer,
 "Nu es die tijt so verre comen
 Dat gi mi uwen sout nomen,
 Dien willic nu ter stede weten."
- 40470 Vrouwe, ic ben Walewein geheten;
 Ende dat u es worden so na gebuer
 Dats min oem die coninc Artuer
 Ende es om minen wille comen hare.
 Nu eest tijt dat ic daer vare
- 40475 Ende dat ickene met mi bringe hier binnen,
 Ende Genevren der coninginnen,
 Ende der ridders mede een deel,
 Om te besiene desen casteel."
 Doe baden hem die vrowen daer naer
- 40480 Dat hi te hans vore daer
 Ende hise met hem brachte ter steden.
 Dus es Walewein derward gereden,
 Ende nam met hem ridders ende joncfrouwen,
 Die scoenste diemen mochte scouwen;
- 40485 Ende es toten comen saen,
 Dine blidelijc heeft ontfaen.
 Doe telde Walewein den coninc
 Van algader sire dinc,
 Ende vanden castele ende vanden vrouwen,
- 40490 Dies die coninc niet wilde getrouwen,
 Want hine geloefde niet, oppenbaer,
 Dat sijn moder ware daer;
 Want hi waende, sijt seker das,
 Dat si meer dan .xl. jaer doet was.
- 40495 Hi waende dat Walewein betoverd ware.
 Doen vertelde hem Walewein daer nare
 Alle die sticken groet ende clene
 Die ic hier vore seide gemene.
 Ende doen dien coninc dat werd cont
- 40500 Voer hi met Waleweine ter stont,
 Met .xx. ridders daer ter stede,
 Ende die coninginne oec mede.
 Ende alsi banderside quamen
 Ende die .ij. coninginnen vernamen
- 40505 Gingen si jegen hen haestelike,
 Ende ontfigense vrindelike.
 Daer ward grote bliscap saen,
 Want alse die coninc heeft verstaen
 Dat hi daer sire moder vant,
- 40510 Ende die moder den sone te hant,
 Ende Walewein suster ende moder,

Die moder tkint, di suster den broder,
 Doe ward die bliscap soe groet al daer,
 Dat si vergaten al daer naer.
 40515 Harre maisnieden banderside,
 Die drove waren ende onblide
 Omden coninc ende haerre vrouwen,
 Want si waenden in rechten trowen
 Dat si betovert waren, vorwaer,
 40520 Om dat si so lange merden daer;
 Dies driven si rouwe onderlinge.
 Godweet, nu donken mi dese dinge
 Gedeilt oneffene ende niet wel;
 Want dene bliscap ende spel
 40525 Hadden ende vroude herde groet,
 Ende dandere van rouwen wilden doet
 Wesen. Maer saen was dese dinc
 Verwandelt; want die coninc
 Keerde des anders dages na das
 40530 Daermen sire comste blide was.
 Ende also die coninc was danen gesceden
 Doe ginc hem Walewein gereden
 Te sinen campe ward gereet.
 Doen hi gewapent was, Godweet,
 40535 Soe gorde hem een swaerd
 Her Tristram, dat dire was ende waerd,
 Des conincs neve, die menegen dach
 In swaer bedwanc van minnen lach
 Om Ysauden wille van Yrlant.
 40540 Ende banderside es comen Griromelant
 Met menegen riddere ende joncfrouwen,
 Diemen te wondere mochte scouwen.
 Ende also Walewein dit heeft verstaen
 Dedi sijn ors bringen saen,
 40545 Ende sater op, ende voer ter vard
 Met scoenre geselschap ten campe ward.
 Also Clariane dit verstoet,
 Dattie camp ember wesen moet,
 Was si die droefste di nie man sach.
 40550 Si viel in onmacht optien dach
 .vij.werf, want hare was seer
 Dat herte, ende tonrasten meer
 Dan ic u wel can doen verstaen;
 Want nature ende redene sonder waen,
 40555 Willen dat si getrouwe si
 Den broder, ende die minne daer bi
 Wille dat si den broder late
 Ende den vrient an hare sate
 Ende hem geonstech wese vor al.
 40560 Dit latic dus bliven, ende sal
 U secgen van Griromelande,
 Die onder ridders ende seriante
 Wel .m. brachte, in goeden trouwen,
 Ende also vele vrouwen ende joncfrouwen,
 40565 Die scoenste diemen vant int lant.
 Selve was min her Griromelant
 Gewapent so behagelike,
 Dat nie man sach dies gelike.
 Dus quam Griromelant daer te stride:
 40570 Ende her Waleweine quam banderside

Metten coninc ende met sinen lieden
 Ende met vele meerre meisnieden.
 Ende alsi bi een quamen na dat
 Doe hilt elc stille op sine stat;
 40575 Ende Walewein ende Griromelant
 Namen beide speren in hant.
 Her Walewein horte vort sijn ors,
 Ende Griromelant, die niet wors
 En was gereden dan oec hi.
 40580 Dus quamen te gadere die ridders vri
 Met selker cracht, dattie speren
 Te sticken braken in den weren,
 Ende dat si oec te gadere quamen
 Metten scouderen beide te samen,
 40585 Soe dat si vielen metten parden
 Beidegadere daer ter aerden.
 Dese joeste was soe groet,
 Een mate riddere warre af doet.
 Ic weet oec wel, dat elken deert.
 40590 Walewein spranc op ende trac sijn swerd:
 Soe dede oec Griromelant.
 Elc sloech op anderen daer te hant
 Al te voet, want hare orsse
 Blevden daer licgende vander porsse.
 40595 Dus vochten si daer lange stont
 Dat niemanne mochte werden cont
 Wie tfoerdeel hadde van hen tween,
 Want elc gout den anderen al in een
 Opter stat dat hi hem dede.
 40600 In beiden siden was serechede
 Van haren vrinden, van haren magen,
 Om die grote sware slagen
 Die deen den anderen gaf al daer.
 Dies hadde min her Walewein, vor waer,
 40605 Grote scame te derre tijt,

- Dat hi sinen wille inden strijt
 Niet wel volvorderen en mochte.
 Met groten slagen hi doe besochte
 Griromelande, die hem weerde sere;
 40610 Maer min her Walewein haeste hem mere,
 Ende verhaeste soe Griromelande,
 Soe dat hine daer althande
 Hadde onder bracht, en hadde gedaen
 Dat hi liet sine ogen gaen
 40615 Opter scoenre Clarianen:
 Doe begonste hem sijn herte vermanen
 Die sutecheit van harre minnen.
 Doen werd hi int herte binnen
 Fierre ende coenre dan een drake:
 40620 Die minne geloefdem sine sake
 Te goeden poente te bringen mede.
 Om desen troest hi weder dede
 Waleweine soe sere doe onder,
 Dats den mengen hadde wonder.
 40625 Dat hem die minne daer dus diende,
 Dies waren blide sine vriende,
 Ende priedene sere alle daer,
 Ende seiden daer al oppenbaer,
 Dat doe in al eertrike
 40630 Niet en ware sijns gelike.
 Walewein scaemden om die sake,
 Want hi horde al die sprake
 Die Griromelants mage seiden.
 Sijn swaerd nam hi sonder beiden,
 40635 Ende sloech Griromelande enen slach,
 Datmer dbloet ut rinnen sach,
 Opt hoeft, datmen in wederside
 Sien mochte. Des waren onblide
 Griromelants vrient, maer daer an
 40640 Was blide die coninc ende sine man.
 Ende Walewein ward al verfierst,
 Ende begonste te vechten al van ierst;
 Want het was omtrent middach,
 Dat hem wies sine cracht:
 40645 Ende hi stac na dansichte
 Griromelande, ende sloech bedichte
 Op hem daer so grote slage,
 Dats drove waren al sine mage;
 Want hi was so sere ontaen,
 40650 Dat hem sijn herte was ontgaen.
 Sine vrient dreven rouwe groet:
 Si hildene alle over doet.
 Deen side es blide, dander heeft rowe.
 Mar Clariane die scone joncfrouwe
 40655 Was die gene diet al ontgout:
 Haer verdriet was menechfout.
 Daer droech nu dus over een
 Redene ende nature onder hen tween,
 Dat si den broder onne bat
 40660 Dan den amijs, in elke stat,
 Want sine mochte vercoveren no oec sien

Beteren broder, verlore si dien:
 Dat soude si lichte beteren amijs,
 Verlore si dien, in alre wijs.
 40665 Dit raet redene ende nature,
 Maer dit donct ende ongedure
 Der minnen, ende oec grote onmate,
 Ende wilt dat si den broder late,
 Want damijs sal, sonder waen,
 40670 Altoes hare sijn onderdaen;
 Si seit: "Dijn herte dat es sijn,
 Ende tsine oec dijn eygijn;
 Ende alse hi heeft dijn hertekijn
 Ende du de sine, hoe mocht dan sijn
 40675 Die jegen hem vochte, hine ware
 Jegen di selven al oppenbare?"
 Die minne seide ende proeft mede:
 "Walewein, die dus vecht gere
 Jegen dijn lief, hine mint di niet:
 40680 Dit mach elc merken diet besiet.
 Dijn herte heeft nu Griromelant,
 Ende slaten dan doet Walewein thant
 Soe moetti sterven in groten toren."
 Des brachte di minne haer vele te voren,
 40685 Soe dat sijt liet om gene dinc,
 Sine ginc tot Arture den coninc,
 Ende bat hem om haren amijs.
 Die coninc seide: "Nichte, des sijt wijs,
 In hebbe gene macht hier an;
 40690 Maer Walewein u broder, die den man
 Vore hem heeft inden camp
 Hi magen u geven sonder scamp."
 Dus es si te Waleweine gegaen,
 Ende viel hem te voten saen,
 40695 Ende bat hem met groten sere
 Om Griromelande den here.
 Hi seide dat hijs nine dade,
 "Hine wedersecge die overdade
 Daer hi mi af hevet beropen."
 40700 Die coninc quamer doe toe gelopen
 Dat hi der nichten helpen soude;
 Maer Walewein geensijns nine woude
 Den camp niet quite scelden daer,
 Griromelant en wederseide oppenbaer
 40705 Die valscheit entie grote mort.
 Doch bracht die coninc alsoe vort
 Dattie camp werd op genomen,
 So dat si souden daer weder comen
 Des ander dages vroeck betide
 40710 Alsoe gewapent inden stride,
 Des waren blide die heren al,
 Want si hoepten doe dat sal
 Die coninc Artur den pais maken.
 Dus scieden si alle bi desen saken;
 40715 Ende Walewein voer daer allene
 Met sire geselschap gemene
 Ten castele ward vanden wondere,
 Daermen hem diende wel besondere.
 Ende recht op desen selven nacht
 40720 So hevet die coninc daer toe bracht,

Ende so gesproken, dat Griromelant
Clarianen troutde te hant,
Ende waende den pais dus hebben gemaect
Ende Walewein, die noch haect
40725 Na sinen camp, gereiden ter vard
Sanderdages, ende reet dar ward,
Ende gemoette daer min her Keyen,
Die hem daer nu reet meyen.
Doen seidi Waleweine daer saen
40730 Hoe die dinge waren vergaen,
Ende dat Griromelant tsinen live
Clarianen hadde genomen te wive.
Dies balch hem Walewein so sere,
Dat hi swoer dat hi nembermere
40735 Ne quame in sijn hof, Godweet,
Hine soudene soeken eer gereet
Met .iij.m. man te voet.
Om desen groten evelen moet
Soe sciet Walewein van Keyen daer
40740 Ende voer in anderen lande daer naer.
Nu latic van Waleweine bliven
Ende sal u vanden coninc scriven.
Daventure seget nu vord:
Also min her Keye dit heeft gehord
40745 Ginc hi saen ten coninc,
Ende vertelde hem al dese dinc
Die Walewein hier vore hem seide.
Doe dede die coninc sonder beide
Gebieden alden groten heren
40750 Dat si Waleweine souden doen teren,
Dat sine souden soeken gaen
Al te voet. Dit was gedaen.
Die coninc ginc voren ende si alle mede,
Rechte toter selver stede,
40755 Daer her Keye van hem sciet;

- Ende alsine daer ne vonden niet
 Dreven si doe groten rouwe.
 Maer Clariane die joncfrouwe,
 Die wel wiste dat van hare quam,
 40760 Si was op hare selven gram,
 Ende hadde verdriet ende rouwe groet,
 Dat si haer livere ware doet.
 Doe sworen een deel ridders daer
 Dat si hem souden varen naer,
 40765 Ende soeken souden heme teren
 Een jaer eer si weder keren.
 Her Tristram, Ysauden man,
 Die hi met starker minnen wan,
 Was dierste die daer op spranc,
 40770 Ende Perchevael daer na eer iet lanc,
 Ende Acglavael sijn broder met,
 Ende Garies ende Griflet,
 Ende Keye ende oec Dodineel,
 Ende ander ridders en groet deel,
 40775 Tote hen .xxiiij. sonder waen.
 Dese hebben enen eet gedaen
 Dat si in enen jare doen keer,
 Sine hebben Waleweine eer
 Vonden. Dus scieden si daer
 40780 Vanden coninc; ende daer naer
 Voer Artur weder in sijn lant
 Ende sciet van sire moder thant.
 Ende Griromelant ende Clariane
 Voren daerna oec, ic wane,
 40785 Te sinen lande te Orcanien.
 Dus sceden si daer in vier pertien.
 Hieraf latic die tale bliven,
 Ende sal vanden ridders scriven,
 Die Waleweine soeken varen,
 40790 Die hen verre was ontvaren.
 Dus reden te gadere dese heren
 Ende en wilden niet van een keren
 Dien dach ende den anderen daer na.
 Des derdes dages, alsict versta,
 40795 Quamen si gereden an een wout,
 Daer wegesceden stonden menechfout,
 West, suud, oest ende noert.
 Daer hebben si ene stemme verhort,
 Die riep lude: "Staet, staet.
 40800 En vard niet vord, het ware quaet
 Voerdi vorder enen voet.
 Mar es uwer enech so goet,
 Dat hi dar ene joeste riden,
 Men sal ten wege sijns ontbiden."
 40805 Doe bat Keye hen allen daer naer
 Datmen heme lite varen daer
 Ende dese joeste wilden geven.
 Sij sijns alle in Keyen bleven.
 Dus voer Keye dar warf,
 40810 Ende noepte met sporen sijn part,
 Ende reet alsoe ten wege toe;

Ende die ander hilt int bosch noch doe,
 Ende vrachde Keyen wie hi ware.
 "Ic beent, Keye," sprac hi daer nare.
 40815 "Soe hoetti dan jegen min spere."
 Ende Keye sette hem daer ter were.
 Die gene quam uten bosce gevlogen
 Soe utermaten ende soe vermogen,
 Dat hi Keyen stac ter eerde
 40820 Lachterlike al metten perde,
 Dat hi opward kerde die voete.
 Oec hadde Keye van dien onmote
 Selc verdriet, daer hine stac,
 Dat hi .ij. rebben ontwe brac.
 40825 Ende die ander voer int wout saen,
 Ende riep alsi vore hadde gedaen.
 Doe voer derward Dodineel,
 Ende wilde Keye wreken en deel;
 Ende die ander vrachde hem mede
 40830 Hoe hi hiete. Hi seit ter stede.
 "Nu hoetti dan," sprac hi saen:
 Mettien liet hi henen gaen.
 Ende Dodineel verhaeste hem daer,
 Ende stac den riddere, die sonder vaer
 40835 Sinen scilt daer jegen droech,
 Dat hem ne dede geen ongevoech;
 Maer hi stac Dodinele met sinne
 Recht onder den bart vander kinne,
 Dat hine droech uten gereide,
 40840 Soe dat hi viel optie heide
 Met sire scouderen soe sere mede,
 Dat si hem ginc daer uten lede.
 Dus es er .ij. mesmaect sere,
 Ende echter reet int wout die here.
 40845 Nu es Triestram comen vort:
 Ende alsene die ander heeft verhort
 Vrachdi na sienen name echt.
 "Ic wille dat gi mi berecht,
 Sprac her Tristram, " wie gi sijt;
 40850 Want ic wilt weten nu ter tijt."
 Die ander seide: "Ic vrages u voren,
 Daeromme willic van u irst horen."
 Tristram seide: "Dan sal niet wesen."
 "Soe selewi vechten dan om desen:
 40855 Wie irst den anderen can verwinnen,
 Hi sal hem sinen name doen kinnen."
 "Bi Gode, dat si." sprac Tristram.
 Dus liten si lopen ende elc quam
 Daer op anderen met enen gemote
 40860 Soe vresselike ende soe onsoete,
 Dat haer orsse beide tsuckeerden,
 Ende hare speren beide falgeerden
 Ende rechte braken vor die hant,
 Ende sticken vlogen daer int sant.
 40865 Die perde sprongen op ter vard,
 Ende si trocken beide die sward,
 Ende gingen slaen slach in slach
 Tote rechte opten middach,
 Datmen niet geweten conde
 40870 Wie die beste was ter stonde.

Naden middach gingen si moeden,
 Ende hare wonden gingen bloden,
 Dier si menege hadden ontfaen.
 Mettien wilden oec sijn gegaen
 40875 Die andere gesellen al oppenbare
 Om die .ij. te scedene dare.
 Ende alse dat die ander riddere sach
 Vloe hi henen al dat hi mach
 Int dicke wout saen na das,
 40880 Daer hi hen ongereet in was:
 Dus es hi hen ontfaren daer.
 Doen keerden si saen daer naer,
 Daer Keye lach ende Dodineel,
 Die gequetst waren een deel,
 40885 Alsic u vore verstaen dede.
 Ende rechte te deser selver stede
 Quam een knape daer gereden
 Met harder groter haestecheden,
 Die Tristram sochte om die dinc,
 40890 Want sin wijf in arbeit ginc,
 Ende om heme so sere mesliet,
 Si soude sterven en quame hi niet.
 Dit dede die knape hem verstaen
 Ende Tristram, die sere was bevaen
 40895 Met harre minnen, was drove sere.
 Hi penst: settet hem ten kere,
 Ende voer hi daer ombe nu te lande,
 Dat onnere ware ende scande;
 Ende en keert hi niet, ende bleefse doet,
 40900 Soe soude sijn rouwe sijn so groet,
 Dat hi selve soude bederven
 Ende van groten rouwen sterven
 Sine gesellen seiden doe: "Here,
 Gi sijt gewont harde sere,
 40905 Ende Keye ende oec Dodineel

- Sijn gequetst nu een deel,
 Soe datsi nember mogen riden.
 Hier bi radewi u nu ten tiden
 Dat gi alle drie metten knape vard
 40910 Ten coninc ende tuwen wive ward;
 Ende wi selen varen vord
 Tot dat wi iet hebben verhort
 Ofte vernomen van Waleweine."
 Dus scieden die heren vanden pleine
 40915 Alse Tristramme waren verbonden
 Sine wonden; ende ten selven stonden
 Daden si Keyen sitten op,
 Daer si mede hilden sere haer scop,
 Omdat hi soe cuemde ende steinde
 40920 Alsine metten handen gereinden.
 Dese drie voren thusward.
 Ende die riddere, die met snelre vard
 Ontfaren was daer inden woude,
 Quam alsoe alst wesen soude
 40925 Ten inde vanden woude gereden,
 Daer dese drie neven leden.
 Ende Keye ward daer doe in spraken
 Ende seide hoe met fellen saken
 Ende valsclike stac ter neder;
 40930 Maer mocht hi noch comen weder
 Ane sijn boert, hi sout hem lonen.
 Dodineel wilt oec versconen
 Ende seide mede tselve aldaer.
 Die riddere, die daer was soe naer,
 40935 Horde algader dese word.
 Hi quam gereden en lettelt vord
 In haer gemoet, ende seide gereet:
 "Keye, noch benic hier, Godweet.
 Nu wrect di valscheit hier op mi;
 40940 Ic salse wreken, canic, op di.
 Nu hoet di herde wel te voren."
 Mettien so noepti dors met sporen
 Ende quam gereden te hem waerd.
 Ende Keye, die hem nine waerd,
 40945 Besiden uten wege reet.
 Die gene doe hem der steke vermeet,
 Ende nam dat spere saen daer naer
 Ende sloech Keyen optie scoudere daer,
 Dat hi averecht viel ter eerde
 40950 Al verdovet vanden perde.
 Doe quam hi te Dodinele ward
 Ende waenden slaen metter vard;
 Maer Dodineel deecte daer met allen,
 Ende liet hem vanden perde vallen.
 40955 Doe trac sijn sward ter selver steden
 Tristram ende quam vord gereden,
 Ende seide: "Here, hout mate saen:
 Wildijt al nu hier verslaen?
 Gi sult ons laten leven hier,
 40960 Al waerdi noch alse fier."
 Doe sprac die ander: "Maer u gesellen,

Die van groter valscheit tellen,
 Die ic hier vore hen hebbe gedaen,
 Waeromme en wreken sijt niet saen?
 40965 Wildijt becorten nu ter tijt
 Hiervore hen in een crijt,
 Want ic ben jegen u campvast?
 Maer gi daet mi heden overlast
 Met uwen gesellen, di op mi quamen,
 40970 Dies si hen allen mogen scamen.
 Op die vorwaerde, wildijt gestaden,
 Vechtic, dat wi heden daden:
 Verwinnic u ofte gi mi,
 Dat deen bekint werde daer bi."
 40975 Tristram seide: "Ic loeft mede."
 Dus gingen si vechten daer ter stede.
 Daer vochten si so lange wile,
 Datmen mochte gaen ene mile.
 Soe dat Tristram tonder was,
 40980 Ende hem op soude geven na das,
 Ende soude geliet hebben ter steden,
 Die quam daer ene joncfrouwe gereden,
 Die Lancelote van Lac sochte.
 Doe si spreken hoerde haer dochte
 40985 Dattie riddere Lanceloet was
 Die daer vacht, sijt seker das,
 Ende si scoet an heme te hant,
 Ende tpart metten breidele prant
 Ende seide: "Here, vard met mi nu:
 40990 Mijn vrowe van Lac ontbiet u
 Dat gi vollijc comt te hare."
 Hi antwerde der joncfrouwen daer nare:
 "Willecome, live joncfrouwe.
 Ic vare met u, bi mire trouwe,
 40995 Mar ic moet eer weten
 Hoe dese riddere es geheten."
 "Ic saelt u wel secgen nu:
 Sceltene quite, des biddic u,
 Hets Tristram Ysauden man."
 41000 Doe scoutene Lanceloet quite daer an.
 Sonder meer te vragene iet
 Secgic u dat hi danen sciet;
 Ende Tristram ende Keye ende Dodineel,
 Die te barenteert waren een deel,
 41005 Voren te Arturs hove ward.
 Nu latic hier af staen die vard,
 Ende sal u nu vord tellen
 Van algader dien gesellen
 Die daer bleven anden woude,
 41010 Daer hen ontvoer die riddere boude,
 Ende daer Tristram van hen sciet
 Ende Keye, die sint hadde verdriet.
 Nu gewaget daventure das,
 Alse Tristram dus gesceden was,
 41015 Dat elc geselle daer allene
 Enen wech nam gemene
 Om Waleweine te sokene daer.
 Nu was in groten pinen swaer
 Acglavael om Perchevale,
 41020 Want Percheval was, wet dat wale,

Noch jonc ende kints mede,
 Ende hi wilde daer oec gerede
 Enen wech varen allene,
 Ende Acglavael wilde gemene
 41025 Met hem varen, wats gesciet.
 Perchevael seide, hine soude niet.
 Doch moesti sceden van Perchevale,
 Daer ic nu af sal houden tale,
 Want als hi was gesceden daer
 41030 Quam hi onlancs gereden daer naer
 Op enen berch, daer hi beneden
 Sach vele rikelijcheden,
 Ende ene scone stat daer staen,
 Ende een water daer omme gaen;
 41035 Ende dit was die selve stede,
 Daer ic hier vore af sprac mede,
 Daer Walewein vore gereden quam,
 Daer hi die quade joncfrouwe vernam,
 Die hem daer so lelijc toe sprac,
 41040 Daer hi [of] hadde groet ongemac,
 Daer hi opt sciltknecht pert reet.
 Dese joncfrouwe, na dat ict weet,
 Was nu belegen in die stat;
 Want alse vollijc alse wiste dat
 41045 Orgeleos, die haer amijs was,
 Dien Walewein gaf vor das
 Den verman hier vore gevaen,
 Doen hi die niemare heeft verstaen
 Dat Walewein was wech gereden
 41050 Verbolgelike van dier steden,
 Maecti sinen pais saen
 Jegen den verman, ende heeft bestaen
 Te orlogen optie quade joncfrouwe;
 Want die scande ende die ontrouwe
 41055 Ginc hem na, die si hem dede

- Doe si Waleweine volgede mede
 Ende heme in gevancnesse liet:
 Dit wilt hi wreken, wats gesciet,
 Ende volgede der joncfrouwen naer,
 41060 Die gevaren was, wet vor waer,
 Weder danen si was geboren,
 Daerse Walewein vant te voren.
 Ende alsi vernam datse Orgeleos
 Weder wilde hebben altoes
 41065 Voer si in hare stede saen,
 Die hare doe was onderdaen;
 Ende hi volgede hare na dat,
 Ende belach met here die stat,
 Ende dede der stat groten pant;
 41070 Want sijn casteel stoet daer ant sant,
 Die soe groet was ende so vast,
 Dat hi noit sach genen gast.
 Daer quam mensch bi in vernoye:
 Hi dwanc die pade van Galoye.
 41075 Nu es Perchevael neder ward comen.
 Alsi dat volc daer heeft vernomen
 Reet hi dar ward met snelre vard.
 Doe Orgeleos sijns geware ward
 Reet hi jegen heme opt sant
 41080 Ende vraechde Perchevale alte hant
 Wie hi ware ende wanen hi quame.
 "Perchevael, seit hi, es min name,
 Ende ben van conincs Arturs lieden.
 Nu segt mi, condi mi iet bedieden
 41085 Van Waleweine?" sprac Perchevale;
 "Waert te berge oft te dale
 Daer ickene igerenc mochte vinden,
 Ic soude mi gerne derward winden."
 Die ander sprac: Nu soecti dan
 41090 Enden den alre valsten man
 Die in ertrike levet nu."
 Perchevael seide: "Dat secgic u,
 Dat gi liget valschelike.
 Men vindt nigeren sine gelike
 41095 Van dogeden ni van vromicheden."
 Hier om worden si daer ter steden
 Beide so erre, dat elc nam
 Sin spere ende daer gereden quam
 Deen opten anderen so onsochte,
 41100 Dattie eerde donderen dochte.
 Orgeleos stac op Perchevale
 Ende geraecten metten spere so wale,
 Dattet brac te seven staden;
 Mar en dede ne gene scaden
 41105 Perchevale, noch gene dere.
 Maer hi stac met sinen spere
 Orgelosen al dorentore,
 Ende maecte hem in di side een store
 Soe wijt, so diep, ende so groet,
 41110 Dat hi thans vel te doet.
 Ende in die selve wile recht

Soe ward daer buten een gevecht
 Ende een harde groet geluut,
 Want die van binnen togen uut
 41115 Ende slogen optie andere soe,
 Dat daer menech ward onvroe.
 Ende om dit vergaten si daer
 Hars heren allegadere vor waer,
 Die daer doet lach ant sant.
 41120 Doe quam daer een gereden te hant,
 Dine daer sach licgen doet.
 Die gene maecte geruechte so groet,
 Int here van sijns heren dode,
 Dat si alle worden blode
 41125 Ende gingen vlien ter selver stont.
 Ende Perchevael, dien dit was oncont,
 Hilt biden riddere noch doe;
 Ende die vander stede quamer toe
 Alsoe alsi dandere jageden henen,
 41130 Ende vonden Perchevale biden genen,
 Dien si wel ontvingen na das,
 Doen si wisten wie hi was,
 Ende vordene met hen in die stede
 Ende vore die quade joncfrouwe mede,
 41135 Dine vrindelike ontfinc.
 Alsi seker wiste die dinc,
 Dat hi Orgeleose hadde doet,
 Ende Waleweins geselle was al bloet
 Dede si hem die meeste feeste
 41140 Daermen af tellen mochte in jeeste.
 Ende dese joncfrouwe, daer ic af scribe,
 Si ward sint reine van live
 Ende heilich ende goet oec mede,
 Soe datmense hiet gerede
 41145 Die goede joncfrouwe ende anders niet;
 Gelijc datmense te voren hiet
 Die quade joncfrouwe so hietse nu
 Die goede joncfrouwe, dat seccig u.
 Perchevael bleef met hare dien nacht.
 41150 Des ander dages was hi bedacht
 Dat hi niet langer wilde ontbiden,
 Hine wilt om sine aventure ride;
 Hi sciet also vander joncfrouwen,
 Die hem geloefde bi haerre trouwen,
 41155 Mocht si van Waleweine iet verhoren,
 Si sout Arture bringen te voren.
 Dus sciet Perchevael van daer,
 Ende reet menegen dach daer naer
 Dat hi gene aventure ne vant.
 41160 Nu salic u vord seccen te hant
 Van sinen broder Acglavale
 Eer ic meer scribe van Perchevale
 Daventure sal ons tellen:
 Doe Acglavael sciet vanden gesellen
 41165 Quam hi gereden op een sant,
 Daer hi ene riviere vant,
 Die groet was ende herde diep,
 Ende die herde sere liep.
 Hi reet die riviere te dale,
 41170 Maer hine vant brucge no zale,

Ende het was den avonde naer.
 Over ene wile gemoetti daer
 Enen riddere, die opward reet
 Die nine sprac als hi hem leet;
 41175 Ende Acglavael kerdem ombe:
 "Hoe varstu dus also een stombe:
 Nu alsic hier groette di
 Waeromme en antwerdestu niet mi?
 Du sout spreken ende mi berechten,
 41180 Oft du sout jegen mi vechten."
 Ende die ander voer rechte vort
 Ende en sprac niet een word,
 Ende voer ter rechter hant daer besiden,
 Daer een casteel stont tien tiden;
 41185 Daer reet hi in met haesten groet,
 Ende sine wapine hi saen ontboet,
 Ende wapende hem met wapinen dire,
 Ende dede een ors bringen scire,
 Ende sater op ende voer daer uut,
 41190 En seide: "Waer sidi, die dus geluut
 Hebt geweest? Nu comt hier naer,
 Ic sal u soe spreken, wet vor waer,
 Eer gi mi ontridet nu,
 Dat gi nembermeer, dat seccic u,
 41195 Ne volget na goeden man."
 Mettien sette hi sijn spere an;
 Ende also Acglavael des geware ward
 Trac hi met ere snelre vard
 Ombe sijn part ofte hi vloe.
 41200 Om dat hi woude dat hem doe
 Die gene soude volgen mede
 Tote in ene hemelike stede,
 Vanden castele ene halve mile.
 Dit dedi daer ter selver wile
 41205 Dat hem te hulpen nieman ne quame

- Ocht hi hem daer sijn leven name.
 Ende die gene riep vaste: "Keert,
 Puten sone, valsch quaet onteert.
 Nu sprekic ende gi niet."
- 41210 Alse Acglavael sine stede siet
 Keert hi hem ende sprac tijt:
 "Nu weerd u, oft gi goet man sijt.
 Gi hebt mi lange gnoech versproken,
 Ic waent noch tavont werd gewroken."
- 41215 Die ander seide: "Nu hout besiden,
 Ic wille di spreken nu ten tiden
 Ende vragen hoe du quams int lant
 Dat lettelt iemanne es becant:
 Wanen quamstu optie rivire?"
- 41220 En es geen riddere so fire
 Dire op riden dar, vor waer.
 Nu segt, wanen quamstu nu daer?"
 "Bi Gode, ic saelt di doen cont;
 Maer in segt di niet ter stont
- 41225 Om dat ic di iet ontsie.
 Ic ende ene grote pertie
 Soeken Waleweine nu ter steden,
 Ende aldus coninc hier gereden
 Om hem te soekene in dit lant."
- 41230 "Ja," sprac die ander te hant,
 "Soecti Waleweine den verrader,
 Soe moettijt hebben vele quader:
 Om sinen wille, dat verstaet,
 Sone ward uwes levens geen raet;
- 41235 Sidi oec van Arturs maisnieden
 Ende van sire pertien ende sinen lieden,
 Soe haetic u al toter doet.
 Nu segt mi uwen name al bloet;
 Ic willen weten eric u doet sla."
- 41240 Acglavael seide daer na:
 "Minen name en hal ic nie:
 Acglavael heetmen mie,
 Ende min broder es Perchevael."
 "Ja, sidi dit," seit hi, Acglavael,
- 41245 Die mi verradelike halpt vaen,
 Daer mi Walewein dede, sonder waen,
 Gevangen licgen ende gebonden,
 Ende eten dede metten honden,
 Dat moetstu nu becopen hier,
- 41250 Al waerstu noch alse fier."
 Acglavael die sprac na das:
 "Bestu dit, verradere Gregorias,
 Die Walewein sijn ors ontfures?
 Du hefs hier ene dinc gerures
- 41255 Die di ember sterven doet;
 Alse mote mi God geven spoet.
 In wilde niet wesen, sekerlike,
 Nu ter wilen in hemelrike,
 In soude die quaetheit wreken ere,
- 41260 Die gi dadet so goeden here;
 Want hi dlijf [di] daer behilt.

Nu hoet u vaste oft gi wilt,
 In geve u verste hedemeer."
 Mettien daden si enen keer
 41265 Om bat te verhaelne haren loop:
 Si reden te gadere over hoep
 Metten speren harde stide.
 Gregorias reet ten selven tide
 Op Acglavale sijn spere ontwee,
 41270 Maer Acglavael ne hadde geen wee,
 Want hi geraectene opten scilt.
 Ende Acglavael, die jegen hem hilt
 Sijn spere stief, geraecten soe,
 Dats die ander ward onvroe;
 41275 Want hi stakene in die borst
 Dat hi neder viel al sonder vorst
 Gequetst sere optie aerde;
 Nochtan so vinc hi scire ten swaerde
 Ende quam te Acglavale ward
 41280 Ende seide hi soude dorsteken sijn part
 Hine ginge af saen te voet.
 "Her riddere, ic secgu wat gi doet;
 Nemt u ors nu ten tiden,
 Ic wille te ors jegen u striden."
 41285 Dus sat op weder Gregorias
 Ende Acglavael gedogede hem das;
 Maer ic segt u in waerre dinc,
 Dat hi hem den wech onderginc
 Op aventure oft hi daer naren
 41290 Heme daer iet woude ontfaren.
 Nu sijn si beide vergadert daer:
 Si slogen slage harde swaer
 Met haren swaerden, dat verstaet.
 Maer alst daer omt lange gaet
 41295 Soe had te quaet Gregorias.
 Hi ware gerne onfloen na das,
 Maer hine conste in gere manire.
 Hi ward nu so godertire,
 Dat hi hem dwingen liet gereet,
 41300 Ende hadde gerne gedaen enen eet
 Te varne daer hi hadde gewilt.
 Hi boet hem op daer sinen scilt,
 Ende bat genade sere daer.
 Ende Acglavael seide daer naer:
 41305 "Gi sijt soe loes ende so quaet,
 Ende hebt gedaen so menge ondaet,
 Ende gi hebt oec u trowe verloren,
 Ende gi sijt menedech ende versworen,
 Want gi sword ten heiligen mede
 41310 Te Carmeloet in die stede,
 Doen gi daer in laget gevaen,
 Eer gi van daer mocht ontgaen,
 Dat gi embermer na desen
 Den coninc sout getrowe wesen
 41315 Ende sinen ridderen, daer gise vont.
 Des gedacht qualike ter stont,
 Fel verradere Gregorias,
 Onder die eyke, daer u genas
 Walewein, dien al ere betaemt,
 41320 Dien gi daer sijn pert oec naemt.

Die valscheit moetti nu ontgulden:
 En hulpt geen bidden no geen hulden,
 Maer verweerd u oft gi cont."
 Gregorias sach wel daer ter stont
 41325 Dat hem ne hulp en geen smeken:
 Mettien begonsti thovet queken
 Ende seide: "Bi Gode, ic wist wel,
 Gi sijt soe quaet ende soe fel,
 Ane u en es gene genade;
 41330 Mare felheit ende overdade
 Soe es ane hen allen geboren,
 Die tArturs hove toebehoren."
 Acglavael seide, "Dit weetmen wale,
 Beide te berge ende te dale,
 41335 Wat Artur es ende sine maisniede;
 Maer hore wat ic di bediede:
 Nem dinen scilt ende dijn sward
 Ende waert u hier metter vard,
 Oft ic sla u thovet af."
 41340 Gregorias gene antwerde gaf
 Ende nam sijn sward ende sinen scilt
 Also een die hem weren wilt;
 Maer die were was saen gedaen,
 Want Acglavael gincgen slaen
 41345 Slach in slach ten selven stonden,
 Ende gaf hem daer so vele wonden
 Dat hi viel ter eerden neder.
 Daerna waendi op staen weder,
 Ende Acglavael, di bi hem was,
 41350 Slogene opt hovet saen na das
 Dat hi sturte weder doe:
 Tward ginc toten tanden toe.
 Dus bleef daer doet Gregorias,
 Die een quaet verradere was.
 41355 Dus wrac Acglavael daer ter stede

- Hen allen, dien hi noit lede dede.
 Alsoe dese batalie was gedaen
 Keerde Acglavael weder ombe saen
 Ter riviren ward danen hi quam.
- 41360 Hi reet een sticke eer hi vernam
 Enech huus oft enech hof.
 Daerna sach hi en lettel bat of
 Een gelege scone ende dire
 Rechte over gene rivire,
- 41365 Tere brucgen daer hi quam,
 Daer hi den wech over nam:
 Dit was tuscen dach ende nacht.
 Een goet man stont optie gracht,
 Die out was, ende cranc sceen sere.
- 41370 Acglavael groette den here
 Ende bat hem dor Gode saen
 Dat hine nacht mochte ontfaen.
 Want hi ware vermoit nu.
 "Ic doet gerne, dat secgic u;
- 41375 Maer segt mi first, oft gi wilt,
 Wie heeft dorhouwen so uwen scilt?
 Ende waer af sijn u wapine
 Alsoe bebloet nu in scine?
 Dat willic weten over luut,
- 41380 Want ic hebbe .ij. ridders daer uut,
 Die mine sonen sijn beidegader,
 Die nu wachtende sijn enen verrader,
 Die mi menegen pant doet."
 Acglavael seide: "Sint wesen moet,
- 41385 Gi scient so goeden man, twaren,
 Ic saelt u secgen sonder sparen,
 Sindermeer dat gijt wilt weten,
 In dien dat gi mi nine wilt veten."
 Die goede man seide: "Nenic niet."
- 41390 "Here, een diemen Gregorias hiet,
 Ende die mi den wech wilde verplegen,
 Dien hebbic thans ginder verslegen."
 "Es dat waer," sprac die oude,
 "Soe sijt willecome menechfoude.
- 41395 Gi hebt mi verlaten nu
 Meneger pinen, dat secgic u."
 Hi dede Acglavale beten saen
 Ende heefden wel te gemake gedaen.
 Niet lange daer na quamen ter steden
- 41400 Des heren kinder beiden gereden,
 Ende seiden sine consten vinden niet
 Gregoriase daer si omme gespiet
 Hadden alle dien dach dure.
 Doe seide die vader ter selver ure
- 41405 Dattene die riddere hadde doet.
 Doe was ginder bliscap groet:
 Alle die waren in die zale
 Dienden daer doe Acglavale.
 Naden etenen gincmen slapen.
- 41410 Des ander dages ginc hem wapen
 Acglavael ende nam orlof

An die genen die waren int hof.
 Doe reden met hem udewerd
 Die .ij. ridders ende die werd
 41415 Om te wetene die waerheit das
 Waer Gregorias doet geslegen was.
 Ende Acglavael die leidese daer
 Ende sciet also van hen daer naer.
 Nu latic hier van hem staen
 41420 Ende sal van Waleweine spreken gaen.
 Daventure doet ons weten,
 Dat hem Walewein heeft vermeten
 Doe hi sciet vanden coninc,
 Dat hi om ne gene dinc
 41425 Weder ne kerde in enen jare.
 Dus voer Walewein harentare
 In vrent lant proven sijn geval
 Ende oec setten al jegen al.
 Sijn gepens was menechfout:
 41430 Hine sparde velt no wout,
 Scilt om hals, spere in die hant.
 Mettien quam hi daer hi vant
 Ene rivire wijt ende diep,
 Daer die stroem sere in liep.
 41435 Hi reet al dat water neder.
 Doe quam hem een gepens weder
 Om dat grael, dat hi hier voren
 Te soekene hadde oec gesworen
 Ende weder te comene, vonde hijs niet,
 41440 Int gevancnesse daer hi ute sciet.
 In dat gepens reet hi alsoe,
 Soe dat hi quam tenen berge toe,
 Die daer stoet ane een wout.
 Daer op reet die riddere stout
 41445 Om te besiene oft hi vername
 Enege herberge daer hi toe quame.
 Ende als hi daer boven soude riden
 Sach hi staende daer besiden
 Enen casteel, als hem dochte.
 41450 Doe reet hi derward dar hi mochte,
 Ende hi vant die porte open ter steden,
 Daer hi scire in es gereden.
 Daer sach hi staen, als hem dochte,
 Die scoenste borch die wesen mochte,
 41455 Daer knapen ute quamen gegaen,
 Dine vrindelijc hebben ontfaen,
 Ende leidene in die grote zale,
 Daer hi cuesselike ende wale
 Was ontwapent, ende daerna
 41460 Wale gecleet, alsict versta.
 Doen brachtmen vorden here daer,
 Die daer lach, wet vor waer,
 Soe behagel van allen dingen,
 Dat ict niet en coude volbringen
 41465 Al wildics pine nu bestaen.
 Die waerd bat Waleweine saen,
 Also die sire comst es blide,
 Dat hi quame sitten neven sine side
 Op dat bedde biden vire.
 41470 Ende min her Walewein ginc doe scire

Sitten daer ter selver stat
 Daer hem sijn ward hiet ende bat.
 Die ward vrachdem wanen hi ware
 Ende wat hi sochte, ende daer nare
 41475 Berechte hem Waleweine gereet
 Na sijn vragen al dat hi weet.
 Doen seiden daer twee knapen saen,
 Dat men wel mochte eten gaen,
 Want het al gereet ware.
 41480 "Soe gaemen eten," sprac hi daer nare.
 Twee guldine beckene vorwaer
 Brachtmen daer si ut dwogen daer.
 Naden dwane so sijn geseten
 Walewein ende sijn werd ende eten,
 41485 Daer hen gedient was hovescelike.
 Daerna quam daer cuesselike
 Een scone knape wel gedaen
 Ute ere cameren daer gegaen,
 Die .i. wit spere brachte in die hant.
 41490 Dese knape, dese scone seriant,
 Leet vore die tafle, daer nu saten
 Dese twee heren ende aten.
 Boven ant inde vanden spere
 Stac een wit yser, daer openbare
 41495 Her Walewein ut sach gaen vers bloet.
 Ene joncfrouwe scone, wel gemoet,
 Quam daerna ende brachte fier
 Een scone selverijn doblie.
 Daerna quamen .ij. knapen vroet:
 41500 Elc brachte .i. candelere goet,
 Op elken .i. kersse bernende clare.
 Her Walewein hadde groten gare
 Te vragene wat dit bedieden mochte,
 Maer hi beide noch ende dochte,
 41505 Want hi sach daer comen gegaen

- Eene scone joncfrouwe, die bevaen
 Was met rouwen harde groet:
 Si weende ende droech al bloet
 Dat grael edel ende oec dire
- 41510 Daerna quamen knapen vire,
 Daer here Walewein altoe gesach,
 Ende brachten .i. bare, daer op lach
 Een lichame ende een pellen daer boven,
 Datmen te rechte sere soude loven;
- 41515 Ende daer boven lach een swaerd,
 Dat meneger marc sceen waerd.
 Dat swaerd sceen al geheel daer;
 Nochtan waest van .ij. sticken vorwaer,
 Mar menne conde geweten niet
- 41520 Dat ware te broken iet.
 Dese gingen alle in ene camere daer,
 Maer sine waren niet lange daer naer
 Sine kerden weder den selven pat
 Die si irsten quamen vor dat.
- 41525 Deen ginc vorden anderen met staden,
 Gelijc dat si te voren daden;
 Ende doe si derdewaerf leden na dat
 Walewein te sinen werd ward sat
 Om te vragene wat dit ware.
- 41530 Hi vrachde hem saen om die bare,
 Omt doblie ende omden spere
 Ende omt grael, dies hi gere
 Hadde te wetene harde sere.
 Die werd seide: "Es an u, here,
- 41535 Selke doget dat gijt moget verstaen,
 Ic saelt u secgen." Doe hiet hi saen
 Tswerd halen, daer ic af seide.
 Men bracht hem: doe nam hi beide
 Die sticken vanden swerde daer
- 41540 Ende seide: "Here, condi vorwaer
 Dit swerd nu soe vast gemaken
 Dat hem moge van allen saken
 Elc riddere daer met verweren.
 Soe salic u secgen al u begeren
- 41545 Van al dat gi mi hebt gevraget."
 Walewein nam tswerd ende besaget,
 Ende settet te gadere, dat hem dochte
 Datter wel met vechten mochte
 Enen camp elc riddere, Godweet.
- 41550 Die werd heren Waleweine nu heet
 Dat hi prove oft hi iet can
 Dat swaerd gebreken, hi sal hem dan
 Berechten van algader mede,
 "Ende meer dan si saget ter stede."
- 41555 Walewein nam tswerd met den oerde,
 Ende daert di werd sach ende hoerde
 Trac hijt weder midt ontwee.
 "Her riddere, gine moget nemmee
 Van derre dinc, die gi begeert,
- 41560 Weten," sprac die goede weert;
 "Want noch en hebdi niet gedaen

Datment u mach laten verstaen.
 Maer in secgere niet toe el,
 Gine moeges noch verdinen wel;
 41565 Want diemen dit laten sal
 Weten hi moet dorvochten al
 Hebben die werelt ende so sijn geheten
 Datmen sijns gelijcs niet sal weten."
 Walewein pensde soe sere hier ombe
 41570 Dat hi sweech stille als een stombe,
 Ende sijns selfs algader vergat,
 Ende in enen slaep viel na dat,
 Daer sijt alle sagen toe,
 Ende sliep toten dage alsoe.
 41575 Des margens als hi ontwake was
 Vant hi hem selven ende sijn harnas
 An enen maras onder enen boem:
 Sijn part daer bi. Doe nam hi goem
 Oft hem enege dinc gebrake;
 41580 Ende hem ne gebrac gene sake.
 Die wapendi hem ende voer van daer
 Sere bedrovet, ende daer naer
 Bepensdi hem in desen rouwe
 Dat hi te Scaveloen sine trowe
 41585 Quiten moeste, want hi niet
 Gedoen ne conde dat hi behiet.
 Dus reet hi vaste dar ward,
 Ende gemoette daer in sine vard
 Enen riddere ende ene joncfrouwe.
 41590 Her Walewein vrachde hem op trowe
 Waer hi rede ende wanen hi quame.
 "Her vasseel, tuwer grote scame,
 Wat staet des te vragene u?
 Ic rade dat gijs swiget nu
 41595 Ende segt mi nu, ic wilt weten,
 Hoe gi selve sijt geheten,
 Ende wanen gi comt, ende wie gi sijt."
 Walewein seide ter selver tijt:
 "Mins namen en loechgent ic nie;
 41600 Walewein soe hietmen mie.
 Ende ben Arturs suster sone:
 In beens te loechgene niet gewone."
 Doe sprac die riddere sere verhit:
 "Her Walewein sidi dit?
 41605 Nu dankics Gode van hemelrike
 Dat ic u vinde dus gelagelike.
 Om u ridic gewapent algader,
 Want gi sloget doet minen vader:
 Sat salic hier op u wreken.
 41610 Nu hoet u jegen mine steken
 Oft gi cont: het moet hier nu
 Becort sijn tuscen mi ende u."
 Si liten dus haer spreken daer,
 Ende elc sciet van anderen daer naer
 41615 Om dat si te bat pongiren wilden.
 Si vernamen oec hare scilden
 Ende gingen die ors met sporen nopen,
 Die te gadere quamen gelopen;
 Ende elc stac anderen inder weren,
 41620 Dat ontwe braken haer speren;

Maer si bleven doe alle beide
Sittende daer in haer gereide.
Doe kerden si omme die perde
Ende trocken beide hare swerde,
41625 Daer elc anderen mede sloech
Grote slage ende dire gnoech.
Si slogen ontwee helme ende scilde;
Maer int leste Walewein die milde
Maecte den genen herde mat,
41630 Ende also die gene vernam dat
Sprac hi: "Laet ons desen strijt
Versten tot enen anderen tijt,
Want al verwonne hier onser een
Den anderen, hier nes man negeen
41635 Die onse ere soude vort dragen;
Maer vechtewi daer toe sagen
Beide vrouwen ende heren,
Die verwonne hads meerre eren.
Verstewi aldus desen strijt
41640 Tot dat ic come daer gi sijt
Ende dat wi dan ten selven male
Vechten." "Het genoget mi wale,"
Sprac Walewein. "Nu segt mi dan
Uwen name." Bi Sinte Jan,"
41645 Sprac die ander, "Ic lie wel das,
Ic ben geheten Dyandras,
Ende plege oec in allen tijt
Orloge te seekene ende strijt.
Her Walewein, nu soudic weten gaerne
41650 Werward u nu steet te vaerne."
Walewein seide: "Tote Scaveloen
Varic nu enen camp doen;
Maer ic ben des sere verert,
Ic duchte ic hebbe te lange gemert."
41655 Dus sijn si daer beide gesceden

- Vrindelike: elc van hen beden
 Beval den anderen onsen here.
 Walewein reet wech ende haestem sere
 Om daer te comene te tide, Godweet.
- 41660 Die wile dat hi dus henen reet
 Salic tellen van Gariette
 Ende sinen geselle Griflette.
 Hier doet weten daventure
 Vanden gesellen ter selver ure
- 41665 Daer si scieden ter wegesceden,
 Dat dese .ij. ridders onder [hen] beden
 Te gadere reden sonder lette,
 Griflet ende met Gariette;
 Si quamen ridende an ene stat:
- 41670 Daer hoerden si doe secgen dat
 Mijn her Walewein was vore gereden,
 Dies was .iiij. dage wel leden;
 Maer men seide hen niet tien tiden
 Waerward hi henen soude riden
- 41675 Anders dan hi west ward reet.
 Darward volchden si doe gereet.
 Ende alsi hadden dus gereden
 Twee dage quamen si tere steden
 Daer si ene borch vonden staen,
- 41680 Daer Hestor in lach gevaen,
 Lanceloets broder, een ridder vercoren,
 Want doen hi quam daer voren
 Lietmen in ter porten daer.
 Hi waende sijn sonder vaer,
- 41685 Want men ontvingen daer met minnen;
 Doe hi ontwapent was daer binnen
 Vingen sine ende leidene saen
 In enen kerker vaste gevaen,
 Daer hi tsinen onwille lach.
- 41690 Rechte omtrent middach
 Soe quamen dese twee gereden
 Bider borch in ere hemeliker steden,
 Daer si ene vrowe hebben gehort
 Criten. Doe reden [si] bat vort
- 41695 Ende hebben .iiij. knapen daer versien,
 Die die joncfrouwe leitden. Mettien
 Versach die ridders die joncfrouwe
 Ende bat genade op rechte trowe,
 Ende seide: "Edel heren ende fier,
- 41700 Bescud mi vander doet nu hier,"
 Gariet ende oec Griflet
 En hebben niet lange gelet
 Sine voren optie knapen saen
 Ende gingen vaste op hen slaen
- 41705 Met haren swerden, soe dat si
 Daer moesten laten die joncfrouwe vri.
 Ende waren blide, sonder waen,
 Dat si mochten van daer ontgaen.
 Die ridders namen doe die joncfrouwe
- 41710 Ende vrachden hare bi haerre trowe
 Twi sise wilden ontliven daer?

Doe seide die joncfrouwe oppenbaer
 Dat ware om min her Hestors wille,
 Die lach gevaen tsinen onwille
 41715 "In dien casteel die ginder staet;
 Ende om dat ic dede den raet
 Dat hi uter gevancnessen quam,
 Hier omme was men op mi gram
 Ende wilde mi dleven hebben genomen;
 41720 Maer hi geloefde mi dat hi comen
 Soude te hulpen waer dat hi si,
 Vername hi datmen wilde deren mi;
 Ende dit en heeft hi niet gedaen."
 Hierenbinnen soe quam daer saen
 41725 Hestor gereden al dat hi mochte,
 Die daer gene joncfrouwe sochte.
 Hi riep van verren: "Gi laetse hier,
 Al waerdi noch alsoe fier;
 Nu doet van hare vaste u hant,
 41730 Oft ic saels nemen swaren pant."
 Si waenden dat een ware van den torre,
 Ende Griflet set hem daer in porre
 Ende kerdem daer te Hestore ward,
 Ende Hestor weder op hem ter vard.
 41735 Eer die joncfrouwe iet conde gespreken
 Hadde deen den anderen af gesteken.
 Ende alst die joncfrouwe ward geware
 Quam si saen gelopen dare
 Ende seide: "Live here, laet staen:
 41740 Dese riddere wilt mi in staden staen:
 Dit es Hestor van Maras."
 Ende Gariet, die des blide was,
 Vrachde hem daer oft hijt ware.
 "Ja ic," antwerde hi daer nare;
 41745 "Ende wie sidi, dat segt mi met."
 "Ic beent," seithi, "Gariet,
 Des conincs Arturs suster sone,
 Ende dit ander es Griflet di cone."
 Doe was daer bliscap onder hen drien.
 41750 Doen horden si blasen mettien
 Harde lude enen horen.
 Doe sprac die joncfrouwe: "Groten toren
 Duchtich dat ons nakende es:
 Wi vlien bat, des sijt gewes;
 41755 Mettesen horne doemen comen
 Wel .xx. ridders die begomen
 Dese martse hier alomme,
 Ende wel .xxx. seriante tere somme.
 Dese comen alle alsi horen
 41760 Datmen blaset desen horen
 Ic weet wel datmen ons volgen sal
 Ende soeken mede berch ende dal
 Om dat lijf te nemene u,
 Ende mi oec mede, dat secgic u;
 41765 Liven heren, varewi en wege,
 Gine mocht hier hebben genen zege,
 Ende en es u gene scande."
 Hestor antwerde doe te hande:
 "Wi varen bat al lettelt vort."
 41770 Ende binnen dien hebsi verhort

.ij. ridders daer comen gereden
 Wel gewapent van allen leden.
 Deen was Perchevael, dander was
 Sijn broder Acglavael, alsict las,
 41775 Want si waren te gadere comen
 Des ander dages, hebbic vernomen,
 Ende en wilden niet sceden, seiden si,
 Want het was den jare bi
 Dat die tijt ute soude gaen
 41780 Dat si haer soeken hadden bestaen;
 Ende si hadden geloeft oec, twaren,
 Te comene weder binnen den jaren.
 Nu comen dus gereden die twie,
 Daer si vinden houdende die drie,
 41785 Die wel waenden nu ter tijt
 Daer te hebbene swaren strijt;
 Want si waenden in allen dele
 Dat hadden gesijn die vanden castele.
 Si keerden hen ter were daer.
 41790 Ende alse deen den anderen quam bat naer
 Onderkinderen si hen ten irsten male.
 Des waren si blide, wet dat wale.
 Doen telde deen den anderen daer
 Van hare gesciessen oppenbaer.
 41795 Perchevael vrachde om die joncfrouwe,
 Waer ombe si dreve selken rouwe?
 Si seiden hem algader mettien,
 "Ende si dade ons harde gerne vlien,
 Want si seget ons al bloet
 41800 Dat des heren macht es groet,
 Ende dat hi ons vaen sal ende doden:
 Dit doet der joncfrouwen soe verbloden,
 Dat si daer omme weent dus sere."
 Perchevael sprac doe: "Bi onsen here,
 41805 In vlie hen heden enen voet

- Alse lange alsic geduren moet;
 Al voerdi alle, ic blive hier nu."
 Doe seiden si: "Wi bliven met u."
 Ende binnen desen hebbense vernomen
 41810 Wel .x. ridders te gadere comen
 Ende oec wel .xv. knapen,
 Die alle ane hadden haer wapen.
 Ende tirst datse die joncfrouwe sach,
 "Ay mi," seitsi, "laesse, o wach.
 41815 Hier comen die verraders fel.
 Nu benic doet, dat wetic wel."
 Perchevael keerde sijn part saen
 Doe hi dese word hadde verstaen:
 Hi reet op hen gerechtes speren.
 41820 Ende eer si comen mochten ter weren
 Haddire .iiij. af gesteken:
 Daer was an sulken letteltel queken,
 Want hi brac den hals int vallen.
 Acglavael reet oec met allen
 41825 Enen riddere doet ter stede:
 Gariet ende Griflet mede
 Reden oec soe in den tas
 Dat daer sulken leet was
 Dat hi hen noit quam so nae.
 41830 Daer blever doet, alsict verstaen,
 .vi. ridders ende knapen vive:
 Die andere ontvloen metten live.
 Aldus geviel die scofferture.
 Ic segt u wel, dat tier ure
 41835 Niemen en quam di was so coene
 Hen enech aersch te doene.
 Dus scieden [si] om dese sake,
 Ende reden van daer al met gemake,
 Ende voerden die joncfrouwe vord
 41840 Met hen te Karmeloet in die port,
 Daer si blidelijc waren ontfaen
 Doemen haer saken hadde verstaen.
 Nu salic swigen van desen
 Ende sal vord van Waleweine lesen.
 41845 Daventure brinct ons vord,
 Als gi hier voren hebt gehort,
 Daer Walewein van Dyandrase sciet,
 Dat hi en lette langer niet,
 Hine reet te Scavelon ward
 41850 Wat gelopen conde sijn part.
 Hi reet velt, bosch ende heide,
 Soe dat hi met groter arbeide
 Te Scaveloen gereden quam.
 Buten der stede, alsict vernam,
 41855 Setti sijn spere; ende omdat
 Hi was in die stat gehat,
 Daer omme liet hijt buten staen.
 Sine andere wapine, sonder waen,
 Voerdi met hem in die port.
 41860 Aldus gewapent reet hi vort
 Tote dien castele te hant,

Daer hi den coninc binnen vant
 Ende een deel sire barone.
 Doe telde Walewein, die ridder cone,
 41865 Dat hi menech lant dor reden
 Hadde, ende hi te gere steden
 Tgrael nigeren hebbe vernomen.
 "Bedien soe binnic weder comen
 Om minen camp te vechten nu."
 41870 Ende Ginganbrisijl, dat secgic u,
 Die daer jegenworden sat,
 Ginc vorden coninc ende bat
 Sinen camp te vechten daer,
 Die hi hem borgede over een jaer;
 41875 "Want Walewein hier comen es
 Gelijk hi gelovede vor des."
 Die coninc seide: "Gine moget niet messen,
 Men sal u beiden doen vonnessen.
 Ende handelen na recht dese dinc."
 41880 Doe maende te hans die coninc
 Sinen mannen ende sinen lieden
 Dat si hen hierop beriden.
 Alsoe dus die hoge liede waren
 Te rade gestaen quam daer gevaren
 41885 Een riddere, die wel gewapent was,
 Ende dit was die selve Dyandras,
 Daer hi hier voermaels jegen vacht.
 Hi hadde Waleweine dus hier gewacht,
 Ende quam int hof gereden saen
 41890 Aldaer die heren sijn gestaen
 Tenen rade metten coninc.
 Her Dyandraes na dese dinc
 Reet tot Waleweine nu
 Ende seide: "Her Walewein, ic eische u
 41895 Minen camp ende min belof
 Vor alle die hier sijn int hof
 Te vechtene rechte nu ter wile."
 Nu hort oec van Ginganbrisile:
 Hi eiscede Waleweine oec al daer
 41900 Den camp, dien hi hem borgede een jaer;
 Hi willen hebben op die stat.
 Walewein antwerde saen na dat:
 "Wat ic sculdech ben te doene
 Willic doen alsoe riddere coene."
 41905 Doe seide die coninc echt na dien:
 "U allen drien sal hier gescien
 Dat vonnesse wiset ende recht."
 Her Dyandraes die sprac echt:
 "Her Walewein, gi wet wel dat gi
 41910 Enen camp gelovet mi
 Te vechtene, waer dat ic u vonde,
 Jegen mi ter selver stonde,
 Ende dan soude beletten gene noet."
 Walewein liede des al bloet,
 41915 Dat hier ave waer sede.
 "Her Walewein, so eyschic thans ter stede
 Minen camp, dat secgic u."
 Her Gyngambrisijl die seide nu:
 "Dies es nu een jaer leden
 41920 Dat mi dese camp ward ontbeden,

Ende litickene mi hier echt ontsotten,
 Men mochte wel met mi spotten
 Nember en doe mi God genade,
 Oft mi al die werelt ontbade,
 41925 Ic salne hebben nu ter stat."
 Doe bat die coninc echt na dat
 Den baronen ende den hogen lieden
 Dat si hen hier op berieden,
 Oft her Walewein soude int gemene
 41930 Vechten jegen beide, oft allene
 Jegen elken sonderlinge.
 Hier ombe ward daer groet gedinge:
 Doen sprac daer een riddere saen,
 Een vroet clerc, een wel gedaen,
 41935 Ende seide dat her Walewein [sculdich] ware
 Jegen hen beiden daer oppenbare
 Te vechtene tenen male, Godweet.
 Ende some seiden si daer gereet
 Dat hi jegen elken soude vechten
 41940 Sonderlinge ende hem berechten.
 Dus hadden si sprake ende wedersprake,
 Dat daer nieman van derre sake
 Over een gedragen ne conste;
 Maer die riddere, die daer irst begonste
 41945 Te sprekene, alsict u seide,
 Hi proefde dat Walewein jegen beide
 Vechten soude daer tenenmale.
 Dit proefdi met so scoenre tale,
 Dat nieman wedersecgen mochte,
 41950 Ende hen allen redene dochte;
 Want en mochte geen man mede
 Bat geproeft hebben dan hi dede.
 Dus keerden si alle saen
 Ende daden dit vonnesse verstaen.
 41955 Si seiden daer alle over een

- Dat Walewein soude vechten jegen hen tween
 Ja, al warre vive oft sesse.
 Den coninc was wel dit vonnesse
 Tsinen wille gewiest na dat
 41960 Ende den genen vander stat.
 Nu es Gymgambrijsijl comen
 Daer hi sine wapine heeft vernomen:
 Hi dede hem wapinen metter vard,
 Ende sat te hant daer op sijn part,
 41965 Dat scone was ende valiant.
 Enen spere nam hi in die hant,
 Ende sinen scilt metten luparde,
 Ende alrehande wapine die hi begarde
 Haddemen hem gegeven daer.
 41970 Sonder sorge ende sonder vaer
 En mochte Walewein niet wesen,
 Die jegen Dyandrase ende jegen desen,
 Die beide waren ridderen goet,
 Tenen male vechten moet.
 41975 Nu gingen vrouwen ende joncfrouwen,
 Die gerne den camp souden scouwen,
 Sitten optie hoge castele
 Vore die vensteren, ten cantele,
 Daer men vechten soude int dal.
 41980 Een seriant die hoerde dit al,
 Die mins heren Waleweins maech was,
 Hi was tongemake das,
 Ende reet omden coninc Arture.
 Hine was niet verre te dire ure:
 41985 Hi wiste daer bi den groten here:
 Hi sloech sijn part met sporen sere,
 Ende soe sere, dat hi quam
 Daer hi den coninc Arture vernam,
 Die hem gereide ter selver uren
 41990 Te vaerne int lant van aventuren.
 Die knape ginc saen toten coninc
 Ende seide hem algader dese dinc,
 Dat Walewein sonder twivel geen
 Den camp soude vechten jegen hen tween,
 41995 "Te Scaveloen, wet wel, noch heden,
 Here; ende hi hevet u gebeden
 Dat gi te sinen campe sult comen."
 Als min her Ywein dit heeft vernomen
 Dede hi sadelen saen sijn part,
 42000 Ende reet vaste derward,
 Soe dat hi te Scaveloen inder steden
 Vore den middach quam gereden.
 Daer vant hi vrouwen ende joncfrouwen,
 Die den camp wilden scouwen.
 42005 Hi sach derward riden ende gaen;
 Ende menegen man daer bi staen.
 Nu es Ywain haestelijc comen
 Daer hi den coninc heeft vernomen,
 Ende groettene ende seide: "Here,
 42010 U bid Artur die coninc sere
 Dat gi desen camp doet lingen;

Hi sal hier comen ende bringen
 Sire ridders een getal,
 Daer her Walewein vechten sal."
 42015 Hi seide dat hijt gerne dade.
 Doe riep hi die ridders te rade
 Ende seide hen dese niemare daer.
 Si antwerden beide daer naer
 Dat si naden coninc Arture
 42020 Niet ne beitden nu ter ure.
 Die coninc seide: "Beraet u bat,"
 Ende ginc tote Walewein na dat,
 Ende seide hem daer van sinen oem,
 Ende leitdene met hem, ende naems goem,
 42025 Ende dede den camp versten na desen
 Dan sal Artur comen wesen.
 Ende Ginganbrisiel ende Dyandras
 Voren in die stat na das.
 Si seiden dat hen die coninc
 42030 Onrecht dade met derre dinc.
 Ende saen daerna es weder comen
 Heren Waleweins bode, hebbic vernomen,
 Die omden coninc Artur reet.
 Hi quam tot Waleweine gereet
 42035 Ende seide hem saen oec na dat,
 Dat sijn oem ware vore di stat.
 Doen bat min her Walewein tien tiden
 Den coninc oft hi moechte riden
 Jegen sinen oem. Doe seide
 42040 Die coninc: "Ic vare met u gereide."
 Doe geboet hi hen allen ter ure
 Te vaerne met hem jegen coninc Arture,
 Dien si vonden met vele lieden.
 In mochte u die ere niet bedieden
 42045 Dien si den coninc Artur daden.
 Si voren te gadere met groten scaden
 Tot dat si ter herbergen sijn comen.
 Die coninc Artur heeft genomen
 Den coninc van Scaveloen om die saken
 42050 Om dat hi wilde enen pais maken.
 Men ontboet die ridders saen nu,
 Ende leide hen ane, dat secgic u,
 Van desen campe ene soene.
 Doen antwerden die ridders coene
 42055 Dat sijt en daden om gene dinc.
 Doe seide van Scaveloen die coninc
 Dat sijt daden dor sinen wille.
 Si seiden: "Here, swiget des stille,
 Wine dadens niet om alt goet
 42060 Dat den coninc Arture bestoet;
 Wine latens niet en geensijns quite,
 Wi seelne doden inden crite."
 Dit hadde den coninc Arture onward,
 Ende sciet doe henen metter vard
 42065 Ter zalen ward, ende men ginc eten.
 Die hoge liede sijn geseten
 Ten hogen taflen in die zale.
 Daer was gedient utermaten wale
 Den genen di daer waren geseten.
 42070 Men ginc daer slapen na dat eten.

Des ander dages alst dach was
 Ginganbrisijl ende Dyandras
 Sijn gewapent harde saen,
 Ende sijn ten crite ward gegaen.
 42075 Mijn her Walewein banderside
 Was al gereet te genen stride.
 Het wapenden hen te dien tiden
 Twee .c. ridders in beiden siden:
 Om dat si den camp bevreden souden
 42080 Dadense die coninge bi hen houden.
 Die vrowen ende die joncfrouwen,
 Die den camp wilden scouwen,
 Lagen daer ten hogen tinnen.
 Nu sijn comen hierenbinnen
 42085 Ginganbrisijl ende Dyandras,
 Ende Walewein oec mede na das,
 Inden crite, te doene den camp.
 Walewein hoede hem jegen scamp,
 Want hi wale behovede das.
 42090 Ginganbrisil ende Dyandras
 Noepten dorse metten sporen,
 Ende her Walewein heeft vercoren
 Dyandrasedien hi geraecte
 Vor therte dat hem di rucge craecte.
 42095 Hi geraecten wel te sinen wille.
 Ginganbrisijl en hilt niet stille,
 Die sinen geselle wilde wreken:
 Sijn spere heeft hi ontwee gesteken
 Op Waleweine, dine weder
 42100 Metten orsse stac ter neder,
 Dat hi vallen moeste op deerde;
 Ende Dyandraes vinc ten swerde
 Ende voer te Waleweine ward.
 Ginganbrisil sat op sijn part
 42105 Ten alre irsten dat hi mach.

- Walewein outfinc menegen slach
 Van hen .ij. eer si verscieden.
 In mochte u lichte niet bedieden
 Dat grote wonder dat si daden.
 42110 Elc galt anderen wel te staden
 Metten swerden, so datmen seide
 Dat her Walewein jegen beide
 Die ridders niet mochte volstaen
 Noch oec metten live ontgaen:
 42115 Des waren sine vrient onblide.
 Gine horet nie in uwen tide
 Dat wonder secgen van hen drien,
 Dat men daer doe sach gescien.
 Si gingen houwen ende kerven:
 42120 Walewein was nu te deser werven
 Sere verladen van hen tween,
 Want si drogen over een
 Dat sine doden wilden daer.
 Ende min her Walewein ginc daer naer
 42125 Ende maecte Dyandrase so mat,
 Dat hi niet mochte vander stat,
 Maer bleef daer stille ene wile.
 Doen sloech [hi] mede Ginganbrisile,
 Ende heefden oec wel sere verladen;
 42130 Maer hen quam saen te staden
 Dyandraes, dine bescudde daer:
 Hi ware daer bleven, wet vor waer,
 En had sine hulpe gedaen.
 Walewein moeste nu achter gaen.
 42135 Dies was drove Artur, twaren,
 Ende alle die met hem waren.
 Walewein scaemdem derre saken,
 Dat sine daden dus achter braken:
 Hi ginc steken ende oec slaen,
 42140 Soe dat hise weder brachte saen
 Ter stede daer si first waren.
 Mettien quamer toe gevaren
 Die coninc Artur, ende seide
 Oft si versonen wilden beide
 42145 Ende werden daer sine man?
 Hi seide dat hi nine can
 Gemerken dat hen klein of groet
 Iet gelage ane Waleweins doet
 Dat hen comen mochte teren;
 42150 Maer wilden sijt nu beide keren
 Ane sconincs secgen van Scaveloen,
 Hi wilder oec soe vele toe doen
 Dat sijs souden hebben ere
 Ende haer geslechte embermere.
 42155 Doe seide die coninc van Scaveloen:
 "Ic wille dat sijt beide doen,
 Ende si werden sconincs Arturs man.
 Waer hi mach ende waer hi can
 Sal hi ons doen ere groet;
 42160 Maer bleve her Walewein nu doet,
 So souden hebben onse mage

Orloge strijt alle dage.
 Ic wille u den coninc nu geven:
 Soe behoudi alle .iij. u leven."
 42165 Doe antwerde Ginganbrisijl ende seide:
 "Soe warewi gelachtert alle beide
 In allen landen, des seker sijt;
 Ende Walewein begonste irst den strijt,
 Doen hi doet sloech minen here,
 42170 Daer ic om ben in groten sere,
 Die des conincs broder was;
 Ende oec tijt hem an Dyandras
 Dat hi sinen vader doet sloech:
 Hi hevet in onse geslechte gnoech
 42175 Mesdaen dicke, dats oppenbare;
 Waerd dat Artur nine ware
 Sijn oem, men souden lettel sparen,
 Ende wildi achter lande dus varen."
 Die coninc wederseide dese tale
 42180 Ende sprac: "Gi heren, daedi wale,
 Gi sout ontberen derre daet;
 En dodijs niet, het es u quaet
 Motic leven ene wile."
 Dit seide hi tot Gynganbrisile
 42185 Ente Dyandrase terre tijt.
 Doe begonste van irst die strijt.
 Dus sijn si weder te gadere comen,
 Ende elc heeft sijn ward genomen,
 Ende gingen slaen slach in slach.
 42190 Het was comen opten middach,
 Dat Waleweine sine cracht wies;
 Ende Walewein, die hem dies
 Wel bedachte, was harde blide,
 Ende hi sloech met groten nide
 42195 Welken so hi conde geraken.
 Men mochte di scilde horen craken,
 Ende die halsberge sien scoren.
 Si gingen achter ende voren
 Op hem houwen ende slaen,
 42200 Hine ware hen levende niet ontgaen,
 Maer dat hem sulke aventure gevel,
 Dat hi Gyngambrisile so wel
 Metten swerde sloech opt hoeft,
 Hi had hem toten tanden gecloeft
 42205 En ware hi niet gevallen neder.
 Ende eer hi op conde comen weder
 Maecti Dyandrase so mat,
 Hine ware niet comen vander stat
 Al mocht hem harde sere vromen
 42210 Ende Gynganbrisijl heeft genomen
 Sijn Swaerd weder ende sinen scilt,
 Dien hi te poente vor hem hilt,
 Ende ginc op Waleweine steken.
 Ende Dyandraes, dien waende breken
 42215 Therte, es weder op gestaen
 Ende theren Waleweine werd gegaen,
 Dine met groten slagen groette.
 Oec secgic u, dattene ontmoette
 Gyngambrisijl ten selven tiden,
 42220 Ende gingen beide op hen striden

Soe utermaten ende soe sere,
 Dat her Walewein, die here,
 Die raste herde sere begeerde,
 Ende liet dat ort van sinen sweerde
 42225 Vore hem in die eerde gaen,
 Ende ginc daer ene wile staen
 Ende lagere metter herten op.
 Doen hilden sire mede haer scop,
 Ende liten die swaerd gedichte gaen
 42230 Op heren Waleweine, daer sine sagen staen:
 Sine spardene no min no mere.
 Ende alse gerest hadde die here
 Ende becomen was ter wile,
 Onthaeldi so Gingambrisile
 42235 Metten swarde, dat was goet....
 Al daer hi doe vor heme stoet
 Dedine vallen doe ter eerde
 Dor noet, niet dore hoverde.
 Hi lager langer dan hem lief was.
 42240 Mijn her Walewein ende Dyandras
 Vochten onderlinge beide
 Soe lange dattie moetheide
 Dyandrase niet vechten liet,
 Ende hi van Waleweine sciet,
 42245 Die hem volgede utermaten.
 Hi hadde sijn leven daer gelaten,
 En hadde Gynganbrisijl gedaen,
 Die Waleweine daer heeft wederstaen
 Soe sere, dats hem hadde wonder;
 42250 Want hi te voren was so onder.
 Dus liet elc daer anderen rusten
 Van hen tween. Het mochte lusten
 Waleweine dat hire quite ware;
 Want men seide daer oppenbare
 42255 Dat Walewein te vele hadde te done.

- Het was gegaen achter none,
 Soe dat quam ter vespertijt:
 Doe hadde Walewein, dus lesewijt,
 Dobbel cracht in al di lede.
- 42260 Nu mogedi horen wat hi dede.
 Hi spelde om een quite maken:
 Welken dat hi conste genaken
 Sloech hi dore al toter huut;
 Men mochter sien comen uut
- 42265 Dat rode bloet ter meneger stede.
 Hi maecte hen menege wonde mede.
 Walewein hief op doe sijn sward
 Ende sloech Dyadrase ter vard
 Dat hi neder viel int gras:
- 42270 In weet niet wel oft hijs genas
 Van den slage die hi hem gaf.
 Hi sloech met groten sticken af
 Den helm, die hi hadde opt hoeft.
 Hi hadden toten tanden gecloeft
- 42275 En ware hi niet gevallen neder.
 Her Walewein die keerde weder
 Ende litene liegen over doet:
 Daer an dedi sine ere groet,
 Dat hi hem nemmeer en dede.
- 42280 Daer bleef hi liggende optie stede
 Toter wilen dat hi bequam.
 Alsi becomen was hi nam
 In sine hant sijn goede sward
 Ende ginc te Waleweine ward,
- 42285 Dien hi haet ende nine mint.
 Ende alse her Walewein dat bekint,
 Dat hi weder op heme quam
 Ward hi tornech ende gram
 Ende keerde op hem ende waenden slaen;
- 42290 Ende Gymganbrisijl bescudden saen.
 Dat hine niet en sloech te doet
 Dat was wonder harde groet,
 Want hi ginc slaen slach in slach.
 Ic wane nie man ne sach,
- 42295 Noch nembermer ne sal sien
 Sulken camp van hen drien.
 Si onderslogen hen met nide.
 Gingambrisijl was inden stride
 Driewerf optie knien ter neder
- 42300 Eer Dyandras bequam weder
 Ende hi hem help al dat hi mochte.
 Waleweine ward te mode onsochte
 Dat sine bestonden in beiden siden.
 Hine werd noit in sinen tiden
- 42305 Van gevechte also moede:
 Daer omme moesti op sine hoede
 Wesen nu, oft bliven doet.
 Daer was rouwe harde groet
 Overal nu te desen male:
- 42310 Daer was tale ende wedertale
 Om mins heren Waleweins wille.

Sine liten nigeren staen stille
 Soe lange datmen geseide
 Enen pater noster, sine slogen beide
 42315 Op hem met groter overmoede.
 Ende alse min her Walewein, die goede,
 Gevoelde dat hi becomen was
 Van sire moetheit, Dyandras
 Keerde hem omme ende ward vervard.
 42320 Ende Walewein, die niet en spard,
 Nam dat swerd met beiden handen
 Ende waende Dyandrase toten tanden
 Tenen slege hebben geslegen;
 Maer hi droech den scilt daer jegen,
 42325 Daer hi in sloech metten sweerde
 Dat Dyandras daer optie eerde
 Vor Waleweins vote quam gevallen.
 Vore die heren ende vor hen allen
 Boet hi di hande ende bat genade.
 42330 Her Walewein seide: "Het ware scade
 Soudemen verraderen sparen
 Ende latense achter lande varen
 Om goeden lieden te doene lachter.
 Mir herten ware te mode sachter
 42335 Dat hi bi sireden kele hinge
 Dan hi mi van hier ontginge."
 Ende alse dat horde Dyandras,
 Ende Walewein sach dat avont was,
 Ne spardi sine cracht nemmeer.
 42340 Hi dede mengen corten keer
 Om die .ij. te bringene onder.
 Her Walewein, die menech wonder
 Heeft gewracht in corten wile,
 Velde doe neder Gijnganbrisile
 42345 Ende litene licgen over doet.
 Dyandras was in groter noet
 Alse hem sine hulpe gebrac.
 Her Walewein sloech ende stac
 Op Dyandrase met groter cracht.
 42350 Gynganbrisijl, dien was gesacht
 Die slage die hi hadde ontfaen.
 Hi sach Dyandrase staen
 Alse den genen di was verwonnen;
 Ende mettien quam hi geronnen
 42355 Op Waleweine daer hine sach.
 Doe gaf hi Dyandrase .i. slach
 Dat hi vor hem viel int gras;
 Ic wane hijs nembermer genas.
 Dus ward hi quite vanden enen.
 42360 Her Walewein ginc daer slage lenen
 Soe utermaten ende so vele,
 Dat doe ginc al uten spele
 Gingambrisile, hine wiste wat doen,
 Hi hadde gerne wech gevloen,
 42365 Haddi wel geweten waer;
 Want hi hadde groten vaer
 Om sijn lijf ende om sine ere.
 Ende alst van Scaveloen sach di here
 Dat hi ward te barenteert
 42370 Ende van gedane te falgeert,

Ende ment seide al oppenbare,
 Ens die grietwaerders worden geware,
 Voren sire tuscen ende seiden:
 "Gi heren, gi moet allettel beiden,
 42375 Dat wi den coninc Artur mogen
 Gespreken." Doe worden in hogen
 Die Gyngambriesiels vrient waren.
 Mettien quamer toe gevaren
 Die coninc Artur ende menech man,
 42380 Dien ic genomen niet en can.
 Die coninc Van Scaveloen entie sine
 Quamer toe ende daden pine
 Om te makene die soene
 Tuschen die drie ridders coene.
 42385 Soe lange spraken die barone,
 Dat gemaect ward die soene,
 Ende in dire maniren, dat Ban
 Die coninc Van Scaveloen werd Arturs man,
 Ende wel .c. ridders te hant,
 42390 Die beste diemen vant int lant,
 Die worden sconincs man met ede.
 Dus versoendemen daer die vede,
 Die menegen dach hadde gestaen.
 Oec heeft men in di vede bevaen
 42395 Dyandraes geslechte algader;
 Ende die doet van sinen vader
 Ward versoent ten selven tide:
 Dies was daer menech herde blide.
 Dus vorde die coninc Scaveloen
 42400 Artur den coninc ende menegen baroen
 Met hem ten etene in sine zale,
 Daer grote bliscap was ten male.
 Coninge, graven ende hertogen
 Waren blide ende wel in hogen.
 42405 Die coninc van Scaveloen was herde blide.

- Doe bat Artur ten selven tide
 Allen den heren die daer waren,
 Dat si met hem souden varen
 Te Kardeloën: hi wilde daer hof
 42410 Houden. Si dadens hem gelof:
 Alle die daer aten in die zale,
 Dire was .ccc. bi getale,
 Die seiden dat sijt gerne doen.
 Entie coninc selve van Scaveloën
 42415 Gelovet heme blidelike saen.
 Doe waren die tafeln opgedaen:
 Men ginc daer pogen om een slapen.
 Beide die heren ende die knapen
 Si waren gebet harde wale,
 42420 Beide in cameran ende in zale,
 Daer si met gemake lagen.
 Smargens alsi den dach sagen
 Sijn si weder opgestaen
 Ende daden die somers laden saen
 42425 Met groten gode, ende voren danen,
 Soe dat si savons bider manen
 Te Tyntavel quamen binnen.
 Si namen daer in allen sinnen
 Heberge jegen die coninge beide,
 42430 Die daer met enen sconen geleide
 Comen waren vore die stat.
 Tybaut heeft vernomen dat
 Daer comen dese twe coninge
 Met ere groter sameninge.
 42435 Hi ontboet sine ridders mede
 Ende die porters vander stede,
 Ende wilde daer met groten eren
 Riden jegen die stoute heren
 Ende oec hoveschelike ontfaen.
 42440 Doe hise ontmoette groettise saen
 Ende hietse willecome wesen.
 Ter herbergen voren si mettesen,
 Daer si met gemake waren.
 Ende her Walewein es gevaren
 42445 Ter herbergen theren Garijns,
 Daermen wale plach doe sijns.
 Sijn ward ontfingen harde wale,
 Ende die vrowe met soeter tale,
 Ende des wards dochtere mede,
 42450 Hadden met hem al daer ter stede
 Grote bliscap ende feeste.
 Oec telt ons mede die jeeste
 Dattie joncfrouwen metten cleinen mouwen
 Heren Waleweine daer quam scouwen,
 42455 Ende dede hem feeste herde groet,
 Ende haren dienst si hem boet,
 Ende dancte hem daer harde sere
 Vanden dienste ende der groter ere
 Die hi hare daer vore hadde gedaen.
 42460 Si liet daer heren Waleweine verstaen,
 Ware enege dinc in haer macht,

Diese conde gedoen dach oft nacht,
 Die soutsie dor hem aventuren
 Also lange alsi mochte geduren.
 42465 Her Walewein seide doe: "Scone joncfrouwe,
 Also mote mi hulpen onse vrouwe,
 Wistic u in node bevaen,
 Ic soude u ember in staden staen
 Met al mire macht, dat verstaet."
 42470 Dus gedroech harre beider raet
 Over een van hovescher tale.
 Men plach daer heren Waleweine wale:
 Men heeft hem grote ere gedaen;
 Vrowen ende joncfrouwen, sonder waen,
 42475 Ende her Garijn deden hem grote ere
 Hi dede dinen vore den here
 Van alle dies dat derde droech,
 Dies hadde Walewein sijn gevoech.
 Tybaut diende oec getrowelike
 42480 Arture den coninc rike
 Enten coninc van Scaveloen.
 Hi dede in sine herberge doen
 Groten cost van meneger sake
 Si waren blide ente gemake,
 42485 Ende naden etene gingen slapen
 Vrowen, heren ende knapen:
 Si slipen dattie dach op ginc.
 Doe porde echt die coninc.
 Met alden hogesten die hi vant
 42490 Reet hi danen alte hant,
 Soe dat hi quam te vespertide
 Te Carlioen, des was hi blide
 Ende alle die met hem quamen.
 Ic weet wel, dattie heren namen
 42495 Hare herberge in die port.
 Nu salic u corten mine wort
 Ende hier af die tale nederleggen,
 Ende sal u vanden coninc secgen,
 Die nu es te hove comen
 42500 Met starken ridders ende met vromen,
 Dier hi heeft bracht meer
 Dan hi dede noit eer,
 Die nu worden sijn sine man.
 Ende mijn here Waleweine was nochtan
 42505 Daer nu meer eren gedaen:
 Hi waes wel weert, sonder waen
 Hi dede den coninc met hem tien tiden
 Van Scaveloen gaen bi sire siden:
 Soe dedi oec mede ter selver wile
 42510 Sinen neve Ganganbrisile.
 Overal soe waer hi ginc
 En was keyser noch coninc
 Soe wel ontfaen, horic bedieden,
 Als hi was van alden lieden.
 42515 Artur dede die coninge ontbiden
 Met algader harre maisnieden,
 Ende beide vrowen ende joncfrouwen,
 Die hen daer dienden met trouwen
 Altoes alsijs hadden te doene.
 42520 Het waren kinder der barone

Die daer dienden tallen stonden
Den heren vander tavelronden.
Men at daer ende dranc tien tide:
Daer was menech man nu blide.
42525 Die coninc Artur dede gebieden
Gnoech te gevene alden lieden.
Die coninc en hilt in langen feeste,
Also vertelt ons hier die jeeste,
Die soe groet was alse dese,
42530 Daer ic nu ter stede af lese.
Dese feeste duerde seven dage.
Daer binnen quam daer menege clage
Van ondade weder ende vord,
Die alle moesten sijn gehort;
42535 Want wat clagen dat daer quam,
Daermen die waerheit af vernam,
Daer voren die heren vander tavelronden
Ende dadent beteren in allen stonden.
Ende nu oec in dese feeste
42540 Suldi horen vele oreeste,
Die een riddere maecte omtrent,
Die Perchevale te hove nu sent,
Ende van hem sal vort sijn die tale
Ende oec mede van Perchevale:
42545 [Van da]t sine soeken varen
[Sal ic] u hier al oppenbaren.